

លេខាគ្រោម

សូមអរគុណបងប្រុសនៅវីលា នេះគឺជាប្រភេទនៃ—ការរោចការដើរប៉ាន្តិ៍។ ខ្ញុំមិនគឺជាបានដើរនៅនៅទេ។ ប៉ុន្តែយូរនេះជាយូរនៃការប្រុប្បុប្ន ហើយខ្ញុំ—ហើយខ្ញុំគឺជាបានខ្លួនឯងចុះនៅត្រូវកនេះ។ ហើយខ្ញុំបានធ្វើសំណួលទៅបងប្រុសនៅវីល ហើយគាត់បាននិយាយថា “មនហើយ តុល្យរួន៖ ប្រសិនបើអ្នកចុះមក” និយាយ “ហេតុអ្នកបានជាមិនអធិប្បាយសម្រាប់យើងបន្ថិច?”

2 ហើយខ្ញុំបានគឺជាបាន បើខ្ញុំចុះមក ហើយវាអាចទេរួច ខ្ញុំនឹងមិនអធិប្បាយទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែបង់និយាយជាមួយក្រុមដំនាំបន្ទិចអំពីបញ្ហានោះ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំគឺជាបាននឹងពង្រកមជ្ជី។

3 យើងទីប៉ែកត្រឡប់មកពី—ពីដំណើរបាយពីរបស់យើង បងបុន្តែនឹងខ្ញុំនៅទីនេះ ហើយយើងមានពេលណាតីអុំដឹងដឹង។ យើង—យើងមានរំណាកគុណ យ៉ាងខ្ចាត់ យើងទាំងអស់គ្មានបំពេញហើយ—ហើយមានហ្មុមបស់យើងដែលយើងកំពុងសែងរក។ ហើយ—ហើយគ្រួចធ្វាលរបស់យើងនឹងខ្ញុំដឹងថាសាច់អំពីណូណារបស់។ ដូច្នេះហើយយើងមានសត្វគ្នានៅណូ។ ហើយខ្ញុំមានខាយ្មុយនឹងសត្វគ្នានៅពីរ។ ហើយយើងត្រឡប់មកវិញ។

4 ហើយនេះគឺជាបេលណាដីដែលខ្ញុំត្រូវនិយាយអំពីត្រាចុងព្រាយទាំងប្រាំពីរនោះ។ ហើយពួកគេមិនបានផ្តល់ប័ណ្ណក្រុមដំនាំចោរល់ទេ។ ហើយមានអីមួយ រារាំងនោះជាមួលហេតុ។ នោះ ខ្ញុំគឺជាទីត្រូវកំពុងផ្តល់ឱ្យយើងនូវរឿងលំបាកមួយដោយសារតែមិនមានកន្លែងចចេចយន្តត្រប់គ្រាន់សម្រាប់បំនួនមនុស្សដែលយើង...ដែលក្រុមជ្ជីនឹងផ្តល់ប័ណ្ណ។

5 យើងចង់បានព្រះវិហារឱ្យជាក់នៅទីនេះ ហើយយើងមានចំណោកដែលនៅប្រាក់ដែលបានកំណត់របៀបហើយ និង—និងដើម្បីបង្កើត—ព្រះវិហារដំមួយ។ ប៉ុន្តែនោះពេលដែលយើងមានសេវាកម្មទាំងនេះ ហេតុអ្នក អ្នកយល់ចាកជាមីន្នោះ រាជរាជ្យ គ្របាលឡើង ហើយ—និង—ហើយវាកំសត់ណាស់។ ហើយសូម្បីតែការវិវេតនៃកំមកពីមិត្តភកតុបស់ខ្ញុំដែរ។ បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាកាបំ ម៉ឺនទៅដូចជាពាតុកគេ...” មិត្តភកតុបស់ខ្ញុំ

ជាដៃបណ្តុះបណ្តាលនីយាយថា “មិនទៅអ្នកអារម្មណ៍នេះខ្លះ” បាននីយាយថា “ខ្ញុំមានអាមេណុះសោកស្រាយ ដូចដែលពួកគេបានផ្តល់ជាតិ”

- ¹¹ បង្រីសមេល្បាតានមកព្រះវិហាយនៃអស់ជាថ្មីនៅត្រា។ យើងទាំងអស់គ្មាន ស្តាល់គាត់ ខ្សោយការដណ្តាស់។ បុំនឹងបសិនបើមានមនុស្សចំឡួនខ្លួន៖ ការ

គីជាបុរសចំណាស់ដែលត្រូវដោលពេកកកំន្លែងអង្គួយខ្សោយ ដើម្បីអង្គួយបង្កើតបង្កើត កាលពីលើកមុនដែលខ្ពស់បានយើត្សាតាត់ទៅវិនេះ ហើយដែលខ្ពស់បានយើត្សាតាត់បានយើត្សាតាត់ទៅវិនេះ នៅម៉ាត់ទ្វាប្រៃស៊ីលីបីបុប្បន្ន អាទិភ្យបុន្ណោះ តាត់បាននិយាយថា “ខ្លះដែលស្រួលការឯកទៅនៅក្នុងខ្លះ បង្កើតបង្កើត កាលពីលើកមុនដែលខ្ពស់បានយើត្សាតាត់ទៅវិនេះ” ដូច្នេះយើង តាត់...”

¹² អ្នីដែលខ្ចោយល់ តាត់មានជំដឺទឹកនោមផ្ទុម ហើយសន្តូប់ ហើយមិនបាន... មិនជីងចាក់មានជំដឺទឹកនោមផ្ទុម។ ហើយ—ហើយគឺ... តាត់បានស្តាប់។ តាត់ មិនដែលក្លាប់ទេ។ តាត់គាន់ពេទ្យជាមួយក្រោម៖ អ្នកស្តាប់យេស៊ូ។

¹³ ហើយគាត់ជាបងប្រុសដែលត្រួច និងអស្សាយ តែងតែគិតពីអ្នកដទៃ។ ហើយការវិភាគយុបស់គាត់តីព្យាយាមរកកំណើងសម្រាប់នរណាម្នាក់អង្គយ ពេលពួកគោលក្រោមព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយអ្នកដីនេះ ប្រើបាលជាថែលយើផ្សាយដែលការពារបាន រមិនល្អទេ ដែលយើព្យាយាមប្រុសចំណែកទីនោះ រកកំណើងអង្គយនៅម្ខាងទៀតបានទេ?

¹⁴ ខ្ញុំគិតថា ក្នុងការអំណីកដល់បង្កួស មែននៅ...ខ្លួននៅទីនេះដើម្បីនិយាយជាមួយបង្កួសនៃឯកទេ នៅក្នុងពិធីបុណ្យសព្វសត្វាតំ ហើននូវខ្ញុំចង់និយាយពាក្យមួយនៃការដឹងគុណរបស់ខ្ញុំទៅការនៃស្ថិម៉ាយរបស់គ្រាត់។ បង្កសី ដែលវាគ្ញុំគិតថា នៅទីនេះនៅក្រើកនេះ សូមប្រទានពាណដល់ដួងចិត្តផ្លូវការដែលបានរៀបចំឡើង។

¹⁵ បង្គរសមេល្អ ថ្វីមួយគាត់បាននិយាយថា “ទីផ្សេងមកមើលខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានដឹកបីដុំគូចមួយនៅទីនោះ ជាក់ត្រីឡើង ដូច្នេះអ្នកនឹងទីផ្សេងមកនៃសាខៗ។” ព័ត៌មានតិចពីអ្នកដែលបាននិយាយនៅក្នុងវិធាននេះ គឺជាប្រព័ន្ធទីបានគិតពីគាត់ នោះគឺជាប្រព័ន្ធទីស្ស ដើម្បីប្រទានការសង្គ្រោះដល់គាត់។

¹⁶ ខ្ញុំគិតថា នៅក្នុងការរំលែក បីទេនសម្រាប់ព្រៃនីហានេះ ដូចជំណាក់ប្រមូលផ្តើម រូបភាគយោនេត្រូវការនេះ សូមឱ្យយើងយាមជាមួយគ្នា នានាក្នុងនៅថ្ងៃពេលនេះ។

¹⁷ ព្រះរាបិកាន់ស្ថានសុគ័របែង យើងជាមនុស្សនៅត្រីកនេះ ហើយ—អ្នកមាតកនៅឡើងច្បាបដុំនេះ... ព្រះបាសុដឹងស្ថាប្រឈប់ទ្រង់បានធិនៅក្នុងចំណោមពួកយើង ហើយបានយកបងបុនដែលកម្លាំងទាក់ចេញពីយើង ដែលយើងស្រឡាត្រូវការ ហើយដឹងថាព្រះនៅឆ្នាំភ្លាមៗគារ៉ា ហើយទ្រង់មានហេតុផលសម្រាប់ការទាំងអស់នេះ ព្រះអ្នកាស់អើយ បរានីងមិនរកឱ្យទៅដាកមរបៀបនេះទេ ដោយដឹងថាព្រះគឺរ

សេស់យើងប្រាប់យើង ថា អ្នីទាំងអស់ដើរការជាមួយគ្នាសម្រាប់ការណូចចោះអ្នក ដែលស្របទាត់ព្រះ។” ហើយចាត់បានធ្វើ។

¹⁸ ហើយយើងម៉ឺនដីវិញ្ញុពិភពលោក ហើយយើងរកយើងមួយជាតិតាមគ្រប់ មធ្យាបាយដែលនិយាយមកកាន់យើង ដែលដឹងមិនអាចយំគាត់បានទេ ជីតិវន៍ លើដែនដឹងដីគាត់បានបម្រើគោលបំណងដែលប្រចែងបានបញ្ចូនគាត់មកទីនេះដើម្បី ធ្វើ។ គាត់ជាបង្ហានលួយស្មោះត្រង់។

¹⁹ យើងរកយើងមួយជាន់ក្នុងជីតិវន្ទុសាល្ត និងនៅក្នុងជីតិវន្ទៃនៅអាជីវកុំដែលវា នៅពេលព្រឹកដើម្បីផ្តល់ពន្លឹះដី ហើយនៅពាក់កណ្តាលថ្វាក្រាយជាន់ វិយកណ្តាល។ ហើយបន្ទាប់មកណ្តាប់ស្ថាប់មួងឡើត ដើម្បីវារេវិញ្ញុនៅព្រឹក បន្ទាប់ ស្រស់និងដី ព្រោះវាបម្រើគោលបំណងសេស់ព្រះ។

²⁰ យើងយើងត្រឡប់នៅពេលដែលវាកើអុំជាលាស និងលម្អិតនឹងដី និងគុប់គេងសាល ពីដីបុណ្យសាស និងកំន្លែងអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងបម្រើគោលបំណង យើកបេះដឹង និងលប់បង់ ដោយគត់គិតថ្វី ទីកម្រិតដែលស្ថូយ្យ និងទីកម្រិតដែលអ្នកធ្វើដោយរាជាណាចក្រក្រស់ស្ថាតដល់អ្នកកែវការ។ ផ្តល់អ្នីទាំងអស់ដែលវាមាននៅក្នុងការបម្រើ ព្រះ បន្ទាប់មកវាឌិនក្នុលបត្រចប់សៀវា បើនេះនៅពេលដែលនិទាយរួមរាយដែលបាន វាបានបង្ហាញមួងឡើត ព្រោះវាបម្រើគោលបំណងសេស់ព្រះ។

²¹ បន្ទាប់មកនៅថ្ងៃពេលមួយជាតិទាំងអស់ និងព្រះគម្ពី ការសេន្យា និង ព្រះវិញ្ញុណាគ ហិសុទ្ធបុណ្យ យើងអាចរីករាយនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ដោយដឹងជាបង្រុស ចេស់របស់យើង ដូចតាំ ព្រះអម្ចាស់ បានបម្រើគោលបំណងសេស់ព្រះ។ ហើយបើ និយាយចាត់គាត់នឹងមិនរស់ឡើងវិញ្ញុទេ តីបានបដិសេជ្ជព្រះគម្ពីរបស់យើង ជាប្រះ របស់យើងហើយ និងអ្នីទាំងអស់ដែលព្រះបានប្រទាល់ឡើយើងម៉ឺន ដើម្បីធ្វើ ចាមានការរស់ឡើងវិញ្ញុ។ ដូច្នេះយើងទទួលឯងរៀងចំពេលដែលយើងនឹងដឹងជាបគាត់ មួងឡើត នៅពេលដែលគាត់នៅក្រោងនិងមានសុខភាពល្អហើយលេងលើបុចាស់ ឡើតហើយ។

²² សូមប្រទានពារេល់កិយាទីមានកម្លែងបានគម្រោង ដែលជាដែកឈុំស្ថាប់គ្រង របស់គាត់។ តើយើងនឹងនិភ័យតុកគេយើងណា ព្រះអម្ចាស់នឹង ដូចដែលយើង យើងមួយគោលបំណងទៅត្រូវសេចក្តី ហើយអង្គុយនៅលើកែវិក្សចនៈទីនោះ សូច្ចី និងនិយាយគ្នា និងរបៀបដែលពួកគេជាសង្គរពិត្យប្រាកដជាមួយគ្នា។

²³ ហើយតុល្យវនេះយើងដឹងថាមានចោរដីអស្សារិនឃមកដល់ នៅពេលដែលវិបុរសវិនសេចក្តីដំឡើនីធនដើរក្នុងនៅក្រោមផ្លូវនៃដំឡើនីធនអស្សារិ ហើយទៅតាំង...ដោយគ្មាននឹងបំពេញខ្សោយ។ យើងនឹងយើងពីការគេងនៅត្រួនដោយនៅទៅ។

²⁴ ហើយតុល្យដល់ពេលនោះ ព្រះអម្ចាស់ធើយ សុមប្រទានឱ្យយើងនូវភាពភាហាន។ ប្រទានពារដល់យើងហើយជួយយើង។ យើងនឹងនឹកបងប្រុសចេលី និងអ្នករាល់ត្រាដែលមកព្រះវិហាយនេះ ខណៈពេលដែលគាត់ឈរនៅមាត់ទ្វាបើយកកំន្លែងសម្រាប់អ្នកមកស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដើម្បីអង្គយ៉ាងស្រុលនិងសម្រាក។

²⁵ នៅថ្ងៃធ្វើនៅត្រួននៅពេលគាត់បានឆ្លងកាត់ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបងចុះបានអធិស្ឋានបាមហានេរតាតដីអស្សារិបស់ព្រះលិយនៅទីនោះនៅមាត់ទ្វាបើយកកំន្លែងគាត់ ធនដែរ ព្រះអម្ចាស់ ហើយគាត់អាចអង្គយ៉ាងទៅ។ ជីតវាគ្រោរបានសរសេរនៅក្នុងព្រះតម្លៃថា “អ្នកណាដែលមានចិត្តមេត្តា នោះនឹងបានសេចក្តីមេត្តាកុណាបាន។” ហើយតុល្យដឹងយើងយើងពីការគេងនៅពេលយើងជំនោះតែប៉ុណ្ណោះ ហើយតុល្យដឹងយើងយើងពីការគេងនៅពេលយើង ហើយតុល្យដឹងយើងយើងពីការគេងនៅពេលយើង ជួបចាមុងនៅត្រួនទីកដីធ្វើនៅត្រួន។ តាមយោ:ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស យើងសូមរាយ។ អាកម៉ែន។

²⁶ ទេនឹងយោតពីក្នុងចំណោមយើងយ៉ាងយុរ ហើយនៅកណ្តាលមនុស្សចំនួកជាដើមដែលមកព្រះវិហាយរបស់យើង បុអគារបស់យើងនៅទីនេះ ដើម្បីចូលយ៉ាងចុះបាន សូមចូរព្រះបីនរបស់គាត់បានទៅកាន់សុគតិកត ហើយតុល្យដឹងយើងនោះ។

²⁷ ថ្ងៃណាមួយ ធនដែរ យើងម្នាក់ទីនឹងទៅ មួងមួយទៅ ហើយតុល្យដឹងចុះតាមបន្ទាន់ដួចនោះ។ សូមឱ្យយើងតុល្យវនេះ ខណៈពេលដែលយើងមានពេលនឹងអាចធ្វើបាន ចូរយើងរួចបំខ្លួនយើងសម្រាប់ពេលណាបែន្និះដែលនឹងមកដល់ ជីតវាអើងមិនដឹងថាមកាលណាមទេ។ យើងមិនដឹងថាមកាលណាមនឹងភ្លាយជាអ្នកបន្ទាប់ទេ។ ចូរយើងរស់នៅផ្ទះចុះ ជាក្បែងកល់ថ្ងៃ ថាប្រសិនបើវាត្រូវកំមក វានឹងសម្រាប់យើង យើងនឹងក្រោមខ្លួនជាស្រប។

²⁸ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងធ្វើការប្រកាស។ ឥឡូវនេះ មិនយុរឿន្យាន ប្រហែលជាខ្ញុំមិនបាននិយាយជាមួយអ្នកទទួលបន្ទូកតាំងពីត្រួយបែងកិច្ច ទាក់ទងនឹង

ស្ថានភាពនៃការសោងសង់—ព្រះវិហាយនៅទីនេះ បុរីដែលយើងគ្រឿងធ្វើបន្ទាប់ ទួលបានក្រុមជំនួយសំបស់យើង ដូចដែរយើងអាចមានការប្រជុំរបស់យើង។ បន្ទាប់មកខ្លឹមឯងបន្ទុ អត់ទោសខ្សោះ ជាមួយ—ត្រាគាំងប្រាំពីរ ហើយបន្ទាប់មកចានកញ្ចាងប្រាំពីរ និងរបស់ជាត្រីនេរៀតដែលយើងគ្នាតែចូលទៅក្នុងភាម។

²⁹ ហើយកទឡូវនេះ នៅព្រៃកចៀងអាជិកបន្ទាប់ នៅទីនោះ ខ្លឹមឯងនៅឱអីសាបិតថោន ដូរកែនកាតី ជាមួយបងប្រុស អិលជី ហីវី ទៅ—កម្ពិជីខ្លឹសថ្នាយ។ ហើយនោះគឺជីមិះថ្នាយធម៌បានសម្រេចដី បុរាណខោបានសម្រេចដែលពួកគេបានទិញនៅឱអីសាបិតថោន ដូរកែនកាតី។ ចុះរកាម ៦២ រហូតដល់អ្នកមកដល់អីនេះ សាបិតថោន បុច្ចោះរកាម ខ្ញុំមាននីយថា ៣១ បុច្ចោះតាមរបាំង។ គ្រាន់ពេលណឹងនេះ នាំអ្នកទៅឱអីសាបិតថោន។ វាប្រហែលមួយម៉ោង។ វាមានចម្ងាយប្រហែល សាមសិប្បាប់ សែសិប្បាប់យ៉លនៅទីនោះ។ ខ្ញុំគិតថាប្រហែលសែសិប្បាប់យ៉ល យ៉ាងណាក់ដោយ...នៅ ៣១ និងប្រហែលសាមសិប្បាប់យ៉លប្រហែលហើងម្កែងទៀតចុះតាមរបាំង។ វាស្ថិតនៅឱបើជីវិមូលហីវី។

³⁰ កម្ពិជីថ្នាយនេះ។ បងប្រសហបីនឹងមានសាលាដៀមាជិករៀងទាក់ដំមុក នៅម៉ោងដំប់។ ហើយខ្លឹមឯងអធិប្បាយពីកម្ពិជីខ្លឹសថ្នាយ ពាប់ពីម៉ោងដំប់មួយ រហូតដល់ថ្ងៃខិដប់ពី ថ្ងៃរកចិត្តខាងមួយនេះ ទី១១ ខែវិច្ឆិក។

³¹ នៅលើជីវិមូលដៃជីវិមូលជានៅទីនោះ គឺជា—ពីកំមានបស់វា។ ហើយវានឹងនៅ... អ្នករាជកដ្ឋានរបស់អ្នកទីនោះ។ វាស្ថិតនៅលើជីវិមូលហីវី។ បុរុកគេ—ពួកគេដល់ទិសដៅនៅលើ... វានៅលើជីវិមូលដៃជីវិមូលជានៅទីនោះនៅខាងមួយព្រះវិហាយ។

³² បន្ទាប់មក នៅថ្ងៃខិត្ត—ខែវិច្ឆិក—ថ្ងៃទីម៉ោង ខ្ញុំ—ខ្លឹមឯងនៅ ស្រីវិធី ផ្លូវ ម៉ោង ម៉ោង នៅថ្ងៃ និង—និងថ្ងៃប្រាំមួយ។ ប្រាំថ្ងៃ ខ្ញុំគិតថា នៅស្រីវិធី ផ្លូវសិស្សធនាគារ នៅពេងខោបានសម្រេចជីតី។ នោះគឺជាមួយបងប្រុសមួយ។ ពួកគេកំពុងប្រាក្រុងពីដំប់លោកមាសបស់ពួកគេ។ ពារ៉ីយោពេនទិកស្ថាបាន ផ្លាក់នៅ ប្រើវិធី ផ្លូវសិស្សធនាគារ ហាសិប្បាប់មួនថ្ងៃម៉ោងពីនេះខេះ។ ហាសិប្បាប់ សារពន្ធទិកស្ថាប់បងប្រុបានអធិប្បាយ។ ហើយបានផ្លាក់ចេះ ព្រះវិត្សាណាមីសុខ បានផ្លាក់ចេះ នៅផ្លូវសិស្សធនាគារ ហើយពួកគេបានទទួលការរំលីកដល់រឿងនោះ ហើយនេះគឺជាបុណ្យមាស។ ហើយខ្លឹមឯងអធិប្បាយពីជីវិមូលហីវីនេះ ប្រាំយ៉ប់ជាមួយបងប្រុសមួយ។ នៅនៅស្រីវិធី ពេងខោបានសម្រេចជីតី។

៣៣ អ្នកមានមិត្តណាម្នាក់នៅក្នុងនិងនៅជុំវិញទេនេះ ហេតុអី បើអ្នកចង់សរសេរទៅបុរីមួយ នឹងវិភាគយដលបានយកពួកគេចេចឆ្វាប់ ហើយគ្រាន់តែប្រាប់ពួកគេអំពីការប្រជុំដែលនឹងមកដល់។

៣៤ ហើយឃាងខោបាសចិតិត ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ត្រូវប់ទៅទីនោះជាមួយបងប្រុសមួយ គាត់គឺជាបុរីសដើម្បីអស្សាយម្នាក់។ ហើយមានមនុស្សដើម្បីអស្សាយមួយក្រោម ជាអ្នកភាគខាងក្រុងថាសំចាំងនោះ។ អ្នកគ្រាន់តែមិនអាចយកឈ្មោះពួកគេបានទេ។ ដូច្នេះហើយ ឃាងខោបាសចិតិត នរណាម្នាក់នៅជុំវិញស្រីដែលអាចប្រាប់អ្នកពីកំន្លែងដែលវានៅ។ ស្រីដែលមានប្រហែលពីរសននាក់។ ហើយវាបានឱ្យក្រុងដីស្រស់ស្អាត និងកំន្លែងស្នាក់នៅជាព្យាបីនៅ។ ដូច្នេះ...

៣៥ ហើយឃាងខោបាសចិតិជាធាងឃាងខោបាសចិតិមួយ ជាធាងឃាងខោបាសចិតិដែលសំរាប់រាយនាគារ និងយ៉ាវ និងជាន់ជាដី ហើយបន្ទាប់មកជាន់ពីលើនោះ។ ហើយមានបន្ទូប់ព្រឹន។ ហើយក្រុងផ្លូវកាត់សាលប្រជុំទីក្រុងដែលមានកោអីប្រាំពាន់នាក់។ គ្រាន់តែ—ដូចជាមួយកាត់ផ្លូវនៅទីនេះ ទៅកាន់សាលប្រជុំទីក្រុង។

៣៦ ហើយអីនិងធែក ឬ មួយឯណី បុ—បុចាំនឃាងខោបាសចិតិនៅក្រុីដែក ធែកឯណី សំបុុំណារា រាជាប់ផ្លូវនៅថ្ងៃទីមួយ-ពីរ។ នោះនឹងជាថ្ងៃទុំទុំ...ពីថ្ងៃព្រហ័លឃើតិដល់ថ្ងៃអាចទីក្រុង ថ្ងៃព្រហ័លឃើតិ សុក្រ សែវ អាគិត្យ បុន្ណែងជីនសិរិច្ឆាំ។ ខ្ញុំសំឡោះនោះ នោះគឺមួយ-ពីរ មួយបី មួយបុន និងមួយច្ឆាំ។ ខ្ញុំគិតថានោះជារៀបចំបរបស់វា នៃ—នៃ ខែវិច្ឆិក។

៣៧ ហើយបន្ទាប់មក យើងនឹងរកឃើញ តើមានអ្នកដែលយើងដើរអំពីក្រោមដំនុំនៅទីនេះ៖ ដើរអ្នកនឹងយល់ពីរយៀបដែលក្រោមដំនុំបានវិកចប្រើនក្នុងការទទួលបានអាណាពស់ខ្លួន។ អ្នកម៉ែនការប្រាប់យើងថាគួកគេអាចជាកំមនុយបានប្រចាំថ្ងៃទុំទុំ។ ហើយម៉ែនការប្រាប់យើងថាគួកគេស្រីតែអាចមានវាតុច្បោះយើងអាចទៅនៅក្រោមវា យើងបានឱ្យក្រុងការទទួលកំន្លែងបច្ចេកចែងយន្តថ្ងៃនេះ ហើយនៅថ្ងៃនេះណាស់។ ហើយ អី ខ្ញុំអើយ រាជាប្រាប់សំរាប់ក្រោមនៃការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធដែលមិនបានប្រើប្រាស់ឡើង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ទៅក្រោមប្រព័ន្ធដែលមិនបានប្រើប្រាស់ឡើង។ ហើយបានឱ្យក្រុងការទទួលកំន្លែងបច្ចេកចែងយន្តថ្ងៃនេះ ហើយនៅថ្ងៃនេះណាស់។ ហើយ អី ខ្ញុំអើយ រាជាប្រាប់សំរាប់ក្រោមនៃការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធដែលមិនបានប្រើប្រាស់ឡើង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ទៅក្រោមប្រព័ន្ធដែលមិនបានប្រើប្រាស់ឡើង។

៣៨ តុទ្ទកវិនេះខ្ញុំបានទទួលភាពហោទៅការតែ ពង្រក្រឹតីកា យុទ្ធភាព់ជានិកាត់កាមនោះ។ យើងសែបមានការប្រជុំដែលបានបង្កើតឡើងដើម្បីចាប់ផ្តើមនៅខេត្តកម្ពុជា។

៣៩ ហើយកាលពីមីលិលិញ្ញ ពេលខ្ញុំចូលមក មានបង្កួនមួយចំនួន ហើយបង្កសិរិចមិន និងពួកគេមកពីបរទសបានចូលមក។ ហើយមាន...ខ្ញុំបានរកយើង កំណត់ត្រាមួយជាក់នៅមាត្រាទ្វាយបស់ខ្ញុំ បុ—បុរាណអ៊ីញ្ញពី—សមាគមមួយនៅអារិកខាងក្បែង។ ដូច្នេះខ្ញុំកំពុងសរសេរទៅការតែពួកគេ ដើម្បីការឱ្យយើងបាននូវអ្នកដែលអាចធ្វើបាន។ ប្រហែលជានិភ័យ ខណៈពេលដែលខ្ញុំនៅឆ្នាយ ខ្ញុំអាចចុះទៅអារិកខាងក្បែង ប្រហែលជានៅក្នុងដឹកចិត្តក្រាយនៃខេត្ត និងខែមីនា ក្នុងពេលនោះ។

៤០ ហើយយើងសង្ឃឹមថានឹងបង្កើតក្រោមជំនុំឡើង ដូច្នេះខ្ញុំអាចទទួលបានសម្រេចក្រោមជំនុំទេនេះ មន—មនពេលរដ្ឋអាជ្ញាបុរិយាល បើអាច។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនបាននៅពេលខ្ញុំត្រូវបែងការពីទីនោះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវាន់ចាំ។

៤១ ខ្ញុំបានស្អាប់កាលពីមីលិលិញ្ញនៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងចិត្ត ដើម្បីចាប់ជាប៉ូមនុសាសាលាកាលពីមីលិលិញ្ញនៃខ្សោយអាតមួយ។ ខ្ញុំតិចថាខ្ញុំបានពួករោលដោនៅទីនោះនៅព្រៃកនោះ។ បុន្មប្រុសខាងក្បែងខ្លះមាន...ម្នាយបស់គាត់បានចូលមកក្នុងការប្រជុំ។ នាងមានជំសាប់សាបារវនានៅឯធមុជនៅ ហើយនាងក្រោរបានគេជាក់ស្រីមេដល់រហូតដល់ស្អាប់។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំមួយនាមពេលចិះ។ នោះនៅស្រប់ខាងក្បែង ខ្ញុំធ្វើចាប់ជាបុកនៅឯណាមួយ ប្រាប់នាង និយាយអំពីភាពសាបារបស់នាង ហើយនាងជានាមណា ហើយនាងមកពីណាតា។ ហើយបាននិយាយថានាងមានក្រុងប្រុសម្នាក់ដែលឈប់ដើរព្រះ ហើយគាត់នឹងដួបបខ្លួនហេតុកមួយ ហើយភ្លាយជាមនុស្សយាតា។ ហើយយើងជាប្រើប្រាស់ជូននោះ។ ហើយម្នាក់នេះ...។

៤២ ការបានកើតឡើងគាត់ម្នាក់។ ហើយជំមហារីកដែលសាបារបស់នាង បុការូរិតណាស់សាបារ បានចាកចេញពីនាង។ នោះគឺ ការូរិតណាស់សាបារ គីជាមហាផីក អ្នកដឹងទេ។ ដូច្នេះវា—វាបានចាកចេញពីនាង។ ហើយក្រុងប្រុសនោះក្រុងបានសម្រាប់ និងអ្នីងទាំងអស់គាត់មាមរូបដែលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធបានមានបន្ទូល។ ហើយគាត់ក្រុងបាននាំទៅក្រោមត្រីស្ស ក្រឡប់មកវិញ្ញាមួនឡើត។ ហើយគាត់បានធ្វើខ្សោយអាតមួយ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបានពួករោលដោនៅទីអ្នករីករាយនឹង

ការនិយាយខាងក្រោងចាស់ទេ? [ក្រុមដែលនិយាយថា “អាម៉ែន”—អីដឹង] បាន និយាយថា “នៅទីនេះនៅខ្លួនខាងដើង” តាត់បាននិយាយថា។ អូ ខ្ញុំគ្រាប់តែ ស្រឡាញៗពួកគេ ប្រជាពន្ធការខាងក្រោងចាស់។ ហើយគាត់មាន...ព្រះអម្ចាស់ បានប្រទានពាណិជ្ជការ តាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំដឹងថាអ្នកនិយាយថាអ្នក មិនធ្វើផ្សាយគោលបន្ទីទេ បងប្រុសប្រាកាលហំ ស្របតាមដែលបែងប្រុសអ្នក បើណ្ឌាបោះ” បាននិយាយថា “យើងជាដួងកម្មយុទ្ធគ្រប់ក្រុមដែលបែងប្រុសអ្នក។” ដូច្នះវាតាការក្នុងក្រុមដែលបែងប្រុសអ្នក។

⁴³ ហើយគឺទូរវិនេះមានប្រភាកាណមួយ ខ្ញុំគិតថា ប្រហែលជាកំមាននៅលើផ្ទាល់ ផ្សាយជាយកនៅព្រឹកនេះ។ ប្រសិនបើវាមិនមែនទេ បីលីនឹងជាកំមាននៅទីនោះ។ ជាប្រើនដងវាត្រូវបានគេនិយាយ នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមនិយាយដំបូង ដែល ពួកគេនិយាយថា “អ្នកគ្រាន់តែប្រើម៉ែន បងប្រុសប្រាកាលហំ ថាអ្នកយើងបាន នៅ៖ ពន្លឹះនោះ។” ប្រហែលជាពិបាក...

⁴⁴ ប្រហែលជានៅសល់អ្នកខ្លះនៅទីនេះ: ចាស់រដែលចងចាំត្រឡប់មកវិញ មុនពេលដែលប្រភាកាណត្រូវបានគេចែក។ តើមានអ្នកណានៅថាខ្ញុំនិយាយដំបូង គាំងពីយុរាណណាស់មកហើយ? មិនបានបងប្រុសប្រាកាលដែលបងប្រុសប្រាកាលដែលបងប្រុសនៅទីនោះ: និងបងប្រុសនិងបងប្រុសនៅទីនោះ និង—និងបងប្រុសនៅទីនោះ: និង បងប្រុសនៅទីនោះ។ ពួកគេនៅសល់តែប្រាប់ប្រាប់មួយបើណ្ឌាបោះនៃអ្នកចាស់។

⁴⁵ មែនហើយ ឥឡូវនេះ: បន្ទាប់ពីខណោះពេលដែលខ្ញុំកែមកានិចនៅការយករោង បានចាប់យកប្រភាកាណនោះ។ ដូច្នះវាបានទៅវាត្រូវការពីសុំគោរព ឱ្យសិរី ហើយបានផ្តល់តែ អ្នកពិនិត្យ ហើយត្រឡប់មកវិញ “មិនមានការបែះពាល់ទេដឹងបុគ្គាសអ្នកសោះ។” បាន និយាយថា “ពន្លឹះបានវាយប្រហាកេត្តកំ។” នោះគឺលាកចប់ ដែឡាសុំ។ អ្នកបាន ចុះហត្ថលេខាលើឈ្មោះរបស់គាត់។ យើងបាន?

⁴⁶ មែនហើយ ជាប្រើនដងដែលអ្នកណូ មែនទៅខាងក្រោមហើយនិយាយថា “មាន ស្រីមេលងដីតាមឯសុវរនោះ។ វាបានស្រីមេលងនៃការស្វាប់។” តើមានបុន្ទាននាក់ ដែលបានឈ្មោំនិយាយដូច្នះ៖ ជាប្រើនដង យើងបាន មែនហើយ វាបាន កើតឡើងដែលការយកចាប់បាន។ ដូច្នះហើយយើងទូលាបានវានៅទីនោះ។

⁴⁷ ត្រូវដែលមករកបងស្រីម៉ាកំហើយបានប្រាប់នាងថា នៅក្នុងការប្រជុំនៅ នៅផ្ទៀការលើហ្មោះពេញ ជាកំន្លែងដែលយើងមានកិច្ចប្រជុំដីអស្តាមួយនៅ ស្រប់

ខាងក្រោង។ ហើយនៅទីនោះ ស្ថិតស្ថាប់ដោយដំដឹងហានីសុដស់ទាំងពីរ។ ហើយគ្រួញពេញបានបានបង់បាននាងដើម្បីស្ថាប់។ ហើយស្ថិតនោះ គ្រាន់តែណោងទៅចែករូបស់នាង ដូចខ្ញុំបានប្រាប់នាងថា នាងជាននុញ្ញ នាងមកពីណាម។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “មានស្រុមមោលដឹកលើអ្នក។ អ្នកត្រូវបានគ្របដោយស្រុមមោលស្ថាប់។” ហើយស្ថិតនោះគ្រាន់តែចែករូបភាពនេះ។ ហើយនៅទីនោះវាតីនោះលើអ្នកមេកានិចចែនការម៉ោង ទទួលបានស្រុមមោលនៃការស្ថាប់។

⁴⁸ យើអ្នកទាំងអស់គ្មានយើងបញ្ជីដីប្រការ ហើយបានយើងទៅការមោល៖ តើវាបូលទៅអ្នកដឹកជាបងិត យ៉ាងណាត ស្រុមមោលដឹកលើម៉ោងនៅអាប់អ្ន វាអាមាននៅលើបុរាណនេះ។ ហើយខ្ញុំគិតថាការនៅលើគ្មានយើងត្រូវនេះ។ ស្រុមនឹងបើកមិនមែន បីលីអាចបញ្ចូន ហេតុធី ឱ្យគាត់ជាក់វានៅលើគ្មានខ្លោន។ ហើយវាអាមាន ពួរចុងផលទៅមនុស្ស។ ហើយមនុស្សនោះ ស្រុមបានចាកចេញពីស្ថិតនោះ ហើយបានជាសេស្តីយោដ្ឋាយការអស្សាយ។ បុំនុំមានផ្ទាលជាក្រោមភាពតែម្មួយ ដើរដឹងដីការបានប្រុមលីដីរីងហើយគ្របលើស្ថិត ហើយព្យាយាយលើមហាផីជូចនោះ មកពីនោះ។ ពីតាមការសំណង់នោះជាប្រាស៊ីមោលបានដែលសេចក្តីស្ថាប់កំពុងបញ្ហាបុណ្យដឹងដីរ តីដឹងហានីក។

⁴⁹ មែនហើយ មិនចាប់អ្នកព្យាយាយប្រាប់ការពិតជាលំមនុស្សប៉ុណ្ណោះ មានននុបាន ម្នាក់នឹងសង្ឃឹមយោចារមិនមែនជាការពិតទេ។ ហើយបុសិនបើអ្នកពីរដែលតែប្រាប់ការពិត នោះអ្នកដឹងថាអ្នក—អ្នកនិយាយត្រូវ។

⁵⁰ ខ្ញុំមានមិត្តម្នាក់ដែលជា—អ្នកចិត្តឯមសត្វ នៅភាគខាងលិច។ ហើយ—ហើយ ការអភិវឌ្ឍបានចំណាយប្រហែលបុនពាន់ដូឡាសម្រាប់ចែយនូវត្រូវបានម្នាក់ ដើម្បីរបៀបដែលនៅលើសង្គមស្ថាប់កំណត់នៅក្នុងព្យាយាយ។ ខ្ញុំបានវាតីថាដីរីស្ថិតនោះ ជាអ្នកមិនស្ថាប់គ្រែដែលនៅលើសេសសល់នៅត្រូវដែលងក្រុងដែលមានបញ្ហា។ លោកដឹងដីសំដែលបានអង្គយោនៅទីនោះនៅក្នុងព្យាយាយ។ ខ្ញុំបានវាតីថាដីរីស្ថិតនោះ ជាអ្នកមិនស្ថាប់គ្រែដែលនៅលើសេសសល់នៅត្រូវដែលងក្រុងដែលមានបញ្ហា។ ហើយគាត់មិនដើរដឹងដីរីស្ថិតនោះ ជាអ្នកមិនស្ថាប់គ្រែដែលនៅលើសេសសល់នៅត្រូវដែលងក្រុងដែលមានបញ្ហា។ “ហើយទាក់ទងនោះដែលកើតពីព្យាយាយ។ តីមិនសមហេតុសមដែលទេ។” ហើយយើងបានបានបង់នៅយោប់ដើរដឹងទៀតដែលគាត់បានទទួលយកព្យាយាយ។

⁵¹ ដូច្នះហើយបុសនេះបានប្រាប់ពួកគេ។ គាត់បាននិយាយថា “តម្លៃនេះ អ្នកមិនចាំបាច់ទិញរចយនុវត្តនោះ ឡាយព្រិលនោះទេ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងប្រាប់

អូកខីច្បាស់ថាគោះនឹងសរុបប៉ុន្មានភ្នាល់នៅទីនោះទេ” បាននិយាយថា “មាន ដំបូងប្រចាំប្រឈរទេ” បាននិយាយថា “មានថ្ងៃ-...មានថ្ងៃមួយ ហើយខ្ញុំបានសម្រាប់ពី ភ្នាល់ទេ” ហើយគាត់កំពុងនិយាយជាមួយអូកយាមហេតុមេ មិនតម្លៃខ្សោសម្រាប់ទេ ប៉ុន្មានសម្រាប់មួយបាន។ ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា “មានថ្ងៃ-មួយ ហើយខ្ញុំបាន សម្រាប់ពីភ្នាល់ហើយទេ ទុកដំបូងប្រចាំប្រឈរទេ”

ហើយគាត់បាននិយាយថា “បាន ធែល ខ្ញុំដឹងថាអូកបានសម្រាប់ពួកវាតី ហើយទេ”

គាត់ដឹងយើដឹងថា “ខ្ញុំបានធ្វើទេ”

៥២ មែនបើយោ ពួកគេបានយកឡានវ្រិល ឡើងទៅទីនោះ មានភ្នាល់ អក់ទៅភ្នាល់ទេ គាត់បាននិយាយថា “បីនី គ្រាន់តែប្រាប់គាត់ពីការពិត គាត់ នឹងមិនធ្វើទេទេ”

៥៣ ដូច្នេះនោះជារៀបចំដែលវាកេនទៀតទេ អូកអាចប្រាប់មនុស្សពីការពិត ប៉ុន្មាន ពួកគេ...មានការយល់ប្រចាំថ្ងៃជារៀបចំនិង—និងការកុហកអំពីរឿង ហើយជល់ពួកគេ មិនធ្វើទៅអូកកំពុងនិយាយការពិតនៅពេលអូកប្រាប់ពួកគេពីការពិតទេ អូកយើង ទេ?

៥៤ ប៉ុន្មានយើងមានអំណរគុណណាស់ដែលយើងមានព្រះរាបិកានីស្ថានសុគ្រោះ ដែលបញ្ជាក់ពីសេចក្តីពិតនោះជាយករាយបញ្ហាក់។ វាដាការពិត។ ដូច្នេះបើនេះជាទៀង់ចុងក្រាយបស់ខ្ញុំនៅលើដែលដឹងដី សូមើត្រការស្របតាមរាជរដ្ឋាភិបាលស្ថិតិនកសុតាង បានបង្ហាញបញ្ជាផ្ទៃខ្ញុំបានប្រាប់ការពិតអំពីរឿងទាំងនេះទេ នោះជាការក្រើមត្រូវ។ វាតាសេចក្តីពិត។ ដូច្នេះវាប្រែបែលជានៅលើភ្នាល់ខ្លួន។ បីនី តើអូកនៅក្នុងបន្ទប់នៅទីនោះទេ? អូកបានទទួលវានៅក្នុងដែលបស់អូក រូបភាព? ហើយប្រសិនបើអូកមាន យករាប់ចេញនៅទីនេះ បន្ទាប់មកអូកអាចផ្លូវបំរាណនៅទីនេះ ពួកគេប្រែបែលជាយើងត្រូវវា។ មែនបើយោ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ វានឹងមានពន្លឹះនៅលើ—នៅលើភ្នាល់

៥៥ ហើយនេះគឺជានេះគឺជានៅទីនោះទេ ខ្ញុំតើតាមីនអាចមើលវាបានទេ។ ប៉ុន្មាននៅទីនេះអូកអាចឱយែងបញ្ជាស្រាវោលនៅសេចក្តីស្ថាប់នៅលើ ភ្នាល់បស់ស្ថិតិនោះ។ ហើយនេះគឺជាការសេសេរអំពីក្រឡេបំរុកវិញនៅទីនេះ ជាកំន្លែងដែលស្ថិតិនោះបានចតុបុ ហើយដើម្បីមើលថាគើតិតជាបង្ហាញប្រាប់។ ហើយវានៅទីនោះ នៅលើ—នៅទីនោះ។ វាបានសេចក្តីស្ថាប់។

⁵⁶ យើង្ហាន្តីម្នាក់ នៅទីនោះទេ? អ្នកបានយើង្ហាន ខ្ញុតិតថា បងប្បសនេះលីមនទេ? [បងប្បសនេះលីមនិយាយថា “បាន”—អងដុ] អូ-ហ្មា

⁵⁷ ដូច្នេះ បីលីប្រែហេលជានឹងជាកំរាល់នៅលើភាពខ្សោះ ប្រសិនបើអ្នកនឹង បី លី។ មកយកវា ហើយយកវាទៅដីរឿងមុខហើយជាកំរាល់នៅលើភាព ដូច្នេះ អ្នករាល់ត្រាគារមីលយើង្ហាននៅពេលពួកគេចេចញ្ចោះក្រោ។ តាត់បុជុក បុម្ញាក់ ណាម។ កំឡុងនេះខ្ញុតិតថា ប្រែហេលជា វាអាមបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ ដែលអ្នកអារមិលយើង្ហាន បើផ្ទើមនានភាពនឹងកំពេកសម្រាប់ប្រពេទូប្រាការនោះ។ បើផ្ទើតាត់នឹង មានវានៅទីនោះ ដូច្នេះអ្នកអារមិលយើង្ហាន ដូចដែលពួកគេចេចញ្ចោះក្រោ។

ព័ធ្យរនេះ សូមបងចាំសេបតុប្រកាសទាំងអស់។

⁵⁸ ហើយតម្លៃនេះ ព្រឹកនេះ ខ្ញុតិតថាប្រែហេលជាយើងនឹងនិយាយបន្ទិចអំពីរឿងមួយដើម្បីបើកចិត្តក្រោមជំនួយ ឬមួយដែលនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកបន្ទូមទៀត...

⁵⁹ [បងប្បសដុកប្រាណាពាហាំនិយាយថា “ចង់បានកន្លែងនោះ?”—អងដុ] និយាយរឿង? [ចង់បានកន្លែងនោះ?] បាន ដុក ហើយកចង់។ កប្រែហេលជាលូ។

⁶⁰ ខ្ញុចង់បើរីកនៅទីនោះ។ ខ្ញុមាន...ពួកគេឡើងមានវាដើម្បីជាក់សម្រាប់ សណ្ឋាប័មុន ដូច្នេះយើងតិតថាប្រែហេលជាកំរើនផ្តល់ឱ្យប្រសើរជានេះបន្ទិច សម្រាប់ថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុចង់និយាយអំពីវា ក្រោះវាទាក់ទងនឹង—សុបិនដែលបង្រី មាន។

⁶¹ ខ្ញុផ្តល់ចាត់បង្រីសហរឿកនៅក្នុងក្រុងក្រុងជំនួយព្រឹកនេះទេ។ ខ្ញុបានជូប តាត់នៅយ៉ែប់រៀងទៀត។ ហើយជាលើកដីបុងដែលខ្ញុបានយើង្ហាន្តីនោះ តាមពិត ទៅ ខ្ញុកមិនដឹងថានានៅជានោរណាដែរ។ តើនានេះទេ? ខ្ញុតិតថានានៅមិននោះទេ។ បាន។ តើអ្នកនឹងតិតទេ តើវានឹងមានអូក្រាងផ្លូវ ហើយខ្ញុសំដែរទៅលើសុបិននោះ បង្រីសហរឿក? អ្នកមិនប្រកាន់ទេ នេនទេ? ក្រោរហើយ។ ការិនអីទេ។

ហើយមុនពេលយើងចូលទៅដើរនោះ សូមអាងក្បាលបស់យើងមួនទៀត។

⁶² ព្រះវិតាន់នែនស្ថិតិ៍មានព្រះបាយទៅយោលក្នុងពួកគេ យើងខ្ញុសូមសរសើរ តម្លៃងគ្រប់ទាំងសេបតុលី និងសេបតុប្រាកុំមេត្តាករុណាបស់ត្រង់។ ហើយតម្លៃនេះ សូមស្តាត់ពួកយើងចេះ ព្រះអ្នកសំដើរ ដើម្បីយើងអារមិត សិក្សាបន្ទូលបស់ ព្រះដែលវាមកជល់យើងតាមរយៈការនិមិត្ត ហើយក្រោបាន

បញ្ចក់ដោយព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ គាំទ្រដោយព្រះគម្ពីរ ដូច្នេះយើងអធិស្តាន ចាប្រឈីនឹងផ្តល់ខ្សោយើងនូវការយល់ដឹង ដើម្បីទ្វាយឱ្យយើងអាចដឹងចាប្រឈីរីនៅថ្ងៃ ចុងព្រាយនេះ នៅពេលយើងយើងយើងអំណាចអារក្រកំមកដីពីព្រះនៅថ្ងៃ ការប្រយុទ្ធបុងត្រាយគឺជិតនឹងព្រះបានប្រយុទ្ធ។ ជួយពួកយើង ព្រះអម្ចាស់។ ក្នុងនាមជាមួកបញ្ជាកំពិតប្រាកដ វីរម៉ា ចូរយើងរក្សាទំនុំនៅសេចក្តី ជំនួយទៀត ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដារ ហើយធ្លាន់ទៅមុខ។ នៅក្នុង ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា អាម៉ែន។

⁶³ ឥឡូវនេះ គិតពីការធ្លាន់ទៅមុខ ការប្រយុទ្ធ ដូចជា—ការប្រយុទ្ធដែលបាន ផ្តល់ឱ្យ ត្រូវមិនជាប្រសិទ្ធភីសកម្មភាព ជា—ការប្រយុទ្ធពិតប្រាកដ ដើម្បី ប្រយុទ្ធប្រជាឌីនឹងការប្រយុទ្ធនៃសេចក្តីជំនួយ។

⁶⁴ បង្កើសប្រហ័តនៅទីនេះ និងបង្កើសប្រហ័ត ដែលជាមិត្តធម៌សប្បុរស របស់យើង ហើយជាមួកដែលមកជាពាក្យខេបាសចេនេះ។ ហើយពួកគេតីជាក្នុងដី មានតម្លៃបន្ទះព្រះ។ ហើយ—ហើយបង្កើសហើយដើម្បី នៅពេលដែលខ្ចោះកំពុង យកសំបុរិតុលបស់ខ្ចោះ ជាប្រាកេទដែលបីបីអាចធ្វើយបាន គ្រាន់តែមាននរណា ម្នាក់និយាយថា “សូមធ្វើសម្បែកបំពាក់ដែលគ្រឿងអធិស្តានជាមួយបីនិមួយខ្លួន” ហើយខ្ចោះអធិស្តានលើពួកវា ត្រង់គ្រាន់តែធ្វើយបំពុកគេពីព្រះ។ ប៉ុន្មោះពេលដែល វាជាសំបុរិតុល ខ្ចោះគ្រឿងបានយកសំបុរិតុល និងបង្កើសប្រហ័ត។ ដូច្នេះខ្ចោះបានយក សំបុរិតុល និងបង្កើសប្រហ័ត។ ហើយខ្ចោះសុបិនដែលនានាមាន—កាលពីប៉ុន្មោះ ខែមុន។ ហើយនាងមិនអាចធ្វើវាបានទេហូគុណលំពើក្នុងបីចំណែក នៅពេល ដែលខ្ចោះបង្កើសប្រហ័តនៅថ្ងៃនេះ—សម្រាប់ការក្រុមដំនុំទាំងប្រាំពីរនេះ និង—និង —ដល់ធ្វើទាំងប្រាំពីរ ពេទ្យសទីពីរ តើយើងយក ពេទ្យសទីពីរ ។ “ដើម្បីប៉ុន្មោះជំនួយ របស់យើង។” យ៉ាងណា?

⁶⁵ ទីមួយ ជាមួលជ្ញានតីជំនួយ។ ទីពីរ ប៉ុន្មោះប៉ុន្មោះជំនួយរបស់អ្នក សេចក្តី ឡើងក្រោង ចំពោះសេចក្តីឡើងត្រង់របស់អ្នក ពីចំណោះដឹង ការអភ័ណតែ ពីភាព អភ័ណតែ ការអភ័ណតែ ការអភ័ណតែ ភាពជាប្រះ និងពីភាពជាប្រះ សេចក្តីស្រឡាត្រូវ ជាបង្គន សេចក្តីសប្បុរសជាបង្គន ហើយបន្ទាប់មកសេចក្តីស្រឡាត្រូវដែលជា

ចុះ ប្រាណដែលរួមរាល់ទាំងនេះ។ ត្រាតូអង់នំទាំងប្រាណ យើងត្រូវបានប្រាណដែលសម្រេចបានជាប្រាក់ ហើយខ្ញុំទាំងអស់គ្មានាដោយប៉ែកប្រាក់បិត្យបានបិសុទ្ធបាន។

⁶⁶ តិច្ឆូវនេះ: នោះជាដីដែលរាជ្យការដើម្បីភាពអ្នកបែងចែកសំព្លះគ្រឿង។ ព្រះគ្រឿងសង្ឃឹមជាំនុយបែកសំព្លះនៅក្នុងគ្រាមុកជាំនុយបែកសំព្លះ ក្នុងក្រម៉ឺនបែកសំព្លះ បុត្តុល ស្រី ព្រះវិហាយ សមិទ្ធប្រាស់ប្រាំពីរបុរីភើគានជាក្នុងក្រម៉ឺន និង ចេញពីសម្រេច: ហើយខ្លះនៅសម្រេច ហើយខ្លះនៅក្នុងក្រម៉ឺន ហើយខ្លះនៅសម្រេច ហើយខ្លះនៅក្នុងក្រម៉ឺន

⁶⁷ ជុចជាបោណ្ណកដែលបានសាងសង់ពីភម្លើត ដែលយើងដី។ ហើយចូរដៃង
យ៉ាងងកមិនដែលគ្របានជាក់នៅលើកំពូលរបស់ពួកគេទេ ពីព្រោះថ្មគ្របាន
បងីសែដ។ ហើយយើងបានយកតម្លៃវនេះ មិនមែនជាកោលបច្ចុប់ ប៉ុន្តែជាបាន
ការយល់ តីសុមាប់កម្រិតនឹងនៅទីនេះ។ ទាំងនេះ...

៦៨ ព្រះធ័រឱ្យអង្គទេដីលួតកាទោះជាបី។ ទេដីធ័រឱ្យអង្គទេដីបានលួតកាទោះនៅក្នុង “ព្រះវិហិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាបាលិសុទ្ធ” មុខងារបើនេនព្រះពេកមួយ។ ទេដីធ័រឱ្យអង្គទេដីបានលួតកាទោះនៅក្នុង “ការរាប់ជាសុចិត្ត ការរាប់ជាបិសុទ្ធ ពិធីបុណ្យ ផ្លូវជីវិតនៃព្រះវិញ្ញាបាលិសុទ្ធ” មកលួតកាទោះ ការងារនេះន្រាគតុណាម។ ទេដីធ័រឱ្យអង្គទេដីបានលួតកាទោះនៅក្នុងការយោងមកបី៖ ជាបីកដំបូង ដើម្បីលោះ កុនក្រម៉ាបស់ទេដី ដើម្បីទទួលកុនក្រម៉ាបស់ទេដី លើកទីបី នៅក្នុងសហស្សន៍ក្នុងជាមួយកុនក្រម៉ាបស់ទេដី។ ហើយអីគ្រប់យោងគឺលួតកាទោះនៅក្នុងប្រាំពីរ បានបញ្ចប់ កម្ពស់នេះបានលួតកាទោះនិងបានបញ្ចប់។

⁶⁹ ហើយអ្នដែលចង្វកនោះគឺមិនមែនដើរីនាំយកវាមកទេ បើនូវគ្រាន់តែដើរីនាំបង្ហាញឡើង សត្វភាពចង្ចារាយដែលខ្សោចូលបានមានប្រពិន្ទុនៅម្នាក់និងបើនោះម្នាក់ទៀត យើងបានទៅការណិនភាពល្អតែខ្លះ។

⁷⁰ តម្លៃវនេសុមកត់សម្ងាត់បើផ្ទិចនេះ ព្រះគ្រឿសូខ្សោ ព្រះបានសរសេរព្រះគម្ពីរបី។ ព្រះគម្ពីរដែលបួនគីឡូយេយេ ហៅថាការសិចក្រា តម្លៃនេះ បើអ្នកមិនស្ថាល់សៀវភៅការឃើញទេ គ្រាល់តែក្រោចចាយទៅ ពីព្រះ ព្រះយុបជាអ្មពន្ធស្ថាល់វា តើគាត់មិនចោរយ៉ាងមេច ហើយគាត់បានធាតុការណ៍ស្ថាល់វា តើគាត់មិនចោរយ៉ាងមេច ហើយគាត់បានធាតុការណ៍ស្ថាល់វា

71 ហើយសូមកត់សម្ងាត់ នៅក្នុងរាល់ប្រចាំថ្ងៃ តើវាតាប់ដើមដោយអ្វី? ដឹងដំបូង នៅក្នុងរាល់ប្រចាំថ្ងៃទៅទំនើះ ធ្វើដឹងចុងក្រាយនៅក្នុងរាល់ប្រចាំថ្ងៃទៅអូជាស្ថាគារា។ ការយោងមកជាលើកដំបូងបែស់ព្រះគ្រឿស្ស តាមយោប្រចាំថ្ងៃ ការយោងមកជាលើកទីពី លីអូ សត្វាកោ តោនៃកុលសម្ពន្ធយុជាតា។

72 បន្ទាប់មកហេណុកបានបញ្ចប់នៅក្នុងថ្ងៃបែស់គាត់ បុគ្គលូប់មកវិញនៅថ្ងៃនោះ ពីកីឡីការ ហើយវានឹង...ពីគណាស់ យើងមិនមានពេលដំណានដើម្បីដឹងតាមយោងដំឡើងទៅការ និងបង្ហាញពីរបៀបដែលពីកីឡីកនោះកើតឡើងតាមយោងដំឡើងទៅការ អន្តែងនូវដំឡើងទៅការ ការិយាយគ្រឹងទៅពេលដំណានចុងក្រាយ។ ពួកគេស្ថិតនៅក្នុងបន្ទាប់បែស់ស្ថុច តុល្យនៃ៖ ដោយការរារស់ដឹង។ បុំនែនចូលគោលមិនដែលត្រូវបានដាក់នៅលើពីកីឡីកទៅទំនើះ ហើយវាលូតកតែទៅខ្លោះ ស្ថាបក្សកម្ម បុ—បុកំលតដឹង។ ហូកដួល សូម្បីតី... កំបិតស្ថុមស្ថុងតុច.. ពួកគេមិនដឹងថាពួកគេបង្កើតការដោយរបៀបណា មិនយែប់ រាជអាជមានកំបិតគាត់តាមផ្តុំដែលបាយអនោះគ្នានៅទៅទំនើះ ហើយមិនមានបាយអនោះគ្នានៅទៅទំនើះ រាជក្រារតែលូតកតែទៅខ្លោះ ដាក់បញ្ហាល្អាត។

73 ដូច្នៈនោះជាដឹងដែលជាពេលដែលព្រះគ្រឿស្សនិងក្រោមដំនុំភាយជាកំមុឬយ៍។ មិនមានបាយអរវោងទេ។ ត្នានអូរាង ត្រាន់តែព្រះនិងមនុស្ស។ ព្រះ ព្រះគ្រឿស្ស និងមនុស្ស។

74 ឥឡូវនេះ: បុំនែន ចូលគោល ពួកគេមិនបានរកយើងឡានៅទៅទំនើះ។ អូកស្ថាប់ចូនចូនដែលពួកគេមាននៅក្នុងប្រទេសអង់គ្លេសដើម្បីពេងតាមដំឡើងស្ថុច បុទេ—ដើម្បីមកដឹងពួកគេជាជីម។ បុំនែនចូលចូល...

75 ចំណាំនីកឱយប៉ែតុជុល្មាមាមិក។ អូកនិងយើងប្រសិនបើ...នៅលើវិកី កំយែប៉ែតុជុល្មាមាមិក នៅថ្ងៃកម្លែង ខាងឆ្វេង តីជាព្រាប់បែស់រាយកិក ជាតិកីឡីដែលមាន...លំពេងនៅក្នុងដៃ នៅថ្ងៃកីឡីពី នេះត្រូវបានគេហោចាប្រា “នៅសហដ្ឋាមិក” បុំនែននៅថ្ងៃកីឡីប៉ែតុជុល្មាមិក ហើយនៅពីលើការទានជួយកីឡី អស្សាយ ហើយនៅក្រោមការិយាយថា “ត្រាន់អស្សាយ” ហេតុអូជានាតីលើត្រាន់ប្រទេសបែស់យើង? យើងឡើទេ?

⁷⁶ មិនចាម្ចក្រប់ដើរទេ ព្រះដើរឱ្យភាសាយាយដូចត្រាំ យើងទេ? ទេដើរឱ្យមានសូមនានបាបនិយាយអំពីវា ទេដើរឱ្យប្រជាតិភិយាយអំពីវា អ្នកបែងចែកនិយាយអំពីទេ។ មិនចាម្ចក្រប់ដើរទេ ព្រះដើរឱ្យភាសាយាយដូចត្រាំ យើងទេ? ព្រះដើរឱ្យមានសូមនានបាបនិយាយអំពីវា ទេដើរឱ្យប្រជាតិភិយាយអំពីវា អ្នកបែងចែកនិយាយអំពីទេ។

⁷⁷ តិចផ្លូវនេះ សូមកត់សម្ងាត់ មានពេកម្មយនៃក្នុងនោះ ដើម្បីរបស់ព្រះ។
ហើយដោយសារពេកម្មនិងបានចេញមក ត្រាក្យាល ពីព្រះវាគ្រួចបានបដិសែលដឹងលើជាព្រះរាជបុត្រានេះព្រះ ម្ចាស់ដែនអគារ ត្រាក្យាលនៅពីរមីត និងអ្នីទាំងអស់
នេះ។ តិចផ្លូវនេះ—តិចផ្លូវនេះ ខ្ញុំ...ខ្ញុំនិងចូលចិត្ត...

78 ເຕລຂະໜູກເຄີຍກົງທີ່ແມ່ນເປັນບຸນເກົ່າກຸ້ມ
ຕະຫຼາມ ແລ້ວຕະຫຼາມເງື່ອງເຄີຍກົງ ເກີຍເກົ່າເຕລ່າພື້ນຖານເຄີຍກົງ
ບຸນເຕລຂະໜູກ ດູວລະຕານບົດບາບ້າມູນດັກຊຸມ ທ້າຊັ້ນກົດຜົນສິນຍາຍ້ອື່ມຍັກໄດ້
ບຸນເຕລຂະໜູກ ບັນລຸ້ມຊື່ມີນ່ມະນີເຕີມ ຊຸ່ມ...ປະສົງເນີ້ນກົງຄຽວ່າ ເກີສູນບໍ່ສິນຍັກ ໝີ້ຕູ້ເຕີມ
ສິນຍາຍ້ອື່ມຍັກປະກຳສິນບຸນເຕລຂະໜູກ ດັກຊຸມກ່າວ່າ ຕີ່ເກົ່າກົ້ມ ເຄີຍກົງ
ສິນຍາຍ້ອື່ມຍັກ ເພີ້ນຄູກກົດສິນຍາຍ້ອື່ມຍັກໃຈ້ຕູ້ເຕີມ ມີນ່ມະນີເກີຍກົງ
ສິນຍາຍ້ອື່ມຍັກ

⁷⁹ ប៊ូន្ទូនវាពេលដែលខ្លួនឯងយាយពេលខ្លះអំពីអង្គការមួយចំនួន ដូចជា ព្រៀសបី ធើរឿង មេគ្តិស ប្រអីរឿងទៅតែ ពួកគេឯងយាយថា “យើងទេ តាត់ប្រជាសិរីការ” ខ្លួនប្រជាសិរីការបងប្រុសនៅទីនោះ បូណ្ឌស្រីនៅទីនោះទេ ប្រព័ន្ធដែលបំបែកភាពជាបងប្រុសគឺជាអ្និដែលខ្លួនឯងយាយប្រជាសិរីការ។ ក្នុងរបស់ព្រះគីជាក្រសារ តែមួយ ហើយមិនមែន—និងមិនមែនក្រមុជដែគ្មានទេ។

⁸⁰ កើតូរកគេខ្លះនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងមិនមានអ្នកដែលត្រូវធ្វើជាមួយវានេះ នៅពេលបីជីវិត” កើតូរបានចូលរួមនៅក្នុងសំណង់បានបាន។ យើងទេ? តុល្យវានេះ នៅពេលបីជីវិត កើតូរបានចូលរួមនៅក្នុងសំណង់បានបាន។ យើងទេ? ការដែលបំបែកភាពជាបងប្អុះនៅពេលបីជីវិត កើតូរបានចូលរួមនៅក្នុងសំណង់បានបាន។

⁸¹ តីម្បវិនេះ ដូចដែលខ្ញុណាននិយាយ ប្រសិនបើអ្នកចុះទៅទេនោះដោយខ្លួនបានសំឡើងទៅ ពីនឹងព្យាយាមធើឱ្យឆ្លាក់ ហើយខ្ញុំដឹងថា ចាកសិនធមិនជាដំណើរការណូនេ អញ្ញាំដែលខ្ញុំមិនអាចស្វែងរកឃើញបានអ្នកទេ។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមនៅអ្នកបញ្ជាតិទូកនោះ។ យើង? ដោយសារតែ វាតុកដែលនឹងបំបែក ហើយ—និង—ហើយអ្នកនឹងក្រុវិទ្យាគាល អង្គយោតែអ្នកដែនឡើកដឹងទីក។ ដូច្នេះ—ដូច្នេះវាពិនិម័យន—វារិមិនជាតាម

បងប្រុសនៅក្នុងទូកទេ បើនែនខ្ញុំកំពុងផ្លូវការដាក់បងប្រុសដើម្បីបង្ហាញតាត់ពីអ្នកដែលកំពុងដោះស្រាយនឹងកើតឡើង។

៨២ មែនហើយ ប្រព័ន្ធចាំងអស់នេះ ដែលបុរាសបានធ្វើនៅក្នុងសមិទ្ធភាពបស់ពួកគេត្រូវតែបែកបាត់។ ហើយហើយ។ ពួកគេត្រូវតែមក...យើងត្រូវតែមករួមភាពជាបងបុរី។ នោះជាគាលបំណងនៃជីវិតបែស់ខ្ញុំតីត្រាយាមួយបញ្ជីហើយមិនបំបែកអង្គភាគីយូ បើនែនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេទេម្នាក់តំនិកបែស់ពួកគេ ហើយធ្វើជាបងបុននឹងត្រីស្សានដែលកើតជានី។ អូកយើងឡើទេ? នោះហើយជាតិតាត នោះហើយជាកកនៅងដែលខ្ញុំបានយា មែនហើយ តម្លៃវិនេះ ប្រសិនបើបងបុននឹងកត់សម្ងាត់វា។ ខ្ញុំ...

៨៣ បងបុនបែស់យើងជាប្រើន សូមរឿនការក្នុងជូនដំណឹងណូពេញលេញបស់យើង ពួកគេមិនធ្វើថាទាតីសិនឹងមេត្តីខិសទេ ហើយលូដើរីននិងពួកគេមានឱកាស។ បើនែន តម្លៃវិនេះ ពួកគេប្រើហេលជាប្រើមេត្តី។ បើនែនខ្ញុំមិនយល់ស្របជាមួយវាទេ។ ខ្ញុំធ្វើថាយុគសម័យនៅទីនេះ នៃយុគសម័យលូដើរីន នៅក្នុងសម័យនៃដែលត្រូវបានហេ ខ្ញុំធ្វើថាសម័យសាទិស។ ហើយបន្ទាប់មកពេនទីកុលិច សម័យឡានីខិស។ ខ្ញុំធ្វើថាចាត់ដោះតីជាសម័យកាល។ ហើយព្រោះជាម្នាល់នៅក្នុងសម័យកាលនឹមួយៗ បានយកមនុស្សដែលបានអូសិនីស។ ហើយនៅក្នុងនោះ ជូចដែលហេរី ១១ ចែងថា “ពួកគេជោយត្រានយើងមិនត្រូវបានធ្វើឱ្យឱ្យយុគតែខ្លោះទេ។” យើងឡើទេ? បើនែនទម្លៃវិនេះក្រោមជំនួយមកពីនេះ មកជាដែនជាតិភាគគិចត្រប់ពេលអំឡុងពេលនៅក្នុងយុគសម័យពេនទីកុលិច។

៨៤ តម្លៃវិនេះ ហេតុដល់ដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយនេះ ដែលអូកអារម្មណទូលបានតំនិតមួយអំពីអ្នកដែលបងប្រើសុបិន។ ហើយតីសុបិនបែស់នាងគិតិភាគប្រើបង់ប៉ះនឹងអ្នកដែលខ្ញុំបានបង្កើន។

៨៥ សូមកត់សម្ងាត់តម្លៃវិនេះ នៅទីនេះ តម្លៃវិនេះ ពីឱ្យចាត់ដែលអស់នេះដែលពេញបុលទិន្នន័យទី១និងឱ្យប្រាប់អ្នក ពី...ជោយជំនួយបែស់អ្នក នោះជាលើកដំបូង។ តម្លៃវិនេះ ខ្ញុំនិយាយថាមនុស្សអំរាងបានគុណធ័រចាត់ដែលជោយមិនបានកើតជានី។ ហើយខ្ញុំធ្វើថាខ្ញុំបានធ្វើការកត់សម្ងាត់ហើយនិយាយថា វាក្នុងជាតិ

បក្សីខ្លួចព្យាយាមដាក់ពាមក្រោកនៅក្នុងខ្លួនវា ហើយតាំងខ្លួនជាក្រោក។” គាត់មិនអាចធ្វើបានទេ។ ត្រូវតែមានពាមធ្មានតិចដូចចេញពីកា។ នៅខាងក្រុងគាត់ត្រូវតែដាក់ពាមនោះចេញ។

⁸⁶ ហើយតែងតែ ហើយខ្ញុំតែងតែត្រូវបានចោរប្រកាល់ថាពីបាកនឹងបងប្បុនវនីស៊ស់យើង អំពីការការតែសក់ខ្លួន និងគុប់តែងមួយនិងវត្ថុធ្លើង។ ខ្ញុំតែងតែត្រូវបានចោរប្រកាល់ថា ពីបាកនឹងបងប្បុនវនីស៊ស់យើង។ វា—មិនមែនថាខ្ញុំមានអ្នកជើរាយដៃពាមផ្លូវបុរីមួយ។ នោះមិនមែនជាអាកបុរីកិយាប់សំខ្ពោះទេ។ ប៉ុន្តែ វាត្រូវដោរោះនៅពេលដែលនាងដាក់សិប្បុនិមិត្តធម្មានប្រើប្រាស់នៅខាងក្រោក បង្ហាញចាមានសិប្បុនិមិត្តធម្មានប្រើប្រាស់នៅខាងក្រុង យើងបាន កំន្លែងដែលត្រូវបំពេញដោយព្រះគ្រឿស។ ដោយសារតែ ខាងក្រោកតែងតែបង្ហាញពីអ្នកដែលនៅខាងក្រុង។ “ដោយជួលផ្លូវបស់ពួកគេ អ្នកស្ថាលប់ពួកគេ។” អ្នកយើងបាន? ហើយកំន្លែងដែលព្រះគ្រឿសគ្នាតែងនៅទីនោះ ហើយចេរភ្នាក់ ហើយយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះរបស់យើងទៅតែងនឹងសិក្សាអ្នក សិប្បុនិមិត្តប្រើប្រាស់ ហើយអ្នកដឹងទៅ ក្របកំពុកពណ៌នៃពេង ហើយមែនមែនដូចមនុស្ស និងវត្ថុត្រូវបំប្រឡទោ។ ខ្ញុំគ្រាល់តែមិនទៅរកវា ហើយខ្ញុំមិនធ្វើថាព្រះគ្រឿសមិនធ្វើជាប្រើប្រាស់ដូចខ្លះដែរ ដូចខ្លះខ្លះដែរ ខ្ញុំបង្ហាញបិត្តធម្មិជួបដែលយើងមាន។

⁸⁷ ចំណាំ តម្លៃវនីស៊ ប្រសិនបើនាងមិនមានក្របកដែលបាមួយ ហើយចង់ដាក់ខ្លះនៅលើ ប្រសិនបើនាងមិនមានធ្លើង ហើយត្រូវការឡើង មិនមានដែទេ ហើយអ្នកត្រូវការឡើង អ្នកមិនមានបស់ទាំងនេះ ទេ វាខ្ញុំនៅពេលដែលអ្នកដើរបានលើពួកគេ ពីព្រោះវា មិនក្នុងបែងចែកគេឡើង បន្ទាប់មកអ្នកបានធ្វើខស។ ប្រសិនបើអ្នកមានសក់ក្របាម ហើយអ្នកចង់បានពណ៌នៅខ្លួន ហើយអ្នកចង់មកទីនេះហើយលាបពណ៌នៅខ្លួន គ្រាល់តែដោយសារតែ អ្នកបានធ្វើខស។ បាន ខ្ញុំគឺជាផួកខ្លះ។ បុំនែនឹងសំខាន់... មិនមានបទគម្ពីសម្រាប់យើងនោះទេ។ មានតែការការតែសក់របស់អ្នកទេ មានបទគម្ពីសម្រាប់យើងនោះ បាន មានវាព្រឹះ ដូចខ្លះយើងចង់ធ្វើឱ្យប្រាកដចាប់នោះជាការត្រូវត្រូវ តម្លៃវនីស៊។

⁸⁸ តម្លៃវនីស៊ បុំនែនីស៊ស៊ស់យើង តុងសុបិន នាងយល់សបិច្ចានាង...មែនហើយជំបុង នាងមានការអំខាន់។ “តើអ្នកទៅដែលមានប្រយោជន៍ ហើយព្យាយាមគស្សិ

ក្នុងជីវិត ប្រសិនបើព្រះកម្មរីករាយយើងទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធហើយយើងមិនមាន វាទេប្បែ?“ តើអ្នករៀន៖ ខ្ញុំមិនគិត...

៨៩ ពួកគេប្រែបាសាកំពុងចែកសម្រេចនេះ។ បីនេះប្រសិនបើពួកគេមិន... ប្រសិនបើពួកគេចែក វាតីសម្រាប់ក្រុមដំនុំពេមូយា យើងទេ? តើអ្នករៀន៖ ហើយ បើមានបងបុន្មានភាពចាប់បី ហើយអ្នកពួកសំឡែងខ្ញុំ បងប្រុស នៅលើនេះ សូម ចាំថា ខ្ញុំគ្រាន់តែបង្កែវដល់ក្រុមដំនុំបស់ខ្ញុំ។ អ្នកតែងតែនៅថ្ងៃនេះមុខក្រុមដំនុំ បស់អ្នក ពិនិត្យមើល—ខ្សោយកាត់ ហើយបើអ្នកមិនចង់ខ្សោយក្រុមដំនុំបស់អ្នកទៀត កំខុយ ពួកគេស្អាប់។ បីនេះខ្ញុំគ្រាន់តែព្យាយាយនិយាយទៅកាន់ក្រុមតូចនេះនៅទីនេះ ដែល—បងប្រុសនៃវេលិនខ្ញុំ ដោយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ កំពុងព្យាយាយ—ទៅត្រួតដួរ និងបង្កែវនពួកគោ។

៩០ តើអ្នករៀន៖ មានវីដីអ្នកប្រែបាសាថាឡិនយល់ស្របដោយ ធនាគារ ឬផ្លូវបើមាន ឯុចខ្ញុំតែងតែនិយាយអំពីការព្យាមានបំពាយ “នៅពេលអ្នក ប៉ះចិត្តដឹង អ្នកមិនបានមានបោលទេ។ អ្នកបានចិត្តដឹងបោល។” ឯុចខ្ញុំប្រើប្រាក់។ “បើការចំណុចធ្វើស្អាតី ហើយអ្នករៀនចូលទៅក្នុងគ្រប់ពុំដ អ្នកនឹងមិនបាន ចំណុចនោះបោលទេ។ អ្នកគ្រាន់តែបានគ្រប់ពុំដទៃ។” ឯុចខ្ញុំអ្នកធ្វើជូចត្រូវក្នុង ការស្អាប់នេះ។

៩១ តើអ្នករៀន៖ ខ្ញុំ—ខ្ញុំធីថា—នោះ—ហេតុដូចដែលមានភាពប្រុកប្របល់យ៉ាង ឆ្លោះនៅថ្ងៃនេះ អំពីព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ វាមិនត្រូវបានបង្កែវនៅថ្ងៃនេះទេ ខ្ញុំធីថាតិជីបុណ្យរៀងមុជទីក្រោមបានបង្កែវនេះ...ហើយគ្រាន់តែនិយាយថា “ពិជីបុណ្យ រៀងមុជទីក្រោម”

៩២ បីនេះបន្ទាប់មកធ្វើជូចអ្នកនិយាយថា “ចំយន្ត។” បីនេះតើអ្នករៀន៖ ខ្ញុំមាន មេការនិងជាប្រើននៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ហើយខ្ញុំមិនដឹងវីដីអ្នកប្រែបាសាថាអ្នកនិងជាប្រើននៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបានបង្កែវនេះទេ។ ឯុចខ្ញុំ យើងខ្ញុំធីខ្លួន បងបុន្មានអើយ ខ្ញុំ...ព្រៃចាំថា ខ្ញុំមិនមែនជាមេការនិភ័យទេ។ ព្រៃតែមានវិខ្ជ័និយាយ និងខ្លួន និងចំណុច និងសន្និ៍បិទបើក និងអ្នកដែលបង្កែវនេះទេ។

៩៣ ហើយនៅពេលដែលអ្នកនិយាយអំពីពិជីបុណ្យរៀងមុជទីក្រោមនៅព្រះវិញ្ញាណ បិសុទ្ធ មានវីដីជាប្រើនកៅតែដឹងជាមូយនោះ។ បុណ្យ? យើងទេ? មានវីដី ជាប្រើនទៅជាមូយនោះ។ ហើយនេះគឺជាមីនិងដែលខ្ញុំគិតថាទ្រោះកំពុងបងបាត្រោះ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធនោះទីនេះ។ យើងទេ?

⁹⁴ តើទូរស័ព្ទ៖ ពោត្រុសបាននិយាយថា ដំបូង “ដំឡើ” តើទូរស័ព្ទ៖មិលវាទីជិត តិចទូរស័ព្ទ៖ យើងនឹងបង្រៀនរឿងនេះពីរបៀនាទី។ សេចក្តីដំឡើ តើទូរស័ព្ទ៖ គឺជា ដំបូងរបស់អ្នក។ ហើយបន្លែមណីសេចក្តីដំឡើរបស់អ្នក សេចក្តីទៀងគ្រាប់ ចំពោះ សេចក្តីទៀងគ្រាប់របស់អ្នក ចំពោះចំណោះដឹងរបស់អ្នក ភាពអត់ធ្លាក់ ចំពោះការ អត់ធ្លាក់របស់អ្នក ចំពោះការអត់ធ្លាក់របស់អ្នក ភាពជាម្មោះ ចំពោះការជាម្មោះរបស់អ្នក សេចក្តីស្របឡាត្រូវបាបងបូន និងសេចក្តីសុប្បុរស ហើយបន្ទាប់មកស្របឡាត្រូវ។ ហើយនរណាម្នាក់ដឹងថាសេចក្តីស្របឡាត្រូវគឺជាម្មោះ។ “ម្មោះជាសេចក្តីស្របឡាត្រូវ។” យើងទូរស័ព្ទ៖

⁹⁵ តើទូរស័ព្ទ៖ ចាបន្ទាប់មក ពីនេះ ហើយបន្ទាប់មកនៅថ្ងៃខ្ពស់គ្រាមុកជំនួយ ទាំងប្រាំពីរ។ ព្រះកំពុងសាងសង់ នៅក្នុងគ្រាមុកជំនួយប្រាំពីរ ជាកុនក្រោម សម្រាប់ព្រះគ្រឹស្ស តាមរយៈកីឡានិលកា ធម៌រោង និងពីកាមុំស ស្តីឡើន និង អរកស្តីរ សម័យក្រោមជំនួយប្រែប្រឈមបន្ទូលថា “ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើ ក្នុងកំណែរោងក្នុងការឱ្យមួយបន្ទាន់ក្នុងការឱ្យប្រាំពីរ ស្តីពីប្រហុទារីទំនួរអស់នេះ បានភ្លាក់ឡើង។” ពួកគេបានភ្លាក់។ ពួកគេបានភ្លាក់ឡើង គីស្តីព្រហុទារីនៃ អរកស្តី ស្តីរណា ពីកាមុំស ធម៌រោង សាទីស កីឡានិលកា និងឡ្វីខីស៊ា គើមួកបានកត់សម្ងាត់ទេ? វាគាយគុសម៉ែនឯងទីប្រាំពីរ ដែលនៅពេលដែលប្រាក់ យាងមកហើយជាសំស្តីព្រហុទារីដែលកំពុងដែកនោះ។ នោះនៅពួកគេត្រួតបែងចែកទីនេះវិញ។ យើងទូរស័ព្ទ៖ ចាបន្ទាប់មក សម័យកាល ទ្រង់បាន បង្កើតក្នុងក្រោម គើតជាក្នុងក្រោម បង្កើតក្នុងក្រោមនៃលើផែនដីសម្រាប់ព្រះគ្រឹស្ស។ ហើយវិធីដួចត្រូវដែលប្រាក់បង្កើតក្នុងក្រោមនេះ ទ្រង់បានបង្កើតជាបុត្រូល។

⁹⁶ តើទូរស័ព្ទ៖ខ្ញុំកំពុងសារការរឿងនេះ ជូនច្បែងអ្នកនឹងយើងទូរស័ព្ទដែលសុបិន របស់បង្កើតក្នុងបានប្រាប់។

⁹⁷ តើទូរស័ព្ទ៖ រឿងទាំងនេះនៅឯើកនេះពីការជាប្រើវគ្គនៅក្នុងគ្រឹស្សនានមុនពេលដែល ព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធបិទគ្រាមុកគេ មនុពេលនេះចំនួនបានលិងជើងឱ្យ ឯកការពេញលេញ។

⁹⁸ តើទូរស័ព្ទ៖ គីសុបិន្ទុរបស់បួនស្រីរបស់យើងតើទូរស័ព្ទ៖ នាងព្រៃយបាម្នាថា គើនាងមានព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធបានគេ នៅពេលដែលនាងដែកនោះលើផ្ទាក់ពីរដែល បីរបស់នាងកំពុងអារ៉ាក្រដាស។ ហើយនាងមានក្នុងគុចចាប់ដឹងដល់ខ្ញុំមាន ហើយ

តូរគេទៅកែងតែបង្កើតសំលេងខាង។ ដូច្នេះហើយ នៅក្នុងនេះ នានាបានដែកលក់ ប្រហែលដប់នាទី បុដប់ប្រាំ។ ហើយនាងបានសុបិន។ ហើយនាងមិនអាចយកប់ វប្បធម៌លបានវាតាំងអស់ជាមួយគ្មានតាំងពីមួយឆ្នាំមុន ហើយដល់សារនេះត្រូវបានបង្រៀន។ បន្ទាប់មក ខណៈពេលដែលខ្ញុំកំពុងបង្រៀនវា វាគ្រលប់មកនាងវិញ្ញា ហើយនាងសុបិនចានាងកំពុងអធិស្ឋាន។

⁹⁹ នាងកំពុងដើរីតដ្ឋាន ដំបូង មុនពេលនាងយកស៊ី ហើយទៅដៃ ហើយគិតថា “ព្រះអង្គាស់ឱ្យយើ តើខ្ញុំបានទទួលព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធទេ? អ្នកអាចបង្ហាញ ដល់ខ្ញុំ។ អ្នកខ្លះនិយាយថា ‘ដោយសារព័ន្ធផ្លែះ—ដែលខ្ញុំបានព្រៃក។’ បុអ្នកខ្លះ និយាយថា ‘ព្រះខ្ញុំនិយាយភាសាដែល។’ ហើយយើងដើរីដើរីទៅកំពុងអស់។ ប៉ុន្តែ តើខ្ញុំពិតជាទទួលបានវារៀនទេ?”

¹⁰⁰ ខ្ញុំដើរីដើរីទៅកំពុងអស់នោះ គុណធ័រទៅកំពុងនោះ និយាយភាសាដែល ព្រៃក និងការបង្ហាញត្រូវបានប្រកេទ។ ខ្ញុំដើរីកំពុងអស់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបៀការនោះ ទីនោះដោយគ្មាននេះ មានអ្នកឱស។ យើងទេ? តុឡ្យនេះ មិន អ្នកយើង អ្នក—អ្នកមានសំបកមួយ។ ចំណាំ។

¹⁰¹ ហើយនាងព្រៃយបានមួយអំពីវា ដូច្នេះនាងគ្រាន់តែដោកលើជ្រាកពីរកនៃនឹងដែលបី របស់នាងកំពុងអាន ហើយនាងបានប្រឈមដោង។

¹⁰² ហើយនាងសុបិនចានាងឡើងលើក្នុំ។ ហើយនៅលើក្នុំនេះ លូបំផុត..ខ្ញុំមិនមានក្រាតាសមុនខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថារាជិចនេះ។ នាងសុបិនចានាងបានយើង—ប្រអប់បង្អួយ ដូចជា—ដូចជា—ក្របខណ្ឌមួយ ស្ថិតនៅលើកំពុលក្នុំនេះ។ ហើយបីរស់នាងនៅពីក្រាយនាង។ ហើយនាងបានយើងបុរសជំម្យាកំណើននៅទីនោះ ស្អៀកសម្បៀកបំពាក់ដើរីការ ដែរវាមួយទៀនឹង ទីកបិសុទ្ធបំផុតដែលនាងមិនធ្លាប់យើង ហើយចាក់ចូលទៅក្នុងប្រអប់នេះ ប្រអប់បង្អួននៅលើកំពុលក្នុំ។ ហើយប្រអប់បង្អួនមិនធ្លាប់នៅក្នុងទីកបិសុទ្ធផីទីនោះ ហើយក្រាន់តែស្វែរសំរាយ និងដំបង និងអ្នកទៅកំពុងអស់នៅទីនោះ ហើយស្វាត់ ហើយម៉ែលចុងពីលើក្នុំ។ ហើយការឡើលើដែលដើរីដែលរបស់នាង ហើយនាងកំពុងយកនៅក្នុងវគ្គនោះ គ្រាន់តែការ មិនជាប់នឹងនាង។

¹⁰³ ហើយ—ហើយបន្ទាប់មកនាងបានសូមចាប់ហើយក្នុំបានជាប្រអប់មិនកាន់វាកំពុងបង្អួន ហើយបុរសនោះបាននិយាយថា ‘នោះមិនមែនជាទីកទេ។’ នោះជាទីកវិញ្ញាណា

ហិសុទ្ធ ហើយ” បាននិយាយថា “ត្រានអីនឹងករ្បាកបានទេ” ហើយនិយាយបន្ទាប់មកភាគតំក់ត្រង់ប៉ះកិច្ច ហើយយកផុងដំលូយឡើត ហើយវាបញ្ចាយទីកញ្ចប់ ហើយចាកទីកញ្ចប់នៅខេត្តសាស់ និយាយថា “តុខ្លួនវានឹងកាន់នេះទេ” ហើយនឹងគិតចិត្តថាប្រអប់នោះជាប្រអប់ច្បែក នឹងផ្ទៃៗឡើងហើយកំពបទីកញ្ចប់បុំនៅរាជធានីបាន។ ទីបំផុតវានៅជាប់គ្រប់គ្រងហើយកាន់វា

- 104 នានាបានហកកែឱយចុះពីលើត្រូវ ឬ:ពីលើត្រូវ នានាបានហកកែឱយចុះពីលើទៅក្រាយ។ នានាបានហកកែឱយចុះពីលើស្ថិមប្រាំនៃទីក្រឹតិស្ថាល់ដីបិសុទ្ធនេះ មិនខ្ចោះកំណើនដោយអ្នកដែលវាបានផ្តល់ជាកាត់ នៅពេលបិសុទ្ធនឹងង្វាស់ មកយើងលើវិន។ បន្ទាប់មករាជយចុះ។ បន្ទាប់មក ស្មើរតាមសាក់បាត់ទៅហើយ នានាផ្តល់ថា តើវាទៅដែលបាត់តាតក្នុងទីក្រឹតា។ ហើយនានាបានភ្នាក់ឡើង។

105 ខ្ញុតិតចាបាជិតដល់ហើយ មែនទេ បងស្រី សេហីត?

106 តទ្ទៀវនេះ មិនលើសពីខ្ញុតិតបានយកសំបុរិតនានាលើយើងហើយបើកវា មុនពេលដែលខ្ញុតិតនានាបានយើងស្ថិមបស់នាន។

107 នោះហើយជារៀបដែលសុបិនគ្រែបានបកស្រាយ។ តទ្ទៀនេះ មនុស្សជារឿងបានមករកខ្ញុតិតដោយសុបិន ហើយ—ហើយនិយាយពីឯងមកខ្ញុតិតសុបិន។ ខ្ញុតិតដោយចា “ដែលចំបនិចចា អ្នកមិនដែលប្រាប់វាតាំងអស់ទេ។” យើងទេ? ហើយគ្រែផ្លូវទៅយកវិញ។ បើអ្នកមិនអាចប្រាប់ពីឯងដែលអ្នកយល់ស្ថិតិ តើធ្វើដូចម្នប់ទីបីដីដែលអ្នកយើងបានសុបិន។ និមិត្តគ្រែផ្លូវទៅអ្នកនឹងមិនបានសុបិន ហើយនោះពេលដែលអ្នកយើងស្ថិមបិនដែលមនុស្សបានសុបិន ហើយអាចប្រាប់ពួកគេមុនពេលពួកគេប៉ែអ្នក បន្ទាប់មកអ្នកដីនឹងពីការបកស្រាយ។

108 មែនហើយ ខ្ញុតិតារោនក្នុងបទគតីមី ដួងដោ ជានិយោល ពេលម្មយ។ មិនត្រឹមគ្រែ? បាននិយាយចា...បាន។ ខ្ញុតិតាអ្នូកទីតិកអំពីដីឡើងនោះ។ យើងទេ?

109 ប៉ុន្មានអ្នកដែលពេលយើងស្ថិមបិនតទ្ទៀនេះ ប្រសិនបើការបកស្រាយត្រឹមគ្រែ។ មនុស្សម្នាក់បាប់ផ្លូវមប្រាប់អ្នកពីសុបិនមួយ អ្នកអាចប្រព័ន្ធប់ពួកគេនិយាយចា “ដែលចំបនិចចា” ហើយវាតីជូនបេះ-និង-ជូនបេះ។ វាតីជូនបេះ-និង-ជូនបេះ។”

ហើយបន្ទាប់មកអភិវឌ្ឍន៍យាយថា “នោះពិតជាក្តីមក្តារណាស់។” យើងទេ?

- ¹¹⁰ ឃុសម្នាក់ នៅថ្ងៃដូច្នេះឡើតកំពុងព្យាយាមប្រាប់ខ្លួនឯធនិស្សិនដែលគាត់សុបិន។ គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ” គាត់បាននិយាយ...

ខ្ញុំចាបនិយាយថា “តីឡងវនេះ បងប្រុស ហេតុអីបានជាអ្នកចាកចេញពីផ្លូវការដើរដែលមែនជាផ្លូវការណែនាំ”

តាត់បាននិយាយថា “តើវិធីក្រសួងដោរព្រមទាំងក្រសួងដែលបានបង្កើតឡើង”

- ¹¹¹ ឧបាទាននិយាយថា “អ្នកយល់សង្ឃឹមថាអ្នកគតប់ដុំផ្លូវនឹងលើវាកាស ហើយខ្ញុណាប្រចាំថ្ងៃទៅក្នុងខ្មែរ”

- ¹¹² ຄັ້ນຕະນະລິຍາຍຕາ “ເຄົາເກາຮົດ ບັນບຸສູນເຜົາດນະກຳ” ເກີຍດູກເຕີ ເຊື່ບໍ່ເຄີຍແກ້ໄຂສືບໍ່ຜູ້ກົດຈັບກາຍບໍລສ່ວນ ກາລົມທີ່ມີລົມມີຕູາ ຜູ້າ

- ¹¹³ ដូច្នេះអ្នកនៅទីនោះ។ យើងទេ? អ្នកយើងទេ? ហេតុវី? អ្នកមិនបាប់ការពិភាកស់រាជ ប៉ុន្មានអ្នកយើងទេ វាគែងតែបង្ហាញត្រឡប់មកវិញ ដី ប្រាប់អ្នកទីសុបិនបេស្ថែអ្នក អើដែលអ្នកសុបិន។ បន្ទាប់មកអ្នកដឹងថាបានត្រីមាត្រា។

- ¹¹⁴ តិច្ឆូវនេះ នេះគឺជាការបក្សសាយសុបិនរបស់នាង។ នាងមានការអំខានអំពី ព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធបាន តិច្ឆូវនេះ ដាក់បណ្តាលនាងបានយើងប្រអប់នៅលើកំពុលភ្នំ គឺជាចុងប្រអប់កុក គឺជាចុង “ការសារការពាយ” តិច្ឆូវនេះ ដូចជាព្រះយេស៊ូវបានមាន បន្ទូលនៅក្នុងបទគម្ពីរ។ ត្រូវមានបន្ទូលថា ពេក្តុសបាននិយាយថា...“នរណា” ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “តើមនុស្សនិយាយថានីតុនមនុស្ស ជានរណា?”

“ມູກ່ສີພາຍຕ້າມຸກຕື່ມາ ແລັບເຢ້າ ນີ້ຈະ ຢູ່ເສີ ຜ້າເມີນ”

ហើយធ្វើដំណឹងទិន្នន័យថា “បីនេះតើអ្នកនិយាយចាត់ខ្លួនរណា?”

ព្រៃំមានបន្ទូលចា ំ “ព្រៃំជាព្យោះគ្រឿង ជាព្យាបាលបុគ្គាសនៃព្រៃំមានព្យោះដន្លឹកសំរី”

- ¹¹⁵ តិច្ឆុកវិនេះ អ្នកខ្លះនិយាយថាតិច្ឆុកវិនេះ ព្រះវិហារភាគីតូលិកនិយាយថា ព្រះវិហារម្ខ្មាំងភាគតូលិកនិយាយថា នៅតី...“ប្រើគិដាមី ដែលព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា ខ្ញុំនឹងសង្គមប្រមិជ្ជបស់ខ្ញុំនៅលើប្រើបាយនេះ ហើយទ្វាន់រកនឹងមិនឈ្មោះវាទេ” ពួកគេបាននិយាយថា “វាតីនៅលើពេកត្រស៍ ហើយពេកត្រស៍គិដាប្រើនេះ ពីរពាណ៉ាពេកត្រស៍

មាននៅយោចា ‘ចិត្តចិចា’ នៅលើចិត្តចិចា៖ ខ្ញុំនឹងសង្គមដែរស់ខ្លួច។” ហើយនើនី
ពេទ្យស ពួកគេ ជាសារករណបន្ទាប់ ពួកគោលនាសងសង្គមព្រះវិហារ។

¹¹⁶ បន្ទាប់មកក្រុមដែរស់ខ្លួចតែសង្គមដែរយោចា “នោះខ្ពសហើយ។ នោះគឺវានៅលើ
អង្គទ្រដៃជ្មាល់ដែលធ្វើដានសាងសង្គមព្រះវិហារ។”

¹¹⁷ តើទូរស័ព្ទ៖ មិនមែនជាការមិនចុះសម្រេចឡាច់ បើនេះខ្លួច តាមវិធីរបស់ខ្លួចការ
មិនលើវា វាអុសទាំងពីរ។ ដោយសារតែ តាក់មិនដែលសង្គមបានលើពេទ្យស ហើយក៏
មិនបានសង្គមបានលើអង្គទ្រដៃដែរ បើនេះវាអារប្រុះយោលើការបើកសម្រេចរបស់ពេទ្យស
ថ្មីដែលជានានៅរបាយ។ យើងទេ?

“តើអ្នកណាបានខ្លួចមនុស្ស?”

“ត្រូវដោយព្រះគ្រឿស្ស ជាប្រព័ន្ធដូចនេះព្រះដែលព្រះដន្តុរស់។”

¹¹⁸ “មានពេលហើយសុខុំនឹង កុងរបស់យុទ្ធណាស។ សាច់នឹងយាមមិនបានបង្ហាញ
ឱ្យដើរ៖ដល់អ្នកទេ” ចុះក់សិក្សាសាលាភ្លេខេះ យើងទេ “បើនេះព្រះបិតាបស់ខ្លួចដែល
គឺនៅស្ថានសុគ្រិតានឬកសម្រេចដោយអ្នក។ អ្នកគឺជាបាពគ្រុស។ នៅលើបីនេះការ
សារភាពនេះ លើការបើកសម្រេចនេះ ខ្ញុំនឹងសង្គមដែរស់ខ្លួច។”

¹¹⁹ ហើយនោះជាសម្រេចកាលក្រុមដែនីនិមួយៗមានការសោរភាពច្បែនេះ៖
ហួតដល់ការសោរភាពច្បែនេះរបស់ខ្លួចខីស់។

¹²⁰ ហើយឥឡូវនេះ៖ អ្នកមិនអាចបង្កើតព្រះវិហារិសុទ្ធបានទេ។ មិនមានរឿង
ជូចជាប្រព័ន្ធដូសិក្សាបុប្ផុន្មានការបិសុទ្ធបេទ។ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធគាថ្នូរបាន
អធិប្រាយនៅក្នុងវា បើនេះនៅក្នុងនោះអ្នករកយើងឡើលូនិងអារក្រក់ ការបង្កើសដ
ក្រុងយកណើយ និងអ្នកដើរឡើត។ ដូច្នេះអង្គភាពនឹងមិនការ៉ាកប់ទេ។ អ្នក
មិនអាចនិយាយចា “យើងបានទទួលវា។ ត្នាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ដើរឡើតមានវាទេ។ អត់ទេ បានទេ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធប្រើបានបង្កូនការបើ
បុគ្គលម្នាក់ទេ។ វាបានបុគ្គល។

¹²¹ ដូច្នេះ ច្បូជា នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ៖ ក្រុមដែនីក្នុងដែលបានទទួល
ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ពួកគោលនើនៅពេលដំបូង។ គ្រប់សម្រេចកាល ពួកគេ
បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ បើនេះមិនមែននៅក្នុងអង្គភាពដែលពួកគោលនាក់
ទទួលនេះទេ ព្រមទាំងការស្វារែដើរវិញ្ញាបំបូង។ នៅពេលដែលយើងយកដើរ

ចង្វឹង អាលីប្រា និងអូមហ្សោ របៀបដែលរួចគេបានបំភ្លើទៀតទៅដំបុង វាការនៃតែខ្លស់ទៅ ហើយការនៃតែស្រាអាប់និងស្រាប់ បន្ទាប់មកព្រមទូទៅបែមកវិញ្ញុអងឡេតុ។ យើងទេ? ទីមួយនិងចុងក្រាយ ជាដើម។

¹²² ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសម័យក្រមដំនុះនេះ សារកំពុងត្រូវបានចាក់ចូលទៅក្នុងក្រមដំនុះ។ ប៉ុន្តែការងារកាយក្រមដំនុះ ខ្លួនវា ទាំងអស់ត្រាមុចជាតិ...

¹²³ ពាងខេបាសចេនេះ យើងនឹងនិយាយ។ (នោះហើយជាកំនើងដែលនានមកព្រះវិហារ។) ពាងខេបាសចេនេះមិនមែនជាពាងខេបាសចេនេះព្រះវិញ្ញុណាបិសុទ្ធទេ។ មិនមានរឿងបែហនេះទេ។ បុគ្គលដែលចូលមកក្នុងព្រះវិហារនេះគឺជាពាងខេបាសចេនេះព្រះវិញ្ញុណាបិសុទ្ធ។ ពួកគេគឺជាពាងខេបាសចេនេះដែលមានព្រះវិញ្ញុណាបិសុទ្ធ ហើយប៉ុន្តែមិនមែនជាក្រមដំនុះនៅក្នុងរូបកាយទេ។ ដូច្នេះ វាកំចោរ។

¹²⁴ ប៉ុន្តែ អូមហ្សោក់នេះដែលកំពុងចាក់ទីក អូកនាំសារទៅព្រះវិហារ ចាក់សារចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ប៉ុន្តែទីកំពុងធ្វើអី? វាគ្រូបានពុំចេញនូវសំណងទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងនោះ។ នោះហើយជាអូមហ្សោដែលព្រះវិញ្ញុណាបិសុទ្ធធ្វើ ពុំវារៀនីតទូទៅនេះ។

¹²⁵ ឥឡូវនេះ: ទីកយូតំណាងឱ្យសេចក្តីស្រឡាត្រំជាបងបុន ការបៀវានត្រាតាបងបុន ដែលជាសម័យកាលនេះ។ ខ្ញុំមិនតែទូទៅបានតាមរយៈការប្រាប់ យើង ពីភាពជាបងបុន សម័យដែលយើងរស់នៅឥឡូវនេះ។

¹²⁶ ឥឡូវនេះ: អូកអាចនិយាយថា “មើល ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រាកដជាមិនចូលចិត្តបងប្រុសនៅឯណ៍។” បុំ “ខ្ញុំប្រាកដជាមិនចូលចិត្តបងប្រុសចនេះ។ ខ្ញុំមិនចូលចិត្តបងប្រុសដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ” និងអូមហ្សោចនោះ។ ប៉ុន្តែសូមឱ្យមានអូកកើតឡើងចំពោះគាត់ បងបុនអើយ ហេដូរបស់អូកគ្រូបានខុច។ វាស្រើតែសម្រាប់អូក។ យើងទេ? យើងគាន់ទូទៅបានសេចក្តីសម្រួលនិងអារម្មណាបាបងបុនចំពោះគ្មានទៅក្នុងក្រមមនុស្ស...”

¹²⁷ ហេតុអូកដែលជាអូកយកចិត្តទូទៅជាកំពោះបងប្រុសនោះ? ពីព្រះអូកបានការចំបុងជាមួយគាត់នៅទីនោះនៅអាសន់: ជូចដែលអូកនឹងនៅយ៉ាងនេះ។ អូកប្រកបជាមួយគាត់។ អូកចាប់ដែលបស់គាត់។ អូកចាប់ដែលបងបុនជាមួយគាត់។ គាត់ជាបងប្រុសរបស់អូក។ ហើយគាត់អាចធ្វើអូមហ្សោនៅក្នុងសាច់យាម ដែលអូកមិន

យល់ស្របជាមួយ ព្រះអ្នកគ្រាន់តែស្ថាក់នោះ (ដែលអ្នកមិនគូរធ្វើ) ប៉ុន្តែធ្វើសវាង តាត់បន្ទីចោ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងចិត្តបស់អ្នក មើលនាមីកីក់តែទ្វីដំពោះបងប្រុសនោះ វានឹងស្រើតែសម្ងាប់អ្នក បូប្បនស្រើនោះ។

¹²⁸ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបាយនុយថាសំ។ ខ្ញុំផ្តល់នៅក្រោង ហើយកម្រួចខ្ញុំបាស់ហើយ។ ខ្ញុំបានយើត្រូវ តាមសម្រេចកាល ធ្វើបែបនោះ។ ពុម្ពនុយសិរាយចាំ “ខ្ញុំនឹងមិនមានអ្នកដែលក្រោរដើម្បីយកគ្រាន់តែទ្វីទេ។” ហើយមានអ្នកមួយកីក់តែទ្វីដំពោះបុរសនោះ វានឹងតែសម្ងាប់តាត់។ តាត់គិតចាំ “ឥឡូវអង្គីអីយ៍ ទូលបង្កំបានអនុញ្ញាតទូ បងប្រុសដែលកម្រិតបស់ទូលបង្កំទេ ដោយមិនរាប់អានមិត្តជាមួយគ្រាន់ទ្វីយ៍។” អ្នកយើត្រូវទេ? យើត្រូវទេ? យើត្រូវទេ? វាដាសេចក្តីស្រឡាត្រូវជាបង្ហូន។ វាបាក់ជូនជាមិនជាប់ទេ ប៉ុន្តែវានៅជាប់។ ទីកម្មឃុំវាតាប់។

¹²⁹ តុល្យវីនេះ ដែរបណ្តាលនាងមកពីទីនោះ ចុះពីលើក្នុំ ដល់បាតត្តិ តុល្យវីនេះ ទីកម្មឃុំដើរដែលនេះបានបញ្ជូនការលើក្នុំ ក្នុងមាត់ទីកម្រាំ។ តុល្យវីនេះ ប្រាក់ជាបំនុំនែនសំ ព្រះគុណ ព្រះ-យេ-សេ- ឬវិជ្ជំ-នេះ ព្រះ-គុណ។ យើត្រូវទេ? ប្រាក់ជាបំនុំនែនសំព្រះគុណ។ មាត់ទីកម្រាំកំពុងបញ្ហាបញ្ជូនពីទីនោះ ព្រះនៅនូចបេះមកទីនោះ។

¹³⁰ យុគសម្រេចទាំងនេះនឹងមួយរាយមានការសារការពង្រីនោះ។ ព្រះបិសុទ្ធកំពុងដេក ដេងចាំ ដេងចាំ ដេងចាំ ដេងចាំ ដេងចាំ ហើយដល់សម្រេចនេះ។ ប៉ុន្តែមិនយុប៉ុន្មានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ត្រូវបានបង្អូរបញ្ជូនពីព្រះគ្រឿស្ស នឹងយាយដែល ហើយនឹងបិទព្រះវិហារ។ បន្ទាប់មកក្រុមដីនឹងព្រះបានលើកទ្វីដោយ វានឹងភ្លាយជាអង្គភាពពេញលេញនៃព្រះ ជាកុនក្រោមសម្ងាប់ព្រះគ្រឿស្ស ដែលនឹងភ្លាយជាប្រមុខនៃអ្នកទាំងអស់។ តើអ្នកតាមខ្ញុំតុល្យវីនេះទេ? ក្រុមដីនឹងយាយចាំ “អាម៉ែន។”—អីដី។

¹³¹ តុល្យវីនេះ នាងឆ្លូល។ តុល្យវីនេះ នៅក្នុងសុបិនបេស់នាង នាងឆ្លូលចាំ “តើគ្រឿស្សមកបាន៖ តើខ្សែទីកម្រាំនេះ នឹងទៅដល់បាតទេ?” យើត្រូវទេ? វាស្ម័គេ អស់ហើយ។ តុល្យវីនេះ នាងឆ្លូល។ តុល្យវីនេះនេះគឺជាអ្នកដែលខ្ចោះខ្ចោះខ្លួនជាប់ តុល្យវីនេះ។ នាងខ្ចួនដឹងឆ្លូលអំពីខ្ចួនជួង។ តើនាង “មានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ” ប្រើទេ?

¹³² តុល្យវីនេះ ខ្ញុំបានបងិសដិសិយាយយីងនេះ កាលពីប៉ុន្មានវ៉ែមុន ដោយគិតចាំ ក្រុមដីនឹងមានវិញ្ញាណក្រប់គ្រាន់ដើម្បីបានបំរាប់វាតាប់។ ហើយប្រែហែលជាបំក្តុំតែបិទខ្លះអាត់នេះ តុល្យវីនេះ ប៉ុន្តែព្រះខ្ញុំមិនចង់ឱ្យរាប់ក្នុងចំណោមបងប្បុន។ ប៉ុន្តែអ្នក

អាចនិយាយភាសាឌទែ អ្នកអាចបែសក អ្នកអាចរាំ អ្នកអាចដេញអារក្ស ធ្វើឱ្យដែល
អ្នកចង់ធ្វើ ហើយនៅតែមិនមានព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ទ។

¹³³ តើពួកសិស្សបានគ្រឡប់មកដោយអរសប្តាយ ហើយបែសកដោយព្រះ
អារក្សដូចនឹងពួកគេទេប៉ុ ហើយព្រះយេស៊ូវ...ក្នុងចំណោមពួកគេមានយុជាស
មែនទេ?

¹³⁴ តើព្រះយេស៊ូមិនបានមានបន្ទូលថា “នៅថ្ងៃនោះ” នៅពេលដែលប្រជុំយោង
មក ថា “មនុស្សជាបីនីនឹងមករកខ្ញុំហើយនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ដើរ តើ
ទូលបង្គំមិនបានដេញអារក្សចេញ ហើយដោយនូវព្រះនាមប្រជុំបានធ្វើការដ៏
អស្សុវ្រោះទេ? ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយថា ‘អ្នកធ្វើការចូលចិត្តដើរយ ចូរចាកចេញ
ពីខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំមិនស្ថាប់អ្នកទេ។’” ធម៌ងទាំងនោះមិនមែនជាការចូលបង្ហាញពី
ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ទទេ។

“ដោយជលផ្លូវបស់ពួកគេ អ្នកនឹងស្ថាប់ពួកគេ។”

¹³⁵ ឥឡូវនេះអ្នកនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាងហាំ តើយើងគូនិយាយភាសាឌទេ
ទេ?” យ៉ាងពិតប្រាកដ។ នោះជាអំណោយទានបស់ព្រះ។ បីនៅអំណោយទាន
បស់ព្រះ ដោយទានគុណធ័រទាំងនេះនៅក្នុងពួកគេ ធ្វើឱ្យអ្នកជួបបង្គលដល់អ្នក
មិនធី។ រាយក្រឹងបានទទួលយកដោយព្រះទេ។

¹³⁶ នៅក្បែរកំជាត់បុង។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកមានជំនួយ គុណធ័រទាំងនេះដើង
សេចក្តីអត់សង្គត់ អត់សង្គត់ ការបែងគោរពប្រចាំសប្តាហ៍ព្រះ និងសេចក្តីស្របទាញច្បោះជា
បងប្រុន បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ទយោងចុះមក ហើយបាន៖ត្រាអ្នកជាគកកា
ងុច្ចានិងប្រជុំបិទត្រាសមិយពួកជីនុំជាគកការដោរ។ របៀបដែលប្រជុំធ្វើឱ្យកុនក្រោម
របស់ប្រជុំគឺដើរដែលប្រជុំធ្វើឱ្យបុគ្គលូបស់ប្រជុំ ធ្វើពីសម្ងាត់ជុច្ចាត់
រាយក្រឹងបានជួបបង្គលដោយព្រះទេ។ នោះគឺជាបីដែលអ្នកក្បែរកំ
មានជាមុនសិន។ អ្នកមិនអាចក្បែងបន្ទាំពួកគេបានទេ។ អ្នកមិនអាចយកតម្លៃប៉ា
តាមពួកគេបានទេ។ ពួកគេក្បែរកំជាប្រះដែលបានបញ្ចន និងកើតពីព្រះ។ ការ
ក្រែងបន្ទាំគ្រាន់តែបណ្តាលឱ្យមានការកែន្លែងប្រជុំ

¹³⁷ រាយក្រឹងបាននិយាយ។ តើអ្នកអាចបែសកម្មយោនីនៅទីនោះ
ដែលមានមេសត្វប្រាបជាប់នៅក្នុងស្ថាបស់វា និយាយថា “យើងចេះ ខ្ញុំជា
សត្វប្រាប!” គាត់មិនមែនជាសត្វប្រាបទេ។ គាត់ជាសត្វត្រាត ត្រាត។ តើអ្នកអាច

ស្រីមេមិនសត្វស្ថាបខ្ចោដើលមានបាមក្រកនៅក្នុងស្ថាបរស់វា ហើយនិយាយថា “យើរបញ្ជី?” នោះគឺជាដឹកដើលគាត់ជាប់។

¹³⁸ បើកន្លែងក្រោរការបញ្ជីខាងក្រុងចេញ ហើយវាបាបង្កើតជាគ្រឿស្សាន ព្រះជាម្នាស់ដោយអំណាច់នៃព្រះវិញ្ញាណបិសុន្តែ!

¹³⁹ បង្រីរបស់យើងបានធ្វើឱ្យដើរបស់នាងសីមពេលនាងទៅដល់បាត់ យើងទាំងអស់ត្រាស្តាល់បង្រីសែរហើយជាអ្នកសុប្បរសធ័រ។ ផ្ទះបស់នាងបើកចំហោ នាងនិងបង្រីស ខ្ញុំមិនខ្ចល់ចាប់ជាបាយនូស្សូរដួង អ្នកសំទាន ឬកំដោយពួកគេនឹងចិត្តឱ្យមាត់ ធ្វើឱ្យដើលបុកគេអាចធ្វើបានដើម្បីជួយគាត់។ អី ព្រះបានទទួលយកដើរការីរបស់នាង។

¹⁴⁰ ហើយនៅទីនេះ ឥឡូលបានមេរ្កែននេះ។ នេះជាដឹកដើលខុសជាមួយ—ជាមួយ...ខ្ញុំបើកសម្រាប់រឿងនេះ។ នេះជាដឹកដើលខុសជាមួយបានខេត្តបានហេត្ត។ អ្នកយើរបញ្ជី មានជំនួយពីប្រភេទដើរដារ មានគុណធ័រពីប្រភេទដើរដារ ជាបុរាណ ដើរដារខ្ញុំមានវាកាលពីថ្ងៃមន។ ចំណោះដឹងពីប្រភេទដើរដារ ភាពអត់ជួកតីប្រភេទដើរដារ។

¹⁴¹ ពួកគេគិតចាប់ជាបាយការហាមយាត់។ នោះមិនមែនជាប្រភេទនៃការអត់ជួកតីដើលព្រះកំពុងនិយាយនោះទេ វាបាកំហើង ដើលមិនអាចត្រូវបែកចែងបានដើលអ្នកបានទទួល ហើយរឿងបស់ភាគីនោះ អូរទាំងប្រុកប្រលៀល។

¹⁴² ការអត់ជួកតីជាបាយ មានការចំអកបស់វា ធ្វើឱ្យតុកជាតិ ដំឡើដើលផ្តល់ដោយធម្មជាតិ សេចក្តីឡើងត្រង់ដើលផ្តល់ដោយធម្មជាតិ។ មានភាពអត់ជួកតីដើលផ្តល់ដោយធម្មជាតិ។ អូរទាំងអស់នេះគឺជាមួយជាតិដើលបានផ្តល់ខ្សោយ។

¹⁴³ ហើយដួរកដំបីជាបីនិងដំឡើរបស់យើងគឺជាដីលើផ្លូវចិត្ត។ តាមយោការស្តាប់ព្រះបន្ទូលវានាំយើងទៅការការទទួលស្តាល់ខាងផ្លូវចិត្តបស់ព្រះ។

¹⁴⁴ បើកន្លែងប្រសិនបើនេះ មកពីខាងលើ អី បង្រីសប្រសិនបើវាត្រូវបៀវយប្រហាននេះ មានជំនួយខាងវិញ្ញាណបស់ព្រះ។ តើជំនួយនោះធ្វើឱ្យ? ដំឡើនោះទទួលស្តាល់តែព្រះបន្ទូលបុណ្ណាត់។ មិនចាប់មានអីដើរដារឡើតិតិយាយទេ វាទទួលស្តាល់តែព្រះបន្ទូល ពីព្រះ “កាលដើមដឹងគឺមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគឺនោះជាប្រពេទ មួយព្រេះ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាប្រពេទ។” ហើយព្រះបន្ទូលនោះតែជាប្រពេទ។ “ហើយ

ព្រះបន្ទូលបានភ្លាយជាសាច់យោម ហើយបានគង់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។”
ហើយនៅពេលដែលព្រះបន្ទូលខ្លួនឯងកំពុងចាកក្នុងជំនួយរបស់យើង
ជំនួយដីត្បូរបស់យើងភ្លាយជាការហើកសម្រេចខាងវិញ្ញាណ។

145 “ហើយនៅលើគ្រឹះនេះ ខ្ញុំនឹងសង្ឃ័យក្រុមជំនួយរបស់ខ្ញុំ។” យើងទេ? មិនមែននៅ
លើគំនិតផ្តុំដីត្បូរនៃការចូលរួមព្រះវិហាយទេ គំនិតផ្តុំដីត្បូរនៃការនោះ បើនែននៅលើ
ការហើកសម្រេច នៅពេលដែលមាត់ទីកន្លែងព្រះគុណបានចាកក្នុងជំនួយ
ដីត្បូរដែលអ្នកបានទទួល។ បន្ទាប់មក ការហើកសម្រេចខាងវិញ្ញាណ ខ្ញុំនឹងសង្ឃ័យ
ក្រុមជំនួយរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វានរកមិនអាចយកឈ្មោះវាបានទេ។” យើងទេ? នោះ
បង្ហាញថាគ្នុងគេនឹងប្រាំងនឹងរារាំង បើនែនរារីនឹងមិនដែលឈ្មោះឡើយ។ អូ អូដែល
អស្សារ្យ! ឥឡូវនេះសូមមើលសេចក្តីជំនួយ។ ខ្សោចាំងប្រាំនេះ...

ខ្ញុំមានដើរមួយជុំនៅទីនេះ បើនែនខ្ញុំគិតថាគាត់មិនដែលយកវាបេញទេ។

146 បើនែនមាត់ទីកន្លែងប្រាំដែលអ្នកយើងបុងបុងនេះជាមួយគ្នា។
វាបានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដែលបានបង្កើតក្រុមជំនួយរហស្សុរ។ វាកើតជាប្រះវិញ្ញាណ
បិសុទ្ធដែលបានប្រសួរក្រុមជំនួយនៀះនៅ។ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដែលដែលជំនួយ
ក្រុមជំនួយពីកាមុំស និងព្រះវិហាយនៅរៀង នៅក្នុងយុគសម័យនេះ។ វាតា
ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដែលបានសាងសង់ក្នុងក្រម៉ោនោះ អ្នកធិនិសកាំងដែលព្រោះបាន
ដឹកចែកប្រាកបដឹងអ្នកការទាំងអស់តាមសម័យកាល ដូចនោះ។ មានអ្នកធិនិសកាំង
ជាក្នុងក្រម៉ោនេះដែលបានតាំងទូកជាមួនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស ដែលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ
បានត្រាស់ហេរអ្នកធិនិសកាំង។ ហើយវាបានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដែលម៉ោយនេះ
សម័យនោះ នោះ សម័យ នោះ នោះ នោះ នោះនៅលើកំពុល ព្រះវិញ្ញាណ
បិសុទ្ធ។

147 ហើយគឺទូរវនេះ ដូចជានៅក្នុងបុគ្គលបែង សេចក្តីឡើងត្រង់ និងរបស់
ទាំងនេះ គឺជាប៉ែណែះដី និងភាពអេក្រង់ ព្រោះបានបែន្ទូមទៅក្នុងជំនួយរបស់
យើង។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលប្រើគោលបានមក ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធបានសីមិះ
វាបាមួយគ្នា។ មានពិធីបុណ្យប្រជុំទីកន្លែងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ នោះហើយជា
មូលហេតុដែលវាក្នុងបានសំបូរៈនេះ។

¹⁴⁸ ខ្ញុំយើងនៅទីនេះ ខ្ញុំចានសរសើរអត្ថបទខ្លះនៅទីនេះ។ តោះមីន់។ ខ្ញុំមានក្រការណូយគ្មាននៅទីនេះ សម្រាប់សុបិនរបស់នាង។ យើងទេ? អ្នកមិនអាចម៉ែលវាតីទីនោះបានទេ។

¹⁴⁹ ឥឡូវនេះ មកពីព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ តើមានអីមក? បន្ទាប់មកពួងនឹងប្រទានដល់អ្នក ដំឡើងអស្សាយ ដំឡើងខាងវិញ្ញាណ ដែលនៅទីនេះនៅខាងក្រោម។ បន្ទាប់មកដំឡើងខាងវិញ្ញាណនោះទូលស្អាតលីតែព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណារៈ។ មិនថា អ្នករានិយាយអីទេ ភាគិន—ភាគិនលូទេ។ នោះទីបន្ទាប់ព្រះបន្ទូល។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់និយាយថា “ថ្វីនៃការអស្សាយបានកន្លងដុកទៅហើយ។” ដំឡើនោះ ស្អាតលីតែព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណារៈ។ អ្នកខ្លះនិយាយថា “មិនមានរឿងដូចជាតិដើម្បីរួមឱ្យមិនធិកនៃព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធទេ។” ដំឡើនោះស្អាតលីតែព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណារៈ។ នោះជាការពិត ដំឡើងខាងវិញ្ញាណ អ្នកយើងទេ។ នោះជាការក្រីមគ្រោ។ យើងទេ? វាស្អាតលីតែព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណារៈ។

¹⁵⁰ បន្ទាប់មក នោះគឺជាលេខម្មាយ។ លេខម្មាយ មករកអ្នក ដំឡើងបិត្តបស់អ្នក នៅទីនេះ: ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធយាយងីរុះមកក្នុងដំឡើងបិត្តបស់អ្នក ធ្វើឱ្យរក្សាយជាដំឡើងខាងវិញ្ញាណ។ បន្ទាប់មកដំឡើងខាងវិញ្ញាណស្អាតលីតែព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណារៈ។

¹⁵¹ ឥឡូវនេះ: និងលេខពី បី។ បន្ទាប់មកអ្នកនឹងមានខាងវិញ្ញាណ អ្នកនឹងមានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ហើយនឹងបិទអ្នីឱ្យចាំងអស់នេះទៅក្នុងអ្នក ដូចជាព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធត្រូវបាត់ដំឡើងរួចរាល់នេះ។ ពីដំឡើងបស់អ្នក ហូគិដលីព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ត្រា អ្នកជាម្មាយព្រះគ្រឿស្ស។ បន្ទាប់មកអ្នករក្សាយជាម្នាក់។ អាម៉ែន។ (យករឿងនេះ: ចេញពីផ្ទុរាបស់ខ្ញុំ រាតិចាកនៅលើដំឡើងបស់អ្នក។) អ្នករក្សាយជាម្នាក់។ យើងទេ អ្នកនិងព្រះគ្រឿស្សសំនៅជាម្មាយគ្នា។ នៅថ្ងៃនោះ: អ្នកនឹងដឹងថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះរិបតាគជាប្រព័ន្ធឌីជាតិនៅក្នុងខ្ញុំ ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក ហើយអ្នកនៅក្នុងខ្ញុំ។” យើងទេ? បន្ទាប់មក នោះគឺជាបាកាប្រព័ន្ធផ្លូវអម្ចាស់។

¹⁵² ឥឡូវនេះ: ហើយបន្ទាប់មកពួកគេត្រូវបានបើកសំឡើងនឹងជាក់។ នៅពេលដែលពេលពេលណែនាំនោះកើតឡើង ពួកគេរក្សាយជាក្នុងប្រុសស្រីរបស់ព្រះ។

¹⁵³ តើអ្នកចាំទេ នៅក្នុងគម្ពីរម៉ាចាយ ដំពុកទី១ពាហី ខទី១ដល់ខទី៥ ព្រះយេស៊ីវេ នៅលើក្នុំ?

¹⁵⁴ អ្នកបានពី ស្ថាប់ត្រង់។ សេចក្តីអធិប្បាយដែលខ្ញុំទីប៊តែបានអធិប្បាយ កាលពីមួយឆ្នាំមន បានភ្លាយជាការពេញនិយមយ៉ាងខ្ពស់ សូមស្ថាប់ត្រង់។ ការ ជាក់ក្នុងប្រុសនៅត្រួងអរគក្រឹម ១០៥ ដឹងដោ “ព្រះបានកំណត់យើងទុកជាមុនដើម្បី ចិត្តឯក្រុងប្រុស។”

¹⁵⁵ យើងទេ ត្រូសាមួយ នៅពេលដែលក្នុងប្រុសកើតមកក្នុងនោះ នោះជាក្នុងប្រុស។ បើនេះក្នុងប្រុសនោះមានត្រូវដើម្បីចិត្តឯក្រុងប្រុស នោះមិនដែលមក—ដើម្បីភ្លាយជាក្នុងប្រុសត្រីមក្សា តាត់មិនដែលភ្លាយជាអ្នកស្ទើដែលមកទេ។ បើនេះប្រសិនបើគាត់ជាក្នុងប្រុសត្រីមក្សា ហើយក្នុងប្រុសដែលស្ថាប់បង្ហាប់ខិតកសស់គាត់ នោះក្នុងប្រុសនោះត្រូវបានគេយកទៅចិត្តឯក្រុងប្រុស បុជាក់ទិន្នន័យ។ គាត់ភ្លាយជាអ្នកស្ទើដែលខិតកសស់គាត់ដើម្បីដែលខិតកសមាន។

¹⁵⁶ ហើយនោះជាស្ថីដែលព្រះកំណុងធ្វើនៅលើខ្ញុំ។ នៅពេលដែលឡើងបានយកព្រះរាជបុត្រាលីស់ទ្រង់ បន្ទាប់ពីទ្រង់ព្រៃនបង្ហាញថាជាប្រពេជាបុត្រាផីត្រីមក្សា យើងទេ ហើយបានលួយលើការល្បងទាំងអស់ ទ្រង់បានយកទ្រង់ឡើងលើខ្ញុំ ហើយគ្រប់បានទ្រង់។

¹⁵⁷ អ្នកដើរទេ នៅត្រួងគម្ពិសព្រោះថាសំណើការ តូកគេបានយកក្នុងប្រុសម្នាក់ស្ថីការកំណុងសម្បៀកបំបាត់ជីស្សស់ស្នាត ហើយជាក់គាត់នៅថ្ងៃដែលបានយកក្នុងសាធារណជន។ ហើយពួកគេមានពិធីជាក់ បុរីយ៉ុងហេវាជាជាក្នុងចិត្តឯក្រុងការឡើងទៅខ្លួនខ្លួន ខ្ញុំគឺតិចថាប៉ូលសំដែននៅលើជាក្នុងចិត្តឯក្រុង។ ឥឡូវនេះ បើនេះការ ជាក់ក្នុងប្រុសមួយ អ្នកបរើម្រោះនិងយល់ ហើយខាងវិញ្ញាណ អ្នករាងព្រះគម្ពិស ការជាក់ក្នុងប្រុសនេះ។ ម៉ាងទៀតក្នុងប្រុសគឺជាក្នុងប្រុសនៅពេលគាត់តើតែ។

¹⁵⁸ មានកំន្លែងដែលប្រជាជនពេលទីក្នុងប្រុសរបស់យើងបានធ្វើកំហុសរបស់ ពួកគោះ កើតមកក្នុងត្រូសារ ដោយព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធតូ ត្រីមក្សាបើយ បើនេះបន្ទាប់មកយើងគ្រូវតែជាប្រភេទនៅក្នុងត្រីមក្សា ហង្វោះជាយក្សាត្រីមក្សា។ យើងទេ?

¹⁵⁹ ឥឡូវនេះ: ប្រសិនបើបុសម្នាក់កាលពីអភិតកាលបានគិតពីក្នុងប្រុសរបស់គាត់ គាត់ចំងារឱ្យគាត់ភ្លាយជាក្នុងប្រុសត្រីមក្សា គាត់មានត្រូវបំផុតដែលគាត់ អាចរកបាន ត្រូវបំផុត ព្រោះគាត់ចំងារឱ្យក្នុងប្រុសរបស់គាត់ឡើងមកដឹងទិន្នន័យ។ យើងទេ? ដូច្នេះគាត់មានត្រីមក្សា។

¹⁶⁰ តើខ្ញុរែនេះ បើមនុស្សនោះលើវេដនដីនឹងគិតពីគ្រូលូបំផុត ឬ៖ព្រះជាបិតា របស់យើងឱ្យ? តើខ្ញុរែនេះ ទ្រង់មិនដែលមានបីស្សុពា និងខាងឱណាល់ និងបុជា ចាយទេ។ ទ្រង់បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដើម្បីធ្វើជាគ្រូបស់យើង។ ហើយ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធគឺជាគ្រូបស់យើង។ ហើយទ្រង់—ទ្រង់នៅក្នុងក្រមជំនុះ ហើយ ទ្រង់ទទួលសារទៅការនៃព្រះវិបិតា។

¹⁶¹ ហើយបន្ទាប់មកពីមានអ្នកកើតឡើងប្រសិនបើខ្លួនគ្មប្រគ្រូម្នាក់ឡើងមក និយាយថា “មែនហើយ ព្រះវិបិតា...” តើខ្ញុរែនេះ តាត់នឹងមិនទទួលគ្រូម្នាយបំនុន ដែលចង់បានចំបើនៅក្នុងមួករបស់គាត់ អ្នកដីនទេ ឬម យើងហោការ។ និយាយ ថា “អូ ប្រសិនបើខ្លួនប្រាប់ខ្លួនគ្មប្រគ្រូម្នាយអំពី..ក្នុងប្រុសកូចានោះជាអ្នកបងិសុះ ទេៗ យ៉ាងណាក់ដោយ បីនៅប្រសិនបើខ្លួនប្រសិនបើខ្លួនប្រាប់ខ្លួន ខ្លួនអារម្ម័ណ៌ខ្លួន ខ្លួនប្រសិនបើខ្លួនប្រាប់ខ្លួន។ ប្រភេទនេះគ្រួចគ្រាន់ស្មោះត្រង់ ប្រាប់ការពិត។

¹⁶² ហើយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធប្រាប់ពីសេចក្តីពិត នៅពេលដែលទ្រង់យ៉ាងមក ចំពោះព្រះ ដល់យើង។ បាន។ ឯងចូលបានយ៉ាងមក។ តើអ្នកគិតយ៉ាងណារា? ទ្រង់មានទីកម្មខ្សោយពាណិជ្ជនៅនៅថ្ងៃនេះដើម្បីនិយាយថា “ក្នុងស្រីរបស់អ្នកកំពុង ការតែសក់របស់ពួកគេ ហើយទ្រង់បានប្រាប់ពួកគេកំពុងឱ្យដើរ ក្នុងប្រុសរបស់អ្នកមាន គំនិតរឿបចំ ពួកគេគ្រាន់តែមិនអារម្ម័ណ៌យើងពីគ្មានឱ្យទេមក។ នោះជាការគ្រួចគ្រាន់។ ហើយពួកគេកំពុងទទួលយកវាសម្រាប់ឱ្យដីនេះ ហើយនេះសម្រាប់ ឱ្យដីនោះ។ របៀបដែលទ្រង់គ្រោរក្រហម! បីនេះតើគ្រូម្នាក់នោះចង់មកនិយាយថា “អូ ខ្លួនឱ្យយើង ក្នុងប្រុសនោះជាក្នុងប្រុសពិត។ តាត់គឺជួចជាទីតុកគាត់។” អូ របៀបដែល ទ្រង់ចង់និយាយឯងចូលបាន! យើងទេ?

បន្ទាប់មកព្រះវិបិតាមានមោទនភាព និយាយថា “នេះគឺជាក្នុងប្រុសរបស់ខ្លួន!”

¹⁶³ នោះជីវិះដែលព្រះបានធ្វើនៅលើខ្លួន។ សូមកត់សម្រាប់ មានចុះសេវានិងអនុវត្ត យ៉ាងបានលេចមក។ ហើយពេត្តក្តី ទាំងអស់រាកើបំផុត ដំឡើអូបីក្រោរបានធ្វើ។ ពេត្តក្តី រាកើបំផុត បាននិយាយថា “ចូរយើងសង់អាយុរាល់សម្រាប់ប្រុង និងមួយសម្រាប់មួយសេវានិងអនុវត្ត។”

¹⁶⁴ ខណៈពេលដែលគាត់កំពុងនិយាយនោះឡើយ ព្រះបានបិទគាត់។ ទ្រង់មាន បន្ទូលថា “នេះជាក្នុងស្សនភាមព្រៃ ជាទីពេញចិត្តអញ្ញណាស់។ ចូរស្សាប់ទ្រង់។”

យើងទេ? ព្រះបានដាក់អង្គត្រដៃនៅក្នុងផ្ទៃខាងក្រោម ហើយ “នេះគឺជាកុនស្អែក្រាមព្រម”

¹⁶⁵ មួយសំណុំរាយខ្សោយច្បាប់។ ហេកវត្ថុរាយខ្សោយច្បាប់បស់ត្រដៃ។ យើងមិនអាចសែននៅដោយច្បាប់បស់ត្រដៃបានទេ។ យើងមិនអាចសែននៅដោយយុត្តិធម៌បស់ត្រដៃ។ ខ្លួនសំយុត្តិធម៌ទេ។ ខ្លួនបានសេចក្តីម៉ោង មិនមែនយុត្តិធម៌ទេ។ ខ្លួនអាចក្រោចបាប់បស់ត្រដៃ ហើយខ្លួនអាចជួបយុត្តិធម៌បស់ត្រដៃបានទេ។ បើនេះខ្លួនការិយាល័យក្នុងបន្ទាល់បន្ទាល់ចាត់ ច្បាប់និងយុត្តិធម៌ត្រូវបានធ្វើនៅក្នុងត្រដៃ។ “ត្រដៃជាកុនប្រុសជាជីវស៊ីត្រូវបានបន្ទាល់បន្ទាល់ចាត់ ច្បាប់ខ្លួនក្នុងត្រដៃ។ នោះគឺជាថ្មីទេ។ នោះគឺជាម្នាក់ទេ”

¹⁶⁶ ឥឡូវនេះ៖ នៅក្នុងគម្ពីសញ្ញាតាស់នៅពេលដែលដឹងទុកប្រុសនោះត្រូវបានចិត្តឱ្យប្រុសកំក្នុងត្រូវសារ ឈ្មោះបស់គាត់គីឡូនៅលើមូលហ្មទានប័ត្រក្នុងចិត្តឱ្យបានបស់គាត់ដើរ។ បាន មែនហើយ។ ពួកគេមិនមាន...ពួកគេមានចិត្តវិញ នៅថ្ងៃ—សញ្ញា សញ្ញា។ ហើយពួកគេ...ប្រងប្រុសប្រាកាលហំបោញ្ញសំឡែងស្អាត់ទីកម្រាត់ហើយប៉ែលិធិកា—ឯធម៌។ ស្អាត់ទីកម្រាត់ដាក់លើវា ដាក់វា មានសញ្ញាមួយ។ នោះគឺជួចជារាជការ...គាត់បានពាក់ចិត្តវិញបស់ខិត្តគាត់ ដែលជាសញ្ញាបស់គាត់។ ហើយ កាលមូលដឹងទុកគាត់ដើរ។

¹⁶⁷ ឥឡូវនេះ៖ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានស្អាប់បង្ហាប់ ព្រះយេស៊ូវចំពោះព្រះព្រមាស់បានដាក់ត្រដៃនៅទីតាំង “នោះគឺជាថ្មីទេ។”

¹⁶⁸ ឥឡូវនេះ៖ នៅពេលដែលសមាជិកត្រូវបានកើតដោយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ នៅក្នុងត្រូវសារបស់ព្រះ ហើយបានបង្ហាប់ចាប់មានសេចក្តីឡើងត្រដៃទាំងនេះ៖ នៅក្នុងគាត់ ចាប់រាជរដ្ឋម៉ឺនយើញគុណាទម្លៃ ចំនេះដឹង ការអភ់ដ្ឋាត់ ការអភ់ដ្ឋាត់ ភាពជាបងបុរី និងភាពជាប្រះនៅក្នុងគាត់ បន្ទាប់មកព្រះជាម្នាក់បានជាប្រាកាត់ បុជាក់គាត់។ ហើយនៅទីនោះ៖ នោះហើយជាបេលដឹងមួកយើញប្រាបុត្រីបស់ព្រះ។

¹⁶⁹ បន្ទាប់មក ធមកសូវ ៥:៣០ និយាយថា “កំធ្លើឱ្យព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធនៃព្រះសោស់ឡើយ ដែលមួករាល់ត្រូវបានដោចំណាមហំហុតុដល់ថ្ងៃនៃការប្រាស់លោកសោះរបស់អ្នក។” ឥឡូវនេះ៖ អ្នកខ្លះក្នុងចំណោមអ្នកជាជីស្សដែលចេងទៅក្នុងសុវត្ថភាពដើរកាលបណ្តុះបណ្តាល ឥឡូវនេះ៖ ប្រសិនបើអ្នកនឹងមកដល់ជំណាមកាត់កាលនោះ៖ ខ្លួន

នឹងឈរដាម្នាយអ្នកដោយសុវត្ថិភាពអស់កណ្តាលិតិច ប្រសិនបើអ្នកនឹងមកកំនែងនៅទៅ។

¹⁷⁰ បើផ្លូវគ្រាន់តែនិយាយ នរណាម្នាក់និយាយថា “ខ្ញុំបានចូលរួមព្រះវិហារបានទីសុទ្ធបានសិរីដីជូន។ ខ្ញុំទទួលបានសុវត្ថិភាពអស់កណ្តាលូ។” នៅជាការខែសាយ ជីវិតជាតាល់ខ្លួនរបស់អ្នកបង្ហាញព្រះអ្នកមិនបានទទួលវារេ ហើយជួលរាយនៅទីនោះ។

¹⁷¹ ហើយព្រះបានយកអ្នក ហើយបានក្រោមដោយព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធបូលទៅក្នុងរាជាណាចក្របស់ប្រឈម បន្ទាប់មកត្រានការចេញពីវាទេ។ អ្នកមានសុវត្ថិភាពជាបុរាណហើយ។ ដើម្បី “កំធ្វើឱ្យព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធនៃព្រះព្រះមេដី ដែលអ្នករាយក្នុងសេចក្តីថ្លែងក្រដៃចំពោះព្រះរបស់អ្នកត្រូវបានដោចំណាំហើយជួលរាយនៅទីនោះ។”

¹⁷² ខ្ញុំធ្វើថាមានកុន្មករម្មដែលបានកំរើទុកជាមុន។ ខ្ញុំធ្វើថាប្រះបានមានបន្ទូលចារេដីនឹងមាន “ក្រុមដំនឹងដែលគ្នានស្ថាមធ្វើវិញ្ញាបូល។” ខ្ញុំធ្វើលើការកំណត់ទុកជាមុន ថាកុន្មករម្មត្រូវបានកំរើទុកជាមុន។ នាងក្រោះគេនៅទីនោះ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា ខ្ញុំនៅជាមួយនាង។ ថា យើងទេ ខ្ញុំនៅជាមួយនាង។ ឥឡូវនេះវាអារាស្រែយលើខ្ញុំដើម្បីធ្វើការសេដ្ឋកែវជាមួយនាងជាមួយព្រះ ហើយជួលរាយនៅទីនោះ។ នៅទីនោះនេះ នឹងបានអនុម័តដោយព្រះ ហើយបន្ទាប់មកបានពោះគ្រាប់បូលទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្របស់ព្រះ។ មានព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។ មានកិច្ចការពិតរបស់ព្រះ។ “វាគ្រោះបានពោះគ្រាប់បូលនៅទីនោះ។”

នៅទីជាសុបិនរបស់នាង។ ខ្ញុំគិតថារាយស្ថាតណាស់។

¹⁷³ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលនាងធ្វើដូចខ្លះ៖ នៅពេលដែលក្រុមដំនឹងនៅទីមកជួលកំនែងនេះ បុប្ផតុល ក្រុមដំនឹងនឹងនៅទីនោះ។ ខ្ញុំសូមនិយាយថារាយសំណុំណាស់ដូចខ្លះ៖ អ្នកទទួលបានវា។ ក្រុមដំនឹងត្រូវបានកំរើទុកជាមុនខ្លួនទៅនោះ។ ខ្ញុំចង់នៅជាមួយវា បើនេះធ្វើពេមួយគត់ដែលខ្ញុំនឹងនៅជាមួយរាយការពីជាបុរាណមួយនៅវា។ តើខ្ញុំការយដ្ឋានក្នុងរាយការពីជាបុរាណមួយនៅវាដោយរឿងបណ្តា? ដោយនៅក្នុងវា។ តើខ្ញុំបូលទៅក្នុងរាយការពីជាបុរាណរឿងបណ្តា? ដោយពិធីបុណ្យរាយការមួយទីក ដោយព្រះវិញ្ញាណាបែមួយ។ ក្នុងចុងសទិ៍ ១៧ “ដោយវិញ្ញាណាបែមួយយើងទាំងអស់គ្នាបានទទួលបុណ្យរាយការមួយជនក្នុងរឿងបាយពេមួយ។” រាយការមួយ បានទទួលបុណ្យរាយការមួយទីកនៅក្នុងវា។

¹⁷⁴ បើនៅអូកមិនអាចនៅជាប់នឹងរឿងគុចតាបទាំងនេះបានទេ និយាយថា “ខ្ញុណាន និយាយភាសាជោះទៅ ខ្ញុណានទទួលវា” អូកចេញទៅទីនេះ ហើយខីង ហើយស្រួច ហើយបន្ទាប់ យើងទេ? នោះគឺជាកំណាមក្រាតនៅក្នុង—នៅក្នុងបរិច្ឆេទ។ យើងទេ? អូកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ដីវិត្ថាល់ខ្លួនបស់អូកបញ្ចាក់ថាការិមិនមែនទេ។

¹⁷⁵ បើនៅនៅពេលដែលរឿងទាំងនេះកំពុងដំណើរការនៅក្នុងអូក ជាយព្រះ នោះ អូកត្រូវបានដោចចំណាំ បន្ទាប់មកមិនមានការដាក់នៅលើវាទេ។ អូកគ្រាន់តែជា ខ្លួនអូកបើណ្តាលៗ។ នោះហើយជាបេលដែលនិមិត្ត លូតតែខ្លះ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ គឺចូករាបស់ព្រះ អីគេបំឆេះច្បារបានបង្ហាញឱ្យយើង ពីព្រះ (ហេតុអី?) អូក និងព្រះគ្រឹស្សាយជាដែមឃុំយា ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងយល់។ អូកនិងព្រះគ្រឹស្សាយជាដែមឃុំយា

¹⁷⁶ ខ្ញុំមានអីដោរដោទៀតដែលខ្ញុំបានសរសេរនៅទីនេះ ខ្ញុំចង់គិត។ នាំយើងទៅ កំនែងនៃជីវិត។ បន្ទាប់មកអូកភ្លាយជាមានជីវិតអស់កណ្តារ។

¹⁷⁷ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានចំនាញនូវក្រុមក្រុកនៅទីនេះ ដី អមជាទិកឱ្យរាជ្យ។ ខ្ញុំបាន សិក្សានៅថ្ងៃដោរដោទៀត។

¹⁷⁸ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងយុទ្ធបាន១៤ បុយ្យបាន ៣:១៦ យើងរកយើងគរន់នៅដែល មួយនិយាយថា “មានជីវិតអស់កណ្តារជានិច្ច។” កំនែងមួយទៀតការិយាយថា “មានជីវិតអស់កណ្តារជានិច្ច។” បើនៅនៅក្នុងភាសាក្រុក នៅក្នុងភាសាក្រុក... នៅក្នុងភាសាបាអ្សីវានិយាយថា “ជីវិតគ្នានឹបញ្ចប់។” នៅក្នុងពាក្យក្រុក មាន អី-នៅ-អី-នៅ។

¹⁷⁹ ស្រីវ៉ាតុដូចជា “អីអនុយា” អីអនុគីជា “លំហោ” ដែលមិនអាចជាលេខ ដែលមិន អាចរាប់បាន។ វាបានបាន ពាន់លាន ពាន់លាន។

¹⁸⁰ បើនៅនេះគឺជាអាណញ្ញាសនៃពេលដែលដោ ជីវិតអស់កណ្តារ ហើយពាក្យអង់គ្លេស សម្រាប់វាគីអស់កណ្តារជានិច្ច។ យើងស្អាត់វាទោះជាអស់កណ្តារជានិច្ច អាណញ្ញាស បុ “ជីវិតគ្នានឹបញ្ចប់” យើងទេ? ហើយបើអូកមានជីវិតគ្នានឹបញ្ចប់ តើអូកអាច វិនាសជាយរបៀបណា? អូកបានភ្លាយជាដែមឃុំយុនិសការអស់កណ្តារ។ ហើយ មានរឿងតែមួយគត់ដែលអស់កណ្តារជានិច្ច។

¹⁸¹ សាត់ដែលមែនជាមស់កណ្តុះទៅ អត់ទេ ត្រង់—រាជ្យយដាសាតាំង។ បាននរកមិនមែនជាមស់កណ្តុះទៅ បាននរកត្រូវបានបង្កើតឡើង។ រាជ្យមិនមែនអស់កណ្តុះទៅ ហើយឱ្យការយទាំងនេះមិនមែនអស់កណ្តុះទៅ ឬកតែត្រូវបានបង្កើតឡើង។

¹⁸² បីន្ទូនព្រះវិញ្ញាបាលនៃព្រះគឺអស់កណ្តុះជានិច្ច។ រាជ្យដែលមានការចាប់ផ្តើម ឬរាជ្យដែលមានខិបញ្ញាប់ឡើយ។ ហើយដើរពេមួយគត់ដែលយើងអាចមានជីវិតអស់កណ្តុះជានិច្ច មកពីពាក្យក្រិក ហួរ ដែលមាននិយម “ជីវិតរបស់ព្រះ” យើងមាន យើងភ្លាយជាដឹកមួយនៃព្រះ នៅពេលដែលយើងភ្លាយជាប្រាបុត្រីនៃព្រះ ហើយយើងមានអាណាព្យាសជីវិត។ ដូច្នោះដឹកដែលសំនៅ យើងដែលទទួលស្ថាល់ព្រះបន្ទូលនេះ ពីទីនេរទៅទីនោះ ដែលទទួលស្ថាល់គឺជាភីវិត អាណាព្យាស “ជីវិត គ្នានឹបញ្ញប់” រាជាជីវិតរបស់ព្រះជ្លាស់នៅក្នុងយើង។ អាម៉ែន។ ដី!

¹⁸³ នៅថ្ងៃធ្វើឡើត ក្នុងការធ្វើដំណើរ ខ្ញុំបានពិភាក្សាមួយ សាក្សីព្រះយេហ៌រ៍។ តុល្យនេះ កុំមិនអើពីនឹងដំនើរបស់នរណាម្នាក់ឡើយ។ យើងមានអ្នកប្រចិត្តដីជាប្រើនេនទៅទីនេះ ពីសូរបន្ទាល់ព្រះយេហ៌រ៍។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកទុកចិត្តក្រុមដំនាំ បស់យើងគឺជាសាក្សីព្រះយេហ៌រ៍ ហើយត្រូវបានសង្គ្រោះ តាត់និងត្រូសារបស់តាត់។ ខិត្តរបស់តាត់ជាអ្នករាង បងប្រុសដីនិងពួកគេ។ បងប្រុសប្រុសប្រើ ទាំងអស់បែស់តាត់ តុល្យនេះ អំពីពួកគេទាំងអស់បានចូលមក បានទទួលព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធ ដោយសារតែការនិមិត្តរបស់ព្រះប្រាប់ពួកគេពីអ្នកដែលពួកគេបានធ្វើ។ ហើយអ្នកដែលពួកគេ...យើងព្រះ? នោះបានធ្វើវារៈ

¹⁸⁴ តុល្យនេះ បីន្ទូននោះទីនេះ សូរបន្ទាល់ព្រះយេហ៌រ៍នៅក្នុងសៀវភៅរបស់ពួកគេ រាជិយាយចាត់ដើមដែលអ្នកដឹងដើមគឺជាប្រាប់ឯង។ តុល្យនេះ រាជ្យអាចត្រូវទេ។ ដើម្បីដែលអ្នកដឹងដើមមិនមែនជាប្រាប់ឯងទេ។ ប្រសិនបើគឺជាអ្នក—អ្នកគឺជាថោលមួយអ្នកគឺជាប្រាប់ឯងមួយ បៀកពួករាយអ្នកគឺជាអ្នកដើម្បី បានដកដើម្បីប្រាប់ឯងនោះ។ កៅម៉ឺលកំន្លែងដែលអ្នកនឹងនោះ។ តុល្យនេះ ដើម្បីគឺជាឥ្យល់ ហើយខ្សោះគឺជាអ្នកដែលអ្នកដឹងដើមចូលទៅក្នុងវន្មច្រមរបស់អ្នក។

¹⁸⁵ តុល្យនេះ ពួកគេយកបទគម្ពីទីខាងពួករាយ “ហើយព្រះបានដកដើមចូលរវប្រមុខរបស់តាត់ ហើយតាត់បានភ្លាយជាប្រាប់ឯងនេះ។” តុល្យនេះ ខ្ញុំចង់ស្អាម្នកអ្នកអីមួយ។ បើតាត់ជាមនុស្ស តើតាត់ដកដើមបែបណាមនពេលដែលព្រះបានផ្តុំ

ដើម្បីបានជក មនុសាមួយដែលមានដង្កែម។ មែនបើយោ នឹងចូលរួម សត្វទាំងអស់គឺជាព្រហឹងស៊ែរ ព្រោះព្យាករគេងការធ្វើម្ចាស់មនុស្ស និងព្រហឹងយើង ហើយទាំងអស់គ្នា បន្ទាប់មកព្រោះយេស៊ូវិនិច្ឆ័ន្តរៀស្សាប់ទេ។ យណ្ឌុបុជាសត្វគឺគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ យើងទេ? ដូច្នេះ បងប្រុស ជំហៈនោះមិនជាប់ម៉ាទេ។

¹⁸⁶ បើនូវដែលព្រះបានធ្វើ ទ្រង់បានដកដើម្បីមែនដើរអស់កណ្តាលនិច្ច អាម៉ែនបន្ទាប់មកគាត់ភ្លាយជាព្រលើងរស់ ព្រលើងដែលមិនអាចស្មប់បាន។ តម្លៃវិនេះមិនតម្លៃវិនេះទេ យើងនឹងចូលទៅក្នុងទីក្រុង ទម្ងាក់ទៅកែងដែរបស់អ្នក។ ចំណាំ។ “បានដកដើម្បីមែនដើរដើរអស់កណ្តាលទៅក្នុងនូវប្រមុះរបស់គាត់ហើយគាត់បានភ្លាយជាព្រលើងដើរអស់កណ្តាល។” ពីព្រះ ព្រះបានដកដើម្បីមែនជាផ្លូវជាតិបានធ្វើទេ បើនូវដែលព្រះបានធ្វើ ផ្តើមដើរអស់កណ្តាលទៅក្នុងនូវប្រមុះរបស់គាត់ហើយគាត់ភ្លាយជាព្រលើងរស់។

បន្ទាប់មកអ្នកនិយាយមកខ្ញុំថា “អ៊ដាមបានស្ថាប់ បងប្រុសប្រាកាហំ។”

¹⁸⁷ បុំន្តូរសុមចាំថា មនពេលអ៊ដាមស្បាប់ តាត់មានកុនថ្វោមមួយដែលបាន
ហេរាជាតាំទាំងបានបុំន្តូរសុមចាំថា អស់អ្នកដែលប្រឡងបានដឹងជាមុន ទ្រង់បានហេរាជា
ទ្រង់មានកុនថ្វោមមួយដើម្បីលោក ពួកគេ តាត់គឺជាប្រភេទមួយ។ អ៊ដាមបាន
ដូលចុះ។ បន្ទាប់មកកុនថ្វោមគ្រឿងបានផ្តល់ផ្តុំសម្រាប់អ៊ដាម ពីព្រោះវិញហើយ
នៅក្នុងនូវប្រមុនបស់តាត់បានភ្លាយជាផើមបស់ព្រៃនេះអស់កណ្តុ ហើយតាត់
បានការយិតប្រព័ន្ធឌីស៊ែរ តាត់ជាកុននូវប្រសរបស់ព្រៃនេះ។

188 មិនមែនជាដៃដីមាបស់គាត់ ដូចពាក្យអាប្រើកទេ។ ខ្ញុមិនដឹងថាទាបាក្រិកជាអ្និសប្រាប់វាទេ តុល្យវនេះ។ បើផ្លូវពាក្យអាប្រើក តែហេរាមាមួយៗ ដែលមាននំយចា “ខ្សោយ កម្លាំងដែលមិនមែនយើងទេ” សត្វដកជាដៃមាមួយៗ។ មនុស្សមានបាយដកជាដៃមាមួយៗ

¹⁸⁹ ជុំដ្ឋែលបានធានាយើដឹងនឹងកសិកដើម្បីជួយអស់កល្អជានិច្ច ប្រសិនបើនោះជាព្រឹត្តិនៃអស់កល្អបានដកដងដើម្បីលើយើដឹងដោយដើម្បីម? ហេតុអ្នកបានធានាយើដឹងកសិកដើម្បីជួយអស់កល្អ? វាថូចយករាយ បងប្រុស។ យើត្រឡប់? វា—វា—វាវិនអាចធ្វើបានទេ។

¹⁹⁰ បើផ្តល់ ព្រះ ជាតិសេសណើអំដាម បានដើរដើរដើរដើរដើរដើរដើរដើរដើរ ហើយតាត់ភ្លាយជាមនុស្សអស់កណ្តាលជាសិច្ចាបាមួយព្រះ។ តាត់មានអំណាពង្រច្រព្យៈ។ ទ្រង់ជាប្រាស៊ីគ្របិត្ត។ ទ្រង់ជាប្រាស៊ីនេះដើរដើរដើរដើរដើរដើរដើរដើរដើរ តុល្យវិនេះ។ ព្រះនេះដើរដើរដើរដើរដើរដើរដើរដើរដើរ

¹⁹¹ ហើយថ្វែរណាមួយកុនរបស់ព្រះនឹងភ្លាយទៅជាកុនព្រះមួងឡើត។ ព្រះយើសី មានបន្ទូលដូចខ្លះ។ “តើមានចែងនៅក្នុងច្បាប់បស់អ្នកចាំ អ្នករាល់ត្រាប្រាស៊ី មែនទេ? ឬអ្នកអារម្មណ៍អ្នកដែលទ្រង់ហោរចាតាប្រះ ដែលព្រះបានយាងមក តើ អ្នកអារម្មណ៍ទៅលទាសខ្ញុំដោយរៀបណា និយាយចាំ នៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយ ចាតុំជាប្រាស៊ីដូចបុគ្គាសព្រះ? ” យើង្ហោះ? តុល្យវិនេះយើង្ហោះក្នុងអ្នកដែលរៀប្រាប់ តុល្យវិនេះមិនវានៅពេលដែលយើង្ហោះបើកវាបុំ។

¹⁹² តុល្យវិនេះ ពួកគេនៅទីនេះ។ តុល្យវិនេះតាត់ជាកុនរបស់ព្រះ បើផ្តល់តាត់ដើម្បីខុស។ តាត់ដើម្បីខុស។ តុល្យវិនេះសូមចំចាំ អំដាមមិនត្រូវបានបញ្ជាក់ទេ។ ព្រះគឺបាននិយាយដូចខ្លះ។ ដីមួយចំនួន ៣។ “អំដាមមិនត្រូវបានបញ្ជាក់ទេ បើផ្តល់ស្ថាន ជាអ្នកបញ្ជាក់ តើនៅក្នុងអំពីរឹបង។” អំដាមបានដើរដាមួយអវ៉ា ពីរការ វាបានបញ្ជាក់ទេ។

¹⁹³ ដូចត្រូវនឹងព្រះគឺស្ថា មិនត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយសាកាំងទេ បើផ្តល់បានចូលទៅក្នុងសេបចកីស្សាប់ជាមួយកុនក្រោម។ ទ្រង់បានទៅនៅជាមួយកុនក្រោម ដូចខ្លះទ្រង់អារម្មណ៍បាន។

¹⁹⁴ អំដាមដើរដាមិនចាត់ខុស ដូចខ្លះគាត់គ្រាន់តែដើរដែលរៀប្រាប់ជាមួយអវ៉ា។ យើង្ហោះ? បើផ្តល់មានកុនរៀប្រាប់មួយដែលបានធ្លីតួចធ្លីតួច ដែលពួកគេត្រូវបានប្រាសេណោះ។

¹⁹⁵ ហើយកុនរៀប្រាប់ដើរដែលរៀប្រាប់ សូច្ចិច្ចិចនេះ ដែលត្រូវបានដើរដាមួយដោយព្រះ ហើយ ព្រះបានគ្រាស់ហោរ មានអ្នកប្រាសេណោះ។ “ត្រានអ្នកណាអារមករកខ្ញុំបានទៀត ហើយកំលងតែព្រះវិបត្តាតុំទាន្វាត់មក។” ហើយអស់អ្នកដែលព្រះវិបត្តាន ប្រទានមកខ្ញុំនឹងមកដឹងខ្ញុំ។ ត្រូវទេ? ដូចខ្លះមានកុនរៀប្រាប់ដែលបានធ្លីតួច តាំងពីកំណើតកិត្តិរាងក ដែលលើល្មានបស់ពួកគេត្រូវបានជាក់នៅលើស្រៀរការដើរ របស់កុនរៀប្រាប់ កុនរៀប្រាប់ជាមួយនូវជួន ដើរដែលដើរដែលដើរដែលដើរដែលដើរដើរដើរដើរដើរ ព្រះគឺស៊ីក្នុងបុរាណ។

ពួកគេមាត្រាកំរងក្នុងការរែនដោយវិញ ក្នុងថ្មីម៉ែនលានជាល់ ក្នុងថ្មីបែស់អ៊ដាម តុម្បវិនេះសូមកត់សម្ងាត់លើ ដូចជាអំដាមមានក្នុងថ្មីម៉ែនលានជាល់។

១៩៦ តើម្បរនេះ នៅតីជារក្សាមធ្យោនៃថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំមិនមាននូយចា—រក្សាមធ្យោនេះ។
អ្នកដឹងទេ?

¹⁹⁷ ខ្ញុំមិននឹងយាយចាន់ដាករលប់បង់ទេ
ប៉ះពាល់ដល់អាមូណុនសរណម្មាត់ឡើយ។
ដូចដែលខ្ញុំបានពន្លាលីខ្លួនឯងដួរប៉ឺយ។
កំពងព្យាយាមដើ...

ហើយខ្ញុំមិនមាននយចាត់វាគ្រឿង
ខ្ញុំមិននៅទីនេះដើម្បីធ្វើដូចចេះទេ
ខ្ញុំនៅទីនេះដើម្បីជួយ ប៉ុន្តែដែលខ្ញុំ
កំពងព្យាយាមដើ...

¹⁹⁸ អូកដីដេ? តាមពិត ព្រះវិបារទាំងនេះមិនមែនជាប្រះវិបារឡេ មាន
ព្រះវិបារភេទមួយ។ ទាំងនេះគឺជាង្លៃសំណាក់។ យើងទេ? ពួកគេជាង្លៃសំណាក់។
ខ្ញុមិនមានអ្នីសោះ...វាកិចនភីឡេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុមិនបញ្ជាក់បានប៉ុមកកុងយេ:ពេលពីរីបី
នាទី ថាពួកគេត្រាន់តែជាង្លៃសំណាក់ប៉ុណ្ណាត់។ អូកជាកម្មសិទ្ធិបេស់ង្វៃសំណាក់
មេត្តីឱ្យស ឡើង្លៃសំណាក់ ព្រឹសបីធិនុវត្ថុ ប៉ុង្លៃសំណាក់ពេលទីកន្លែង តាមដែល
អាចធ្វើឡើបាន។ បាន អី—បីមួយ។ ង្វៃសំណាក់! យើងទេ? អូកមិនអាច...
យើងទេ? ព្រះវិបារពិតជាង្លៃសំណាក់ដែលមនុស្សដែលមានគំនិតជូចគ្នាសោះ
ឡើង្លៃមួយគ្នា

¹⁹⁹ ប៉ុន្តែព្រមដំនឹកថែមយើង ហើយអូកមិនរាបចូលរួមព្រមដំនុបានទេ។ អូកកើតឡើងវាអ្នករៀបចំសាស្ត្រជាមុន ហើយនឹងបានបញ្ជីតាមការបង្ហាញរបស់វា

²⁰⁰ ដូចត្រូសារខ្ញុំដីរា ខ្ញុំបាននៅក្នុងគ្រឿងគ្រឿងបានបានហំអស់រយៈពេលហាលិបីជ្រើមកើតឡើយ។ ពួកគេមិនដែលសំឱ្យខ្ញុំចូលឲ្យមិនគ្រឿងទេ។ ហេតកូវី? ខ្ញុំមិនចាំបាច់ចូលឲ្យមិនគ្រឿងទេ។ ខ្ញុំតើកដាបានហំបាត់

²⁰¹ ហើយអ្នកបានកៅតនៅក្នុងក្រុមដីខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ អ្នកធ្វើដោរទទេដែលគឺជាថ្មីសំណាក់។ តើអ្នកត្រូវបែគិតពីវាទេ? បាន ឬនេះហើយ។

²⁰² ថ្វីមួយខ្ញុំកំពុងកាត់ស្រោះ ហើយខ្ញុំកំពុងគិតអំពី “ព្រះវិហារការក្នុលិកដីបិសុន្ទដី អស្សាយ” ពួកគេហៅការ ខ្ញុំបានទៅដូចនោះ កាត់ស្រោះ។

²⁰³ ເກີຍເມານອຸ່ນຫຼູມບໍລິຫານບໍ່ຂໍ້ ຜູ້ຜະລິດໄຟ້ ດາວໂຫຼວງຢາຍເຕົ “ຖໍ່ເທົ່ານີ້ແກ່ເຄີຍ” ຂໍດາວເສີມຜູ້ໃຫ້ຕັ້ງ ຂໍດັບເຜື່ອມກຳຕ່າງໆ ດາວໂຫຼວງເຈົ່າກຳດາວບໍ່ຂໍ້ ດາວ

និយាយថា “កំហែរពុកគេបែបហើង” បានបន្ថែមថា “ពុកគេតីជាអុកស្ថាក់ ដូចជាអុក ដើរឡើតដោយទៅ ពុកគេមិនមែនជាប្រឈមជំនាំទេ។ មានព្រះវិបាទមួយយ៉ា” យើដូចខែ? ពុកគេជាសមាជិកនៃដឹងសំណាក់មួយ ព្រះអុករាបចូលរួមស្ថាក់អាស្រែយបាន។ បើនេះអុកមិនអាបចូលរួមប្រឈមជំនាំបានទេ។ ប្រឈមជំនាំអុកបានកែតាមត្រួតពារ។ អុក ភ្លាយជាសមាជិកនៃវាដោយកំណើតចិត្ត បន្ទាប់មកជាសមាជិកនៃត្រួតពារ បងបួន ប្រុសស្រីនៅត្រួតពារ។

²⁰⁴ ឥឡូវនេះសូមឱ្យខ្ញុំត្រាន់តែអានអុកចេញពី និមជាទិកខីអាណុកនៅទីនេះ អីមួយ នៅវិវាទា: ១៧:៣ និង អាបូកាលីប នៃអមជាទិកខីអាណុកនៅទីនេះ។ ហើយត្រាន់តែមិនរីបរាប់ទេ រីបរាប់នៅទីនេះ រីបរាប់នៅទីនេះ និងរីបរាប់—តើវារែសស់ស្ថាត យ៉ាងណាយបើរីបរាប់ដាមួយនោះ។ វិវាទា: ១៦ ១៧។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ សូមអាននៅទីនេះបន្ទិច។ សូមស្វាប់ការនេះ ចូរធ្វើវិវាទា: ១៧:៣។

ហើយទៅកាមួយកូងចំណោមទៅកាត់ដំប្បិះពីរដែលមាន...បាន
ប្រាំពីរកហើយនិយាយមកខ្ញុំ...

²⁰⁵ ខ្ញុំកំពុងអានវា ចេញពីបច្ចាចានក្រោម។ “មាន...”

...សូមអរគើរព្យាយក ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអុកពីការដំនាំដែលស្ថាបីសំដើរដី
ជំនាញ៖ ដែលអង្គយប់ទិកជាបុរីនៅ

²⁰⁶ ហើយយើងទាំងអស់គ្មានដីការនោះជាបីវីទិកដោយ នៅទីនេះយើង មានអុកទស្សនាផ្សេងអាជីវកម្មសំយើងនៅទីនោះ៖ មកពីប្រពេលវិបាទកាត្រូចិក ប្រាប់ យើងយ៉ាងច្រោស់ចាក់ជាស្ទើ។ យើដូចខែ?

²⁰⁷ ហើយចម្លើយចំពោះវា បាននិយាយថា “បើនេះដែលបន្ទិច។” បាននិយាយ ថា “មានឈ្មោះត្រូវបែបគេទេ” បាននិយាយថា “នឹងមានប្រាំមួយរយហុកសិប ប្រាំមួយ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បើនេះប្រាំមួយគ្នា។”

បាននិយាយថា “ឈ្មោះរបស់អុករាបមានប្រាំមួយរយ...”

²⁰⁸ “បើនេះ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិននៅលើក្នុងប្រាំពីរដែលប្រប់គ្រងពិភពលោកទេ អុកយើដូចខែ។” អូ-ហូ! យើដូចខែ? បីនេះហើយ។ យើដូចខែ?

²⁰⁹ [បងប្រុសប្រាកាលហំអានវិវាទា: ១៧:១ ពី និមជាទិកខីអាណុក—អរដ។]

...សូមបង្ហាញអ្នកនូវការដឹងទីផ្សារសំរាប់ស្រើសំដើងដីជា
តាំងនៅលើខិត្តការពិនិត្យ

210 ទីក្រុងណាមេដឹងដីបានប្រព័ន្ធគាំពីសហរដ្ឋសុំនៅឯណ៍? យើងទៅ?

ដីលាក្សុបន្ទាន់ដឹងដីបានប្រព័ន្ធគាំពីសហរដ្ឋសុំនៅឯណ៍ ហើយពួកអ្នក
នៅដឹងដីក្នុងស្រើសំដើងប្រចាំសប្តាហាន។

211 តុល្យវិនេះយ៉ាងម៉ែច?

ហើយគាត់បាននាំខ្លួន ក្នុងប្រព័ន្ធបាន ចូលទៅក្នុងរាល់ខ្សោច់...

212 ឱមជាទិកឱ្យក្នុងតុល្យវិនេះ។ យើងទៅ?

...ហើយខ្លួនយើងប្រព័ន្ធឌ្អាក់អង្គុយលើសត្វមានសម្បុរកបាយ
ពារពេញដោយឈ្មោះប្រមាណ...

213 តុល្យវិនេះ នៅក្នុងយើងដែមនិយាយថា “ឈ្មោះពេញដោយការប្រមាណ” ទាំង
មួយឡាតិក ខ្ញុំនឹងចូលទៅក្នុងរាល់នៅទីនេះ មួយនាទី។ វិវាទាំងទី៣១ មិនអីទេ វានៅ
ទីនេះ។ ត្រូវហើយ។ វិវាទាំងទី៣១ មិនមែន ៧ ៩ ១៣ តុល្យវិនេះសូម
ស្តាប់នៅខាងទី៣១

ខោរតានោះក៏នៅប្រព័ន្ធដឹងទៅនឹងទីរបាយស្ថាន៖ នោះខ្លួនយើងប្រព័ន្ធឌ្អាក់
ឱ្យក្នុងដីនៅលើសត្វសម្បុរកបាយ ដឹងដីបានប្រមាណ...

214 នោះជាដីដឹងដីអង់គ្លេសដូលឱ្យ។ បុំនួនភាសាក្រើកដឹងដីជាយករដ្ឋគានរាជ
ធួចនេះ នៅក្នុងវិវាទាំងទី៣១ សូមស្តាប់។

ហើយគាត់បាននាំខ្លួន ក្នុងប្រព័ន្ធបាន ចោក្នុងរាល់ខ្សោច់ ហើយខ្លួន
យើងប្រព័ន្ធឌ្អាក់អង្គុយលើសត្វសម្បុរកបាយ—សត្វដឹងដី ពារពេញ
ដោយឈ្មោះប្រមាណ...

215 វាគុសត្វប្រើន ពី “ឈ្មោះនៃការប្រមាណ” ទៅ “ឈ្មោះប្រមាណ” តើវាបានអ្វី?
ហើយយើង...តុល្យវិនេះ នាងគីំ:

...ឱ្យក្នុងស្រើសំដើង...

216 យើងទាំងអស់ត្វាបីដឹងរឿងនោះ។ បុំនួនតើវាបានអ្វី? ប្រដឹងប្រុសម្នាក់និយាយ
ថា “ប្រព័ន្ធដឹងទៅតាមការតូលិក” — អីដឹង? អ្នកមិនចាំបាច់...មែនហើយ នោះជាតុល្យ

ការត្រីមត្រូវ ដែលនឹងយកព្រះវិហាយអាំងកាតុលិក។ ប៉ុន្តែនានាតី “ពេញដោយ ឈ្មោះប្រមាណ” មេគ្បូខ្លួន បានឱ្យស្ថិតិថ្មីជាប់ពីរដ្ឋាភិបាល ឈ្មោះប្រមាណ ដែលហេរខ្លួននឹង ថា “ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ” ឈ្មោះប្រមាណ! ភាពខុសត្រូវបានប្រើបានរាយ ឈ្មោះនៃ ការប្រមាណ” និង “ឈ្មោះប្រមាណ” ហេរខ្លួននឹងថា “ក្រុមជំនុំនៃព្រះ” ហើយតាំណាង ខ្លួននឹងនៅចំពោះមុខទិកពេលរៀប និងពិធីដំឡើង និងការដើរកស្រាត និងបន្ទូលបន្ទាប់ និងសូបអាហារពេលរូប និងអីរ៉ែងឡើត និងរបស់បរគ្រប់ប្រពេទ។

²¹⁷ មានព្រះវិហាយតែម្មយ។ អ្នកតើនៅក្នុងវា។ អ្នកមិនចូលមកទីនោះហើយតាមលំ អ្នកត្រូវបានណាងដោយឈាមរបស់ក្នុងឡើម ហើយបានដោយព្រះវិញ្ញាណ ហើសុទ្ធបាន។

²¹⁸ តើអ្នកដាកាពាណិជ្ជការនៃពេលដែលខ្ញុំកំពុងអាណាពន្លឹះនេះ...ចុះមក មាន អីម្មយប្រាប់ខ្ញុំថា “ចូលទៅក្នុងបន្ទូលរបស់អ្នក។ យកដាកាយអាចធ្វើបាន។”

²¹⁹ ខ្ញុំបានដឹងថានៅព្រៀកនេះនៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងអាណាពន្លឹះនេះ...ចុះមក មាន អីម្មយប្រាប់ខ្ញុំថា “ចូលទៅក្នុងបន្ទូលរបស់អ្នក។ យកដាកាយអាចធ្វើបាន។”

²²⁰ មែនហើយ វាគ្រោះនៅតែជាការស្មាប់បង្ហាប់ប៉ុណ្ណោះ។ ហើយហើយ។ ដើរចូល។ ហើយខ្ញុំបានធ្វើសិលិកនឹងណែនាំ: ១៧។ ខ្ញុំតិតថា “ហេតុអ្នកបានជាថ្រោះដែងទ្រោះខ្ញុំ អាណាពីឯងនេះ?” ខ្ញុំចាប់ធ្វើមាន។ ប្រដឹងប្រុសប្រាណាបំគោះម្រាមដែរបស់គាត់ — ឬដី។ ភ្លាមានៅពេលដែលខ្ញុំបានអាណាពា “នៅទីនោះ។” ខ្ញុំមានខ្លះហើយហើយ សរសេរវាគុះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “នៅទីនោះ។”

²²¹ តើខ្លួននេះ: ពួកគេស្រកថាខ្ញុំទាត់ប្រជាសិនិងអង្គការ។ វាបានឈ្មោះប្រមាណ ទាំងនោះ: ដែលហេរខ្លួននឹងថា “ក្រុមជំនុំនៃព្រះ” និងក្រុមជំនុំនៃព្រះគ្រឿស្ស និង ព្រះវិហាយមេគ្បូខ្លួន និងព្រះវិហាយ។ វាបានដឹងសំណាក់មិនមែនជាប្រះវិហាយទេ។

²²² ក្រុមជំនុំម្មយ នោះគឺជាក្រុមជំនុំរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រឿស្ស។ ហើយ តើវាបានអ្នក? រូបាយរាជីកំណាំរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្សកំពុងប្រតិបត្តិការនៅលើ ដែលដី ហើយការិកឡើងដោយសមាជិកនៃក្រុមជំនុំណាមួយទាំងនេះ: ដែលនឹងភ្លាយជាសមាជិកនៃការការិករបស់ព្រះគ្រឿស្ស។ អ្នកត្រូវតើកនៅក្នុងវា មិនមែនចូលរួម ក្នុងវាទេ។

²²³ ហើយដើម្បីចូលរួមកួនរា គីជាលេខាប្រមាណ ស្តីនេះ។ ស្តីម្នាក់នេះ អំណាច់បស្ថនាង!

²²⁴ ហើយតុល្យវនេស់អ្នកយើត្តកន្លែងដែលពួកគេនឹងយកមនុស្សទាំងអស់ដែលមានគំនិតចំខ្លោះការកំពីសាសនា ហើយបញ្ចនឡាអាណាព្យាស្តា អ្នកបានយើត្តហើយ។ ទាំងអស់នេះជាប្រចាំថ្ងៃបស់យើង។

²²⁵ ហេីយគើរជាអ្នី? ព្រមបីក្សា ព្រមបីក្សាពិភពលោកនៃព្រះវិហារ ហេីយ
កាតុលិកមានកិច្ចការដែលក្រោងផ្ទើជាបស់ពួកគេកំពុងលន្ទនៅបុរីទីកិច្ចតែងទៀតនេះ:
នៅទីនោះ កន្លែងដែលពួកគេកំពុងព្យាយាម។ ហេីយបីស្សាពទាំងអស់នេះ ជាដឹម
ពួកគេកំពុងព្យាយាមឈានដល់គិច្ចប្រមិធព្រៃងមួយ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រសាំងនឹងលក្ខិត
កម្មឈនិស្ស។ ពិភពលោកប្រយុទ្ធប្រសាំងនឹងកម្មុយឈនិស្ស ហេីយគ្នាន់តែងូលូម្មួយ
ជាមួយសាសនាកាតុលិកប៉ុណ្ណោះ។

²²⁶ រាជចក្រដៃថ្ងៃនេះដែរ។ យើងទៅទៅនេះ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ។ យើងទៅ...
យើងស្មើភ័ត៌ក្បួយនេះ យើងកំពុងខ្លឹម ចំណាយឲ្យគេឡើងនេះ លើទន្លេដែលនឹង
ត្រូវបង់ដែលបញ្ជាក់ថាប៉ីថ្ងៃនេះ។ នៅ៖ហើយជាប៉ីប៉ីដែលយើងទៅធ្វាយ។ តើ
អ្នកណាបានលួយបស់ពិភពលោក? ព្រះវិហារកាតូលិក។ តើក្រោចាបានខ្លឹមទៅ...
សហរដ្ឋអាមេរិកដោយប៉ីបណ្តា? ដើម្បីក្រុកក្រមហ៊ុនផ្ទាល់កំណើនីដីទាំងនេះនឹង
អីខ្លះ។ ប្រាកដណាស់ ពួកគេនឹងខ្លឹមភីពួកគេ។ នៅពេលដែលពួកគេធ្វើ ពួកគេលក់
សិទ្ធិកំណើតបស់ពួកគេ ទៅខ្សោយវិហារអ្នកដោយកាតូលិក។ យើងបង្របបង្រម។
មីលនេះ ធម្មតា ចាត់ដាច់ការអវការការសំគាល់ នៅថ្ងៃនេះ។ យើងទៅ?

²²⁷ ពួកគេជាមេគ្យីមី បានឱ្យស្រើដើរឡើង ជាដើម ហេតុខ្លួនដឹងថា “ក្រុមជំនុះ នៅព្រះ។” កាតូលិកនិងភ្លុកចំអស់នោះគឺជាកំណាពលបស់សត្វដែលពេករពេញ ដោយលើក្រោមប្រុមាថ។ ហេតុខ្លួនដឹងថា “ខ្ញុំ...” ខ្ញុំនិយាយ...

228 ខ្ញុំបានទៅមេន្ត្រីរពទម្យនៅទីនេះ មិនយុរប័ណ្ឌនទេ គឺដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់
មនុស្សម្នាក់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “យើងនឹង...” វាតីជាម្នាយក្រសួងខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាន
និយាយថា “យើងនឹងមានការអធិស្ឋានសម្រាប់ម្នាយ។”

ເກີຍຄູ່ເນາະຕັນສິບາຍື້ “ຄູ່ກຳຜົນເນາະ”

ទំនាក់នីយាយថា “តើអ្នកមិនមែនជាត្រីស្សានទេប៉ុ?”

នាងបាននិយាយថា “យើងជាមេគ្គីស”

²²⁹ ខ្ញុំបាននិយាយថា “សូមអរគុណ។ ខ្ញុំតិតចាប់ប្រហែលជាអ្នកជាអ្នកដើរ។” ខ្ញុំត្រាន់តែទាញរារីនៃនៅមកបើខ្ញុំ។ យើងបាន? ដូច្នេះ បើអ្នកមិនមែនជាប្រព័ន្ធនេះ វាការិត្យានៅ ឬសុខ្តារា យើងបាន?

²³⁰ ប៉ុន្តែ “យើងជាមេគ្គីស” នៅក្នុងការប្រមាណ។ សត្វនេះ ក្រុមដំនុំ ហេង់ ក្រុមដំនុំ ពួកគេមិនមែនជាប្រុមដំនុំទេ។ សូមឱ្យខ្ញុំប្រាកដថារាលីស្តិតនៅក្នុងកំណត់ត្រារា បាន។ ពួកគេមិនមែនជាព្យារៈវិបាទទេ ពួកគេជាផ្ទៃ៖សំណាក់។ មនុស្សចូលរួមជាមួយពួកគេ។

²³¹ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចចូលរួមក្រុមដំនុំនៃព្រះដឹត្យូស់បានទេ។ អ្នកបានកើតឡើងវា ដោយពីធីបញ្ហាប្រជមិនទីកន្លែងបិសុទ្ធ។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកទទួលបុណ្យប្រជមិនទីកដោយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ សេចក្តីឡើងត្រង់ទាំងនេះ៖ព្រះបានដោចណាំនៅក្នុងអ្នក ដោយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ហើយដូច្នេះ “អ្នកដែលកើតមកពីព្រះមិនប្រពីគ្នា អំពីបាបទេ។” “មិនអាច។” ហើយហើយ។ អូ ខ្ញុំរីយ!

យើងត្រាន់តែនិយាយពេញមួយថ្វី មែនទេ?

²³² ក្រុមដំនុំតិតជាប្រកាយអារម៉ែតំបន់របស់ព្រះគ្រឿស្ស កើតពីដើមរបស់ព្រះ។ ហូ! តើអ្នកបានទទួលបារទេ? ក្រុមដំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អីដឹង? ក្រុមដំនុំនៃព្រះ កើតចេញពីដើមរបស់ព្រះ។ ព្រះបានដកដងដើមចូលតាមនូនប្រម៉ែន៖ ខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នក ហើយតាត់បានភ្លាយជាព្យារីនៅរស់។ តើអ្នកដើរទៅថាគីត្តិស្ស ឬក្រុមដំនុំពេលទីក្រុស្សពិតិ កើតចេញពីដើមរបស់ព្រះ?

²³³ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអានអ្នកមួយនាទីដែលមានវា។ សូមឱ្យខ្ញុំមើលបន្ទិច។ លោកយុំបានខ្ញុំដើរ កនៃនៅដែលខ្ញុំនឹងទេ។ យើងនឹងរកយើងចាត់តិតក្រុមដំនុំនៃព្រះបានប្រអាត។ យុំបានសូមមិនបានខ្ញុំដើរបាន ១៦ ១៩ ២០។ ហើយហើយ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអានអ្នកហើយមើលថាគីត់ក្រុមដំនុំកើតចេញពីដើមរបស់ព្រះប្រអាត ដូចជាអំបាមនៅដើមដែលបានប្រអាត។

ហើយនៅថ្ងៃដែលនោះនៅពេលណាត ជាថ្ងៃដំបូងនៃសត្តាប៉ា ពេលទានបិទ ហើយរួចសិស្សទានផ្ទប់ដំឡាតា ព្រាពខ្លួនយោងមកយកនៅក្នុងរាល់រួចគេ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា សូមទូរអ្នករាល់ត្រាតានសុខសាន្តចុះ។

កាលព្រះថ្ងៃមានព្រះបន្ទូលដូចខ្លោះហើយ ថ្ងៃដ៏បង្ហាញ...ព្រះហានុ និងចំហៀងរបស់ទេដី។ កំនើងណាត...ពេលនោះរួចសិស្សមានអំណារ ណាតស់ ពេលយើព្យាប្រាមអម្ចាស់។ ហើយព្រះយោស៊ី...

នោះព្រះយោស៊ីថ្ងៃមានព្រះបន្ទូលទៅគេមួងទៀតថា សូមទូ អ្នករាល់ត្រាមានសេចក្តីសុខសាន្ត៖ ដូចព្រះបិតាតានចាត់ខ្លួចមេក... ដូចខ្លោះ ខ្លួចចាត់អ្នករាល់ត្រាមួរទៅ។

²³⁴ មើល។ ព្រះវិបិតាដែលបានចាត់ថ្ងៃដ៏បានយាងមកនៅក្នុងថ្ងៃដ៏។ ហើយ ព្រះយោស៊ី នៅពេលដែលថ្ងៃដ៏ចាត់សិស្សម្នាក់ ថ្ងៃដ៏ចូលទៅក្នុងគាត់ដែរ។ បញ្ហា គេមួយ ព្រះ។

កាលព្រះថ្ងៃមានព្រះបន្ទូលដូចខ្លោះហើយ កើតកុងដើម្បីលើគេ ទាំងមាន ព្រះបន្ទូលថា... ចូលទូលប្រាមវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបុះ

²³⁵ ក្រុមជំនួយ កើតពីដើម្បីរបស់ព្រះ! នៅពេលដែលជំហាននេះបានបង្កើតឡើង ដោយខ្លួនឯងនៅទីនោះ ក្នុងលក្ខខណ្ឌ ដើម្បីរបស់ព្រះនៅលើរួចគេ “ទូលប្រាមវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបន្ទូលបំផុកអ្នកគឺជាក្នុងរបស់ព្រះ។ អ្នកអារ៉ាចចូលរួមដើម្បីដែលអ្នក ចង់ បីនែនអ្នកបានកើតនៅក្នុងក្រុមជំនួយព្រះថ្ងៃមានព្រះដន្តូរស់ កើតដោយដើម្បី របស់ព្រះ។ ព្រះបានដើរដើម្បីលើរួចគេ ហើយមានបន្ទូលថា “សូមទូទូល” នឹង “ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបន្ទូល។” អូ ខ្លួនឱ្យយើ! បីនេះហើយ។

²³⁶ មិនមែន “មកចូលរួម ជាក់ណែនាំរបស់អ្នកនៅទីនោះ។” ហើយជាមួយនឹង គារបារក្សុប្របស់អ្នក ហើយអីទាំងអស់ទៅជាមួយវា អ្នកចូលរួមដូចសំណាក់មេគុខីស ដូចសំណាក់ចានីសុ ដូចសំណាក់ក្រែសបីដើម្បីន ដូចសំណាក់កាតុលិក បុង្គេះសំណាក់ពេនទីក្នុង ដូចសំណាក់កំពុងចូលរួមដូចសំណាក់។

²³⁷ បើផ្លូវនៅពេលដែលអ្នកភាយជាក្នុងបេស់ព្រៃ អ្នកទីតមកដោយដឹងបេស់ព្រៃ។ អាម៉ែន។ ទូករាជ្យនៅម្នាក់ងារ ប្រសើរជាងគទទួរនេះ។ គ្រែរហើយ។

²³⁸ ປະເທດສັນຕິພາບບຫລຸລົມ ຜົກປະບວກໂງ:ກໍເນັດຖຸກຳມູກຜົວໄວ ດັບນີຕາ
ປະເທດສັນຕິພາບບຫລຸລົມ ຊົ່ວ່າມີເນື້ອໃຈໆນດາຍັງຜົວໄວ ມູກຕື່ມັດຊີ້ວິຊີ້ວິຊາ

²³⁹ តិច្ឆួននេះមើល។ ពីរកគេប្រើកប្របល់អ្នដាមួយព្រះយេស៊ូវ? ភាពប្របុគប្របល់របស់ពួកគេជាមួយព្រះយេស៊ូវ ពីព្រោះទ្រង់ជាមនុស្សដែលកាំងអង្គទ្រង់ជាប្រោះ។ ទ្រង់គឺជាប្រោះ។ ព្រោះគ្រង់នៅក្នុងព្រះគ្រឹស។ យើងទេ? ហើយទ្រង់ជាន់ប្រាប់រួចគេ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ហើយកុំមើលមកខ្ញុំ។ កិចនមែនជាតុំទេ។ ការជាប្រោះវាបិតារបស់ខ្ញុំ ហើយទ្រង់គឺជាក្នុងខ្ញុំ។” អូ! យើងទេ?

241 មេនហើយ តទ្ធផ្លែនេះ ដីភពុច្ចាដែលមាននោកងដើមទាំងបាយជូក៍
នោកងមេកដ៏។ តើអ្នកនឹងចូលរួមដោយរបៀបណា? វមិនអាចទេ។

²⁴² ខ្ញុំបានយើងបានដើម្បីមួយយើងមិនយុទ្ធបាន នៅក្នុងទីផ្សារស់បងប្រុស សារិទ្ធិ ក្នុងផ្ទះអារិកប្រុណា មានផ្លូវត្រូវបានប្រាំបីនេរោងគ្មាននៅលើវាតា ភើរាយជាដឹក? រាជា —ភាគជើមត្រូវ ដើមត្រូវ។ ប៉ុន្តែការមាន—ការមាន—ត្រូវបាន ត្រូវបាន និង ត្រូវបាន។ រាជាណត្រូវបាន។ ខ្ញុំយើងមិនដើម្បីនោះទេ ហើយខ្ញុំបាននិយាយ ថា “បងប្រុស សារិទ្ធិ អ្នកចង់បានប្រាំចុងដើម្បីនោះជាដឹកជើមត្រូវ?”

គាត់បាននិយាយថា “ប្រាកដ”

243 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អព្វីង យ៉ាងម៉ែបកើត? យ៉ាងម៉ែច?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំយើង្ហប្រចច្ចួននៅទីនេះ និងក្រុចច្ចួននៅទីនេះ ក្រុចច្ចួននៅទីនេះ និងក្រុចច្ចួននៅទីនេះ និងផ្លូវយើងទៀតទាំងអស់នេះ។ តើវាមកដោយរបៀបណា?”

គាត់បាននិយាយថា “មនហើយ អ្នកយើង្ហទេ ពួកគោគ្របានផ្សាយ”

244 “អូ!” ខ្ញុំបាននិយាយថា “មនហើយ ខ្ញុំចង់ស្អាតអ្នកអីមួយ។ ឥឡូវនេះ អ្នកយកក្រុចច្ចួននិងក្រុចច្ចួនចេញ។ ឥឡូវនេះ ឆ្លាំក្រាយ តើវានឹងទៅជាយោងណា? វានឹងចេញមកជាមួយនឹងពណ៌រីកក្រុច។”

“អូ អត់ទេ។” បាននិយាយថា “វានឹងចេញមកជាមួយនឹងក្រុចច្ចួននៅលើវាបានដើរ យើង្ហទេ?”

“អូ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “សូមអរគុណ។” យើង្ហទេ?

អ្នកមិនអាចធ្វើដូចខ្លះបានទេ។ អ្នកមិនអាចបង្ហាញអព្វីងទេ។

245 “បុំន្តែ” គាត់បាននិយាយថា “រាល់ពេលដែលដើមឈើនៅបានសំជាមួយល្អណា ហើយបានសំមេកដើម្បី វាបេញចូលការជាមួយផ្លូវក្រុច ប្រសិនបើវិនិច្ឆ័ន់រាក់កំមក។”

246 ហើយអ្នកដឹងបានពីរបៀបដែលយើង្ហបានព្យាយាមធ្វើគឺត្រូវបានចូលឲ្យមជាសមាជិកនៅក្នុងទ្រង់ហើយយើង្ហប់នៅក្រាមឈ្មោះនៃគ្រឿស្សាន។ ពីព្រោះ យើង្ហប់ដែលវានៅក្នុងវិធីធ្មាននៃការនិយាយថាយើង្ហប់នៅក្រុចជំនួយគឺស្ថាន។

247 បុំន្តែនៅពេលដែលវិនិច្ឆ័ន់ឱ្យបានចូលឲ្យមជាមួយល្អណាដើម្បី វានឹងដូចជាដើមទំនាំងបាយជូនដែលវាបេញ។ បើសិនជាដើមទំនាំងបាយជូនដែលគេរាក់ចេញ ពួកគោគបានសរសរស្ថើវិការកិច្ចការនៅពីក្រាយវា ឬវាបេញមួយទៀត វានឹងសរសរស្ថើវិកាសកម្មភាពនៅពីក្រាយវាបានចូលឲ្យមជាមួយល្អណាដើម្បី។

248 ជូន: អ្នកគ្រាន់តែចូលឲ្យមជូន: សំណាក់បុំណុំណារ៍។ បុំន្តែនៅពេលដែលអ្នកកើតចេញពីដើមទំនាំងបាយជូន... អ្នកមានផ្ទាយ។ បីនាបើយ។ អ្នកមានផ្ទាយមួយ បុំន្តែតីអ្នកធ្វើដូចមួយវា? “អ្នកមានទម្រង់នៃការធានព្យារៈ ហើយបង្កើតឱ្យសំណានបែប វាបានដើរ។” អ្នកបង្កើតឱ្យសំណានធ្វើសម្ងាត់។ អ្នកបង្កើតឱ្យសំណានធ្វើស្ថាប្បី។ អ្នកបង្កើតឱ្យសំណានបិសិកទ្វាប់។ អ្នកបង្កើតឱ្យសំណានការព្យាបាល។ ហើយ “ហេវិនីឌី: ខ្លួនឯង។” កំន្លែល់ចា

ព្រះវិញ្ញាណាបីសុទ្ធមានបន្ទូលថា “អំណាចមួយ នៃក្រមមនុស្ស ពោរពេញដោយ លេខា៖ប្រមាធ ត្រាកដិណាស់ ហែកខ្លួនឯងថា ‘ត្រីស្ថាន។’” ជាមួយនឹងទម្រង់នៃ ភាពជាព្យារៈ ប៉ុន្តែបាតិសេដអំណាចបស់វា ចេញពីការអាកចេញបែងបន់៖ ជីវិតនេះ គឺជាប្រហែលដែលវាំស្ថិតិត្រូវដែលធ្វើការឡើងដោយតណ្ហាប្រមួំ។”

²⁴⁹ អង្គការគ្រប់ប្រហែល! ក្រោមដំនឹកគ្រប់ប្រហែលដូចម៉ោងពីនឹង ជាមួយនឹងប្រហែល នៃសង្គមនេះ និងប្រហែលនៃសង្គមនោះ។ ចុះសង្គមបស់ព្រះយេស៊ូវត្រីស្ថិតិ? យើងបាន? យើងមានបស់ដោរពីទៅតាំងអស់នេះ ហើយយើងបានធ្វើឱ្យក្រោមដំនឹក ផ្តាក់ចុះ។ ឥឡូវនេះអ្នកនោះទីនោះ។

អ្នកមិនអាចចូលរួមក្រោមដំនឹកបានទេ។

²⁵⁰ អ្នកចូលរួមក្នុងផ្ទះសំណាក់។ អ្នកជាសមាជិកនៃផ្ទះសំណាក់ នៃក្រោមមនុស្ស ជូចជាជ្ញេះសំណាក់មួយ។ “យើងធ្វើឱ្យឲ្យឱះ យើងមានការបញ្ជាផិត្តបស់ យើង។ យើងមានការសម្រាក់របស់យើង ជាដើម។” អ្នកធ្វើការរបៀបដូចត្រូវ មានតែអ្នកចូលរួមក្នុងផ្ទះដែលហោតាប្រះវិបារ។

²⁵¹ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចចូលរួមក្រោមដំនឹកបានទេ។ អ្នកបានចូលរួមក្នុងផ្ទះសំណាក់ របស់សមាជិក ប៉ុន្តែមិនមែនជាក្រោមដំនឹកទេ ជីវិតអ្នកបានកើតឡើងក្នុងក្រោមដំនឹកនោះ និងធ្វើឱ្យបានបានបាន។

²⁵² តុល្យវិនេះសូមដោចបន្ទូច។ ម៉ឺន។ ខ្ញុំនឹងបិទ បន្ទូចឡើត។ ចំណាំ។ សូមទោស។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់និយាយបែងបនោះទេ។ ម៉ឺន។ ម៉ឺន។

²⁵³ ប្រសិនបើព្រះបានធ្វើឱ្យកុនហេមបំនែំរួមគ្នាដាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណានោះ នៅវាត្រូវបានបន្ទូចបានក្នុងការបានកើតឡើង ហើយបន្ទាប់មកអ្នកបានកើតឡើងក្នុង ព្រះវាដាកេណាប្រកនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកជីវិតដែលបានកើតឡើងក្នុងក្រោមដំនឹកនេះ គឺ នៅក្នុងក្រោមដំនឹកនោះ ហើយនោះ នោះ នោះ នោះ។ ហើយជីវិតដែល មាននៅក្នុងសំបកធ្វើឱ្យបានបានបាន ព្រះយេស៊ូវគឺនៅក្នុងសមាជិកដែលច្រង់ បានជាក់ចេញ។ សិរីអូរឲ្យ។ “ដោយអូរឲ្យដែលខ្ញុំធ្វើ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកក៏ត្រូវធ្វើ ដែរ។” មានសមាជិកពីនេះប្រកាយបស់ព្រះត្រីស្បែ ត្រានលេខា៖ប្រកេទណាប្រមួយនៅ លើវាទេ។ ស្ថាដែរបស់បុគ្គលនោះបញ្ជាក់ថាគាត់មកពីណារ។ ជីវិតបស់គាត់ថ្មី

²⁵⁴ “តើអ្នកជាសមាជិកណា? តើអ្នកជាបស់រាជការដី?” ប្រកាយបស់ព្រះគ្រឿង ថា “មែនហើយ តើអ្នកចូលឱ្យមកវានៅណា?” ខ្ញុំមិនបានទៅ ខ្ញុំតើកនៅក្នុងការ យើងទេ? ខ្ញុំតើកនៅក្នុងវាទេ

²⁵⁵ អ្នកមិនចាំបាច់ប្រាប់ពួកគេទេ។ ពួកគេដឹងពីអ្នកដែលបានកើតឡើង។ “អ្នក តើអ្នកអាចបំភ្លើទៀតនៅហើយជាក់គុមាតលើវាដោយរបៀបណា?” តាត់និយាយ។ យើងទេ? ទេ ទេ។

²⁵⁶ នៅពេលដែលអ្នកបានកើតឡើងគ្នានៅព្រះនោះ ជីវិត គឺជាថីវិតដែលនៅក្នុងព្រះយេស៊ូ។ បន្ទាប់មកអ្នកចាំប់អារម្មណ៍នឹងព្រឹលិះ។ បន្ទាប់មកអ្នកមិនចាំបាច់សំទានមនុស្សទេ មកអាសន៍។ អ្នកមិនចាំបាច់សំទាននៃរាយក្រារក៏ទេ ថ្មី មកស្រួលរកជាមួយអ្នកដែលនៅអាសន៍។ បាន។ នេះ—នេះ—នេះ—អ្នកនឹងហូរដោយស្ម័គ្រីតិ ពីព្រះវាត្រូវបានធ្វើត្រូវប៉ះនៅក្នុងអ្នក។ អ្នកគឺជាអង់ភាពរបស់ព្រះ។ អ្នកត្រូវបានដោចចំណាំដោយព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។

តុល្យវានេះតើអ្នកដឹងថា “ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ” មាននំបួនយ៉ាងណាទេ?

²⁵⁷ វាមិនមាននំបួនទេ “ខ្ញុំលោកឡើងហើយពីសក។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ចំណេះក។” ពួកគេមិនអីទេ។ ខ្ញុំបានលោកឡើងហើយពីសក ហើយមានអារម្មណ៍ចំណេះក។ “ខ្ញុំនឹងយាយភាសាជោះទេ។” ខ្ញុំធ្វើថាព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធមានបន្ទូលជាការភាសាជោះ។ ប្រាកដណាស់។ “ខ្ញុំបានបកស្រាយ។” បាន មែនហើយ។ ខ្ញុំក៏ធ្វើដោយ។ បើនេះនោះ មិនមែនទេ។ នោះមិនមែនជាផ្លូវដែលខ្ញុំកំពុងនឹងយាយទេ។ រាជរាជមានការលើចផ្តាយនៅទីនេះនៅកន្លែងណាមួយ។ រាជរាជមានការលើចផ្តាយនៅទីនេះ នៅក្នុងការអភ៌ផ្លូវតែបស់អ្នក។

²⁵⁸ ឲ្យនរណាមួយអ្នកក្នុង មុខ តើអ្នកបែរម្នាងទៀតទេ? បើនេះអ្នកនឹងយាយថា “មនុស្សកំពុងខ្លួនខ្លួន!” បន្ទាប់មកមានការលើចផ្តាយ នៅក្នុំនឹងណាមួយជុសឡើង។ យើងទូកវាទីនេះមួយកំណងប្រសើរដារ។ ត្រូវហើយ។ បើនេះអ្នកដឹងពីអ្នកដែលខ្ញុំចំង់មាននំបួន។

²⁵⁹ បើនេះនៅពេលដែលអ្នកត្រូវបានធ្វើត្រូវបានរបៀបស់ព្រះគ្រឿង នោះ អ្នកគឺជាព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ ហើយអ្នកគឺជាក្នុងបស់ព្រះ។

²⁶⁰ អូ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំមានពេលប្រហែលដែលត្រួតពីនេះទៅ ដើម្បីអានអីមួយនៅទីនេះទៅ ក្រោមជីវិតឯកយ៉ាង ទៅមួយទៅ អានវា បងប្រឈម។—អីដឹង? ប៉ុន្តែពីអីកនឹង ត្រាំជាមួយខ្ញុំដែលត្រួតពាណិជ្ជការទេ? [បានទៅ] ខ្ញុំចង់អានអីមួយ គ្រាន់តែបន្ទិច។ តុទ្ទេវីនេះ ដោយស្មោះត្រួត សណ្ឋិកនឹងមិនដែនទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែជាតាមដល់អ្នក យើងទេ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែការណាពីធនេះពីរបីនាទី។ វាលូពេកក្នុងការបានបង់បាន។ ខ្ញុំទីប៉ុន្មានដឹងពីរបីនាទីនេះ គ្រាន់តែមកក្នុងគឺតិកបែលសំខ្លឹម ដែលខ្ញុំ ចង់និយាយ។

²⁶¹ សូមបើកទៅកាន់សារកញ្ចប់បាន ជំពូកទី៣ និយាយអាំពីវិធាសសំកល្បែង។ ចូរ យើងសំសុងករឿងដែលរានិយាយនៅទីនេះរានិយាយនៅទីនេះរានិយាយនៅទីនេះ។ ជីវិកបស់ព្រះ។ តុទ្ទេវីនេះ មើលនៅទីនេះ។

មានបុសម្នាក់ជាតុកជាវិសិី ឈ្មោះនីកូដែម ជាអ្នកគ្រប់គ្រងសាសន៍
យុជា:

ដូច្នេះ: អ្នកនោះមកជាប្រហែលស្ថិតិថា ការក្រុង ឱ្យឲ្យ យើងដឹងថា ព្រះអ្នកជាក្រុមកពីព្រះ... ត្រានអ្នកណាមានជីវិការ អភ្លូវក្រុងនេះបានទេ... បើកណែងទៅព្រះជាមាសសំគង់នៅជាមួយ គាត់។

²⁶² តុទ្ទេវីនេះ: ពួកគេ គុណការសាន់ហោក្រឹន ពួកគេបានទទួលស្ថាល់ថាថ្រេងជាប្រះរាជបុប្រាណព្រះ។ ពួកគេបានស្ថាល់វា នេះគឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងបែលសំពួកគេនៅទីនេះ។ ដោយប្រាប់ទ្រេងថា “យើងដឹងថាអ្នកជាក្រុមកពីព្រះ ព្រះជីវិកបស់ព្រះ កំពុងហុរិតាមរយៈទ្រេង។” យើងដឹងថាគារបង្រៀនបែលសំព្រេងមិនមែន ជាបែលសំទ្រេងឆ្នាល់ទេ។ វាបានបែលសំព្រះ ពីព្រះព្រះកំពុងបង្ហាញរាយ។ យើងទេ? “ជីវិកបស់ព្រះកំពុងហុរិតាមរយៈទ្រេង។” តុទ្ទេវីនេះមើល។

ព្រះរៀលស្ថិតិមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា... ខ្ញុំបានបង្ហាញរាយ គាត់មិនអាចយើងទេនៅព្រះបានទេ។
បើកណែងទៅមនុស្សកើតជាវិសិី គាត់មិនអាចយើងទេនៅព្រះបានទេ។

²⁶³ អូ ខ្ញុំដឹងយើ! “បុះព្រោះតុទ្ទេវីនេះបង្ហាញរាយក្នុងព្រោះមិនបែលសំខ្លឹម ដែលពួកគេយកវាបេញ? យើងទេ? យើងទេ?

ព្រះយេស៊ី ឬ ព្រះយេស៊ីរាជនប្រជាបន្ទូលពេជ្រាប់ត្រាគារ
ប្រជាបន្ទូល លើកដំលើកទៅមនុស្សកីតិថីកិនិង... វិញ្ញាណា នោះគាត់មិន
អាចចូលរួមក្នុងនគរបស់ព្រះបានទេ។

ដែលកើតមកពី... សាច់ឈមាយ ហើយអីដែលកើតមកពី... វិញ្ញាណា
គឺជាវិញ្ញាណា។

កំពូលប័ណ្ណោះប្រាប់អ្នកបានអ្នកក្រែវតែកើតជាថី។

ខ្សែបំការណ៍ដែលរាយឈ្មោះ... យើងទេ ត្រឡប់មកវិញ្ញាណង
ឡើត យើងទេ ត្រឡប់មកវិញ្ញាណ យើងទេ។

ខ្សែបំការណ៍ដែលរាយឈ្មោះ... អ្នកមិនអាចទូសំឡោងនោះបានទេ.. អាច
ទូសំឡោងនោះ.. បុន្ញធមិនអាចដឹងបានអមពីណា បុឡាទីណានទេ: ម្នាក់
កំពូលប័ណ្ណោះប្រាប់អ្នកក្រែវតែកើតជាវិញ្ញាណា។

នីកូដែមធ្លើយ៉ា តើការទាំងនេះអាចកើតឡើងដោយរបៀបណា?

ព្រះយេស៊ីរាជនប្រជាបន្ទូលទៅគាត់ប៉ា កើអ្នកជាមេបស់ជនជាតិ
អីស្រាវជ្រាវ តែមិនដឹងរឿងទាំងនេះទេប៉ុ?

²⁶⁴ ករមិះលនទីនោះ បងប្រស—ឱធម៌ គិ.ខ. ទេ-អិលី យើងទេ “ហើយមិនដឹង
រឿងទាំងនេះទេប៉ុ?”

ប្រាកដណាស់... ខ្សែប្រាប់អ្នកបាន យើងនិយាយដែលយើងដឹង ហើយ
ធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្តីដែលយើងបានយើង ហើយអ្នកមិនបានទទួល
សាក្សីបស់យើងទេ។

²⁶⁵ “យើងដឹងរឿងទាំងនេះ។ យើងបានយើងទូកទេ។ យើងស្អាត់វា ហើយអ្នក
មិនទាំងទទួលសាក្សីបស់យើងដឹង។” អ្នកចូលរួមព្រះវិហារ! យើងទេ?

មើលខ្សែប្រាប់អ្នករាល់ត្រាតីរឿងនោះហើយដែនដឹង តែអ្នករាល់ត្រាមិនរី តើទី
អ្នករាល់ត្រាផីរីយ៉ាងម៉ែបាន មើលខ្សែប្រាប់អ្នករាល់ត្រា... រឿងស្អាតស្អីតី?

²⁶⁶ តម្លៃវនេះសូមស្អាត់នៅទីនោះ។ ម៉ែល។

ត្រានអ្នករាល់ត្រាតីរឿងទៅស្អាតស្អីតី គឺមានតែព្រះដែល
យាយដុះពីស្អាតស្អីតីមក គឺជាបុគ្រមនុស្ស ដែលគង់នៅស្អាតស្អី។

²⁶⁷ ស្របមេដីលក្ខា

²⁶⁸ អ្នកដឹងទៅ មានពេលម្មយ ត្រួតមានបន្ទូលថា “តើអ្នករាល់គ្មានធម៌យ៉ាងណា ចំពោះព្រះគ្រឿសុ? តើត្រួតជាប្រព័ន្ធភាពបុគ្គារបស់អ្នកណា?”

រួចគេបាននិយាយថា “ព្រះរាជបុគ្គារបស់ជាតិខ្លួន”

²⁶⁹ គាត់បាននិយាយថា “ដូច្នៃៗហេតុអ្នកបានជាតិខ្លួន ដោយវិញ្ញាបាននិយាយទៅ កាន់ត្រួតជា ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់បស់ខ្លួន “តាំងនៅ ខាងស្តាំដៃខ្លួន”? តើត្រួតជាប្រព័ន្ធភាពបុគ្គារបស់ត្រួតជាបាយ របៀបណា?” ត្រូវអ្នកណាសូវត្រួតជាផ្លូវដោយទេ។

²⁷⁰ នៅក្នុងវិវាទ៖ ត្រួតមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំជាបុស និងជាតុជាបស់ជាតិខ្លួន” យើង ទេ? “ខ្ញុំជាដីមទំនាក់ជាយក្សានិងខ្លួន។ ខ្ញុំជាអ្នកចាប់ផ្តើម។ ខ្ញុំនៅមុនពេល ចាប់ផ្តើម។ ខ្ញុំជាអ្នកចាប់ផ្តើម ហើយ—ហើយខ្ញុំកំជាកុនចោរបស់ត្រួតជាដីរាង”

²⁷¹ តើឡើងនេះ: នៅទីនេះត្រួតមានបន្ទូលថា “ត្រូវអ្នកណាចុះពីស្ថានសូគ់ទេ តី មានតំក្រុនមនុស្សដែលតំឡើងនេះពីស្ថានសូគ់ពីពុរិ។”

²⁷² ស្រីម្នាក់បានស្អាម្នាម្នាម សំណ្ងាម្មយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ស្អីយម្នាក់នេះ សម្ងាប់ខ្លួន។”

បាននិយាយថា “តើព្រះយេស៊ូវបានអធិស្ថានដល់អ្នកណា នៅក្នុងសុនប្រាកា តែតែសេច្ចានី?”

²⁷³ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើត្រួតកំពុងនិយាយអំពីនីរណានៅពេលដែលត្រួតមាន បន្ទូលថា ត្រូវនៅណាម្នាក់បានទេដូច្នៃៗពីស្ថានសូគ់ទេឡើយ បើនេះត្រួតដែលយាងចុះ មកពីស្ថានសូគ់ សូមរីករាងមនុស្សដែលគឺ...ដែលតំឡើងនៅពីស្ថានសូគ់? និរណា?”

²⁷⁴ ត្រួតនៅទីនេះ ឬនៅទីនេះនៅលើដំបូលផ្ទៃ៖ និយាយជាម្នាយនីកដែម ហើយ មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំនៅពីស្ថានសូគ់។” ត្រូវទេ? ចូរទុកវារហូតដល់យ៉ាងនេះ។ តើអ្នក និយាយអ្នក? ក្រោមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។—អេង។” រាយីតែពេលហើយ។ អូ ខ្លួន អើយ! សូមចូរអ្នកពីបានរាយអំពីរឿងនោះបន្ទិច នៅវាសៀលនេះ។

²⁷⁵ តើអ្នកចូលក្រោមជំនុំដោយរបៀបណា? ក្រោមជំនុំនិយាយថា “តើតុ។—អេង។” កើត។ ដោយអ្នក? ដើម្បីបស់ព្រះ។

ដកដដើមលើខ្ញុំ ដកដដើមលើខ្ញុំ
វិញ្ញាណានេះព្រះដ៏មានព្រះជនូរសែ ដកដដើមលើខ្ញុំ។

²⁷⁶ នោះជាការអធិស្ឋានបស់ខ្ញុំ: សូមទ្វោតវិញ្ញាណាបិសុទ្ទដកដដើម។ អូ ខ្ញុំ អើយ! ដីក ដដើមបស់ព្រះ គឺវាតាមី? បានក្រោនក្នុងព្រះរាជាណាចក្របស់ព្រះ ដោយដើរចាយ នៅពេលដែលខ្សោនសារភាពជំបុង ខ្ញុំដើរព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។ បាន។

បន្ទាប់មក ចំពោះដាំនីរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបន្ថែមគុណធំ គុណធំបស់ព្រះ។

បន្ទាប់មកចំពោះសេចក្តីឡើងគ្រង់បស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបន្ថែមចំណោះដើរអំពី ព្រះបន្ទូល។

²⁷⁷ តាមចំណោះដើរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបន្ថែមការអភ័យតែងតាំ ការក្រប់គ្រងខ្លួនឯង។ ខ្ញុំចូលចិត្ត វា។ “ប្រទេសបស់ខ្ញុំជាបស់អ្នក សូមគ្រងព្រាលីងខ្ញុំដោយការក្រប់គ្រងខ្លួនឯង ពី សម្រួលូយេទោសមគ្រីនី។” យើងទេ?

²⁷⁸ ការអភ័យតែងតាំ អូ ខ្ញុំអើយ! បានសាកល្បង។ កំបារអី សាកាំងនឹងរាប់ ពួកវាសម្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំកំពុងឡើងបើដាក់ដីការក្នុងនៃ៖ យើងទេ? ខ្ញុំបានបន្ថែម គុណធំ ចំណោះដើរ សេចក្តីអភ័យតែងតាំ តម្លៃវេនេះខ្ញុំបន្ថែមការអភ័យតែងតាំ។ ខ្ញុំនៅតែ មិនមានព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ទ។

²⁷⁹ បន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីខ្ញុំបន្ថែមការអភ័យតែងតាំ ខ្ញុំបន្ថែមភាពជាប្រះ។ តើអ្នកដើរចាយ នោះជាមីទេ? ផួចជាប្រះ។ ខ្ញុំបន្ថែមវា។ កំដើរខ្លួនខស។ ទៅផួចជាសុភាពបុរស គ្រឿស្ឋានអ្នកដើរ សូមកំឱ្យរាយជាការពាក់វា អ្នកមួយនៅក្នុងខ្ញុំ សេចក្តីសែន្ទាត់ បស់ព្រះគ្រាន់ពេតុកប្រព្រាត។ យើងទេ? យើងទេ? កំនិយោយចាំ “អូ-អូ-អូ-អូ គ្រួងប្រស ខ្ញុំអាចធ្វើវាតាន បើនូវប្រើបាលជាផ្លូវការបាន។” យើងទេ? ហើយ អូ-អូ ហើយ អូ-អូ វានៅទីនោះ យ៉ាងណាក់ដោយ។

²⁸⁰ វាគាត់ដោក។ ខ្ញុំបានកើតមកក្នុងនេះ៖ ចូលទៅក្នុងនេះ៖ ចូលទៅក្នុងនេះ៖ ចូល ទៅក្នុងនេះ៖ ចូលទៅក្នុងនេះ៖ ចូលទៅក្នុងនេះ៖ ចូលទៅក្នុងនេះ៖ កើយបន្ទាប់មក សេចក្តីសែន្ទាត់បស់ព្រះ ព្រះគ្រឿស្ឋានយាងចុះមក ហើយបានក្រាតំអស់ នៅក្នុងខ្ញុំ សម្រាប់ប្រើ។ យើងទេ?

²⁸¹ តើប្រួងដើរដើរនៅពេលប្រែងប្រានព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ទដល់ខ្ញុំ? ប្រែងកំណត់ អ្នកនៅកំន្លែងជាត់ដោយទៅក្នុងសម្រាប់ខ្លួនអ្នក ដោអ្នក។ យើងទេ? អ្នកគឺជា

មនស្ថាមិនមែនជាបស់លោកឱយ ទៀតទេ? អ្នកស្ថាកំពាត់ខុសពីគោ។ សម្បែកបំពាត់ខុសពីគោ។ មិនមែនសម្បែកបំពាត់ខាងក្រោម៖ទេ។ ទេ។ អ្នកមិនចាំបាច់មានអាមេណុកដៃម្ខ្យកទេ ហើយករាយឲ្យ ជីវិត ហើយពិធីដៃដឹងដួច។ ទេ ទេ។ អ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើចិះដៃទេ។ អ្នកស្ថាកំពាត់រាងការ រាងការ នៃបនោះ។ វាគាសម្បែកបំពាត់ខាងវិញ្ញាណាដែលបាប់។ សម្បែកបំពាត់រាងការ រាងការ រាងការ នៃបនោះ។ តើអ្នកជាឌី?

²⁸² ដូចជាព្រះយេស៊ី ម៉ឺល ត្រង់ត្រូវបានគ្រប់ប៉ុន្មោះ ហើយទូងត្រូវបានជាសំបុរាណ ទីនោះមុនពុកគេ ហើយសម្បែកបំពាត់បស់ត្រង់ដូចជាព្រះរាជីត្រូវ។ ត្រង់នៅទីនោះ ព្រះយេស៊ី ជាព្រះជាក់ព្រះរាជបុរាណបស់ត្រង់។ យើងទេ? ហើយបន្ទាប់មកលោក ម៉ឺស់បានមក។ បន្ទាប់មកអេលីហើមក។ ហើយពាត្រូសបាននិយាយថា “អ្នកដឹង ទេ វិតៗជីវិណ្ឌរំដលនៅទីនោះ។” សូមម៉ឺលពីរបៀបរំដលមនុយទូលបាន? បាន។ អូ អស្សារ្យមែន! បាននិយាយថា “ចូរយើងសង់ពាងខោះបានមីបី។ ចូរសង់ មួយសម្រាប់ម៉ឺស់ ហើយមួយសម្រាប់អេលីយ៉ា និងមួយទៀតសម្រាប់ទ្រង់។”

²⁸³ ហើយមុនពេលរំដលគាត់ទូលបានគាយរយៈការនិយាយ ព្រះគ្រាន់តែបិទ ធ្វើដំឡើងមួល បាននិយាយថា “នេះគឺជាកុងប្រុសជាតិស្រឡាញ់បសិទ្ធិ។ កុងគ្រប់ ទាំងសេចក្តីទាំងនេះ ដែលទូលបង់បានកម្លាំងពីលាកម្ម់សេ ហើយបានជាក់ឆ្នាំប៉ា ដាយលោកម៉ឺស់ យុត្តិធម៌ដោយពួកហេក គាត់បានជូបវាកំដែរស៊ា។ ចូរស្សាប់ ត្រង់។ ខ្ញុំនឹងបេញពីរបាណទូរវាយនោះ។ គ្រាន់តែស្តីប់ត្រង់។ គ្រាន់តែស្តីប់ត្រង់។ អូ ខ្ញុំដឹង! ស្អាតណាស់!

²⁸⁴ បន្ទាប់មក នៅពេលរំដលយើងបានជូបលក្ខណៈទាំងនេះ ហើយត្រាយជាពេញដោយគុណធ័រនៃព្រះ និងបស់បស់ព្រះ បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណ បិទសុទ្ធយាយដុះមក ហើយបានគ្រាយើងចូលទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រក្រោម កំបាម។ អ្នករាល់ត្រានឹងដឹងថាអ្នកបានទូលបារ។ អ្នកនឹងមិនចាំបាច់និយាយថា “មែនហើយ ថាយសិរីណូដល់ព្រះ ខ្ញុំដឹងថានុំបានទូលបារ។ ខ្ញុំនឹងយាយកាសាគ់ទេ។ ថាយសិរីណូដល់ព្រះ ខ្ញុំដឹងថានុំបានទូលបារ។ ខ្ញុំបានកំនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណមួន។” អ្នកនឹងមិនចាំបាច់និយាយអីអំពីពីគោ។ អ្នករាល់ត្រានឹងដឹងថាអ្នកបានទូលបារ។ កំបាមអី។ បាន។ វានឹងប៉ុន្មោះទីបន្ទាប់សម្រាប់ខ្លួនវារ។ ត្រង់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យរាង បានគេស្តាល់ក្នុងចំណោមមនុស្ស។

²⁸⁵ ព្រះប្រទានពអ្នក។ វិភាគយណាស់ដែលបាននៅទីនេះជាមួយអ្នកនៅព្រៃកនេះ មានពេលវេលានៃការប្រកបនេះ។ សូមត្រូវប់ ព្រះវិហារគុចចរបស់យើងតុចច ប៉ុន្តែ យើងមិនមានការនែងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់មនុស្សដែលមកទីនេះទេ។ យើងមិនមែនជាអង្គភាពទេ។ យើងធ្វើនិងមានការប្រកបជាមួយគ្រប់អង្គភាព។ អ្នកគ្រាន់តែមកទីនេះជាយសារតែអ្នកចង់មក។ ហើយអ្នក យើងសិរីត្រូវអ្នក។ ហើយយើងចង់បានគ្រប់អង្គភាព គ្រប់មនុស្ស ...

²⁸⁶ ខ្ញុំធ្វើថាមានមនុស្សនៅក្នុងអង្គភាពទាំងអស់តីជាប្រើស្ថាន។ ពួកគេជាបង្ហានប្រុសស្រីនៅក្នុងព្រះគ្រឿស្ទ។

²⁸⁷ ជូនូចេះ យើងត្រានខ្សែ ត្រានអីត្រូវចូលឱ្យម ត្រានអីត្រូវធ្វើទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាប្រើស្ថាន។ ជូច អី ហើយដែល ត្រាប់និយាយថា “យើងត្រានបញ្ចប់ក្រារពីសេចក្តីស្រុកត្រូវបានសៀវភៅក្រារពីព្រះគម្ពី ត្រានគោលលទ្ធផ្លាមពីព្រះគ្រឿស្ទ។” នៅជាការក្រើមគ្រឿស្ទ។ សូមអារ៉ីញមកទស្សនាដាមួយយើង។ យើងសប្តាយចិត្ត។ យើងធ្វើទីនេះដើម្បីបន្ថែមយើងមួយទៅក្នុងគ្រប់ទេ គ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល។ យើងធ្វើតាមវិធីតិចព្រាកដ។ យើងមិនបន្ថែមយើងមួយទៅក្នុងគ្រប់ទេ យកអីចេញពីការបង្ហាញនៅជាមួយទៅក្នុងវា។ យើងគ្រាន់កំឡុករាជាណរបៀបដែលរាយការ។ នៅវាបើយជាការ។ ហើយ យើងតែកំឡុករាជាណរបៀបដែលរាយការទូលាអ្នក។ អ្នកមកហើយនៅជាមួយយើងនៅពេលដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ យើងអធិស្ថានសម្រាប់អ្នកដើម្បី។ យើងធ្វើទាំងអស់ដែលព្រះគម្ពីបានចេង។ យើងកំណុំបំក្លែចាលការទន្ល់ខ្សោយបស់យើង នៅពីក្រាយ ហើយយើងកំណុំដែលនៅក្នុងវាដឹងខ្លួន។

²⁸⁸ ឥឡូវនេះ៖ ពីឃើងមួយឡើត។ តើអ្នកនឹងអនុញ្ញាតឱ្យវានិយាយទេ? មួយឡើត មនព្រះកម្រិតឯុលមិញ... អ្នកនឹងសម្រាប់យើងនៅលើ—ក្រុមបីក្សាកិច្ចាលនៅទីនោះ និមិត្តមួយ។ ខ្ញុំមាននិមិត្តមួយ។ វាកីប្រើបែលម៉ោងប្រាំដុចចំណែលប្រព័ន្ធដូនៅទីនោះ ដើងបូម៉ោងប្រាំមួយ។ ខ្ញុំបានភ្លាក់ឡើង។ យើងក្រាកកឡើងដើម្បីឲ្យក្នុងគ្រឿមខ្លួន ទៅសាលាដោន។

²⁸⁹ ខ្ញុំទើប់តែមានរបស់ទាំងនេះ៖ ឥឡូវនេះនិងពេលនោះ។ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នា ដើងហើយ អ្នករាល់ត្រានទីនេះ៖ ចាត្រកគេមិនដែលបានដំឡើយទៀត។ ពួកគេ ពួកគេ ពិតជាលូតតខ្លះ។ យើងបានទៀត? ពួកគេមិនដែលបានដំឡើយទៀត។

- ²⁹⁰ ហើយខ្ញុំគិតថានឹងជាមនុស្សដែលមានសុគម្មោលបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្វាប់យើងទៅ ខ្ញុំបានឈរនៅក្នុងព្រះវាទិក្ស ព្រះអាមេរិក្ស និងជាប់—ហើយកំពុងជ្រាយដំណឹងណ្ហទៅការនៃក្រុមដំនីជំងឺជំងឺ។
- ²⁹¹ [បង្កួលប្រាកាលកំជ្រាក—អនុញ្ញាត] ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់មិនបានធ្វើត្រូវបានគេចកចាប់អ្នកទេ
- ²⁹² មួយ—ជាក្រុមដំនីជំងឺ ហើយពួកគេកំពុងអង្គយនៅក្នុងពីរ។ ហើយខ្លះព្រះវាទិក្សបានចាំងមកលើពួកគេ គ្រាន់តែនៅទីនេះនិងទីនោះ ទទួលបានវាទេឡូលព្រះបន្ទូល។
- ²⁹³ ហើយខ្ញុំជាចម្លាត់ តែងតែនឹងពេក យើតពេក អធិប្រាយដែលពេក។ ហើយខ្ញុំបានអធិប្រាយយ៉ាងយុរី រហូតដល់ក្រុមដំនីប្រុកប្រាណភាគហារ។ ហើយពួកគេឡើង អស់កម្មំង។ ដូច្នេះពួកគេក្រោកទេវីង ចេញទៅយកអាហារឡើង បាប់ផ្ទិមចេញទៅព្រំ។
- ខ្ញុំបាននិយាយថា “កំ” កំ”
- ²⁹⁴ ខ្ញុំមានចំណុចកំពុលពីដែលខ្ញុំចង់ជួប ខ្ញុំចង់ជួបនៅក្នុងការអធិប្រាយបស់ខ្ញុំ។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រានវាមកខ្ញុំ។ ហើយគ្រឿងអធិប្រាយណាតីដីនៅពេលដែលអ្នកពិតជានឹងជាព្រះបានប្រានវានិស់ជួក អ្នកគ្រាន់តែជួកដើម្បីប្រាប់ប្រជាធិបតេយ្យ។
- ²⁹⁵ ហើយខ្ញុំខើបពេអធិប្រាយ នាសី ពីបាកតាមដែលខ្ញុំអាចអធិប្រាយបានគ្រាន់តែជាកំរាល់ អ្នកដឹងហើយនិយាយថា “ឱ្យដឹងអស្សាយទាំងអស់នេះ នេះជាអ្នីដែលព្រំកំពុងធ្វើ។ មិននៅទេ។ ទេចង់យល់ពីគំនិតគំនិតចិត្ត។ តើវាតីជាអ្នី? ព្រះបន្ទូល។” ហើយទៅដូចនោះ។ ហើយ អី ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងអាចចង់ចាំងធ្វើដែលខ្ញុំនឹងនិយាយនឹងអ្នីដែលអត្ថបទបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនអាចគិតពីវាបានទេ។ យើងទេ? ប៉ុន្មែនខ្ញុំគ្រាន់តែអធិប្រាយ។
- ²⁹⁶ ហើយខ្ញុំកំពុងមិនបានដឹងធ្វើវាបានទេ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងលួយនោះ សម្រួលដឹងដឹងអធិប្រាយវាបានទេ។

²⁹⁷ ហើយខ្លាំត្រាន់តែអធិប្បាយ ទៅអ្នកណាដែលមិនមាន។ ហើយបន្ទិច ព្រាយមក ខ្លាំបានដើរឡើង អ្នកដឹងទេ ហើយខ្លាំបានគិតថា “ថាយសិរីលូដល់ព្រះ!” ខ្លាំបាននិយាយថា “មើលឱ្យដោស្តាប្រាប់នេះ ហើយនេះ នោះ!”

²⁹⁸ ដោយធ្លាល់ ខ្លាំបានកត់សម្ងាត់យើងឲ្យចាមនុស្សចាប់ផ្តើមដូចជាពួកគេហ្មាន។ ដូច្នេះហើយពួកគេមានគ្រប់គ្រាន់ខាងវិញ្ញាណា ដូច្នេះពួកគេចាប់ផ្តើមដើរបេងប្រាក់ ហើយពួកគេខ្លះ៖ [បងប្រុសប្រាការហំព្រៃក—អងដារ] បានចាប់ផ្តើមដើរបេងប្រាក់ ទេ។

ខ្លួនគិត “តើមានបញ្ហាអីដីមួយមនុស្សគ្រប់គ្នា?”

²⁹⁹ ហើយ—ហើយខ្លាំបានមើល ហើយនៅទីនេះមានគុស្សមីកិយាវ័យក្រែង មួយចំនួនដើរទៅខាងខ្លួន ខ្លួនគិតថា..ខ្លាំបាននិយាយថា “ចាំបន្ទិច មិត្តភីយ៍! ចាំបន្ទិច! អ្នកនឹងត្រូវបែមកវិញ្ញុអងឡេតេនៅពេលដែលស្របមេលហេតុច ឆ្លាក់ចុះ។” យើងឲ្យទេ? ខ្លាំបាននិយាយថា “អ្នកនឹងត្រូវបែមកវិញ្ញុអងឡេតេក។ បើនេះ ខ្លួនគិតថាផីអ្នកទូទៅបែមកវិញ្ញុអងឡេតេក។” តើវិញ្ញុនេះអស់របៀបណា ដែលខ្លាំបានបង្ហាញអ្នក? តើពួកគេមកពីណា?“ ខ្លាំបាននិយាយថា “ពួកគេនៅទីនេះ។ ពួកគេនៅក្នុងព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ ពួកគេគឺជាប្រះបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់ ការសន្យាបស់ត្រៀម។ មូលហេតុ” ខ្លាំបាននិយាយថា “អ្នកទាំងអស់គ្មានមួយកត់គ្រា ខ្លួនគិតថា ថាលេកកម្មបស់ខ្លួនគិតថា “នៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល។” ខ្លាំបាននិយាយថា “តើមានបញ្ហាអីដីមួយអ្នកទាំងអស់គ្នា? តើអ្នកមិនអាចយល់ពីព្រះបន្ទូលទេបុ? អ្នកត្រូវតែយល់ពីវាបាន។”

³⁰⁰ ហើយពួកគេខ្លះបាននិយាយថា “បុសអីយ៍ ខ្លួនចង់ឆ្លាំនូវខ្លះ៖” ហើយដូច្នេះ។

³⁰¹ មែនហើយ ខ្លួនគ្រាន់តែគិតថា “មែនហើយ ថាយសិរីលូដល់ព្រះ! ប្រសិនបើ ពួកគេចង់បាននំខេក អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេទៅយកវារ៉ា”

³⁰² ដូច្នេះខ្លួនគិតថា ខ្លាំបានងាកមក។ ខ្លួនគិត “អូ បើនេនអ្នកដឹងទេ? ស្របមេលនឹងឆ្លាក់ចុះ បន្ទិចរករាយមក។” ខ្លាំបាននិយាយថា “បន្ទាប់មក យប់នេះ៖ នៅពេលដែល ក្រោមដំនឹងនោះបែមូលដីគ្នាមួយឡើតេ ខ្លួនគិតថាបែមូលដែលពួកគេ ហើយ ប្រាប់ពួកគេថា អ្នកដែលពួកគេបានយើងឲ្យខ្លួនគិតឱ្យករយមីញ្ញុនឹងព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ មិនមាននោះក្នុងសៀវភៅរកទៅរកចាប្ត់អង្គការមួយចំនួន។ វាគ្រោះបានរកយើងឲ្យនោះក្នុង

ព្រះបន្ទូល។ យើងទេ? បន្ទិចថែនក នៅក្នុងព្រះបន្ទូល ព្រះខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាប់ខ្លួនទេ។”

³⁰³ ខ្ញុំគឺតិចា “អូកដឹងទេ ពួកគេនឹងគ្រល់ប់មកវិញនៅយោប់នេះ ដូច្នេះនេះគឺជាអ្និំដែលខ្ញុំនឹងធ្វើ។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់ពីប្រើភី។” អូកដឹងពីដីដែលខ្ញុំធ្វើវានៅសម្រាប់ខ្លួន។ និងរឿងទាំងនេះ និយាយអ្និំដែលខ្ញុំបាននិយាយពីមុន។ “ខ្ញុំនឹងសារការវេលាន៖ ព្រះបន្ទូល ហើយបន្ទាប់មកដីអស្សាយ ចំណុចកំពូលដីអស្សាយនេះ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើពេលដែលអ្និំធោគាត់យ៉ាងណាត! សារសិរីកម្រិះដីព្រះជាម្មាស់!” ហើយខ្ញុំបានយើងឡាយខ្ញុំទុច ហើយតុចា “សារសិរីកម្រិះព្រះ។” ខ្ញុំបានយើងឡាយខ្ញុំដែលជាកំចុះដីចេនៅ។ ហើយនៅទីនេះខ្ញុំបានលួរនៅទីនោះ។

³⁰⁴ តុចឡាយនេះ នេះគឺជាការបកស្រាយរបស់វា យើងទេ? រឿងដែលបង្ហាញនេះ ធ្វើ ពីឱ្យដែលបានធ្វើ គឺជាអារម្ម័តែកំចាំងសម្រាប់មនុស្ស ការប្រើប្រាស់នៃពួកគេ។ ខ្ញុំមិនមាននឹងយុទ្ធសាស្ត្រដែលលួចឡាយបានឡើង ពួកគេនឹងសិរីត្រូវនៃព្រះទេ បើនេះខ្ញុំមាននឹងយុទ្ធសាស្ត្រការព្រឹង។ ហើយអ្នកមិនបង់មិនបានពិភាក្សាក កុសុម ជាសាររបស់ព្រះទេ។ ពេលអ្នកទៅហើយអ្នកនិយាយថា...

³⁰⁵ ដូចបីសបាននិយាយថា “ខ្ញុំតែងតែ...” បាននិយាយថា “ខ្ញុំមានសុបិនម្នាយកាលពីឆ្នាំមុនថា—ព្រះនឹងបញ្ចូនខ្ញុំទៅទីក្រុងលីកាហ្វោះ ហើយអង្គនទីក្រុងលីកាហ្វោះសម្រាប់សិរីត្រូវនៃព្រះ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “យើងសិរីប្រចង់បានធ្វើចេចហើយ។”

“ហេតុអ្និំ តាក់បាននិយាយថា ពួកគេមិនត្រូវបានរង្វារដីកំងពីមួយខ្លួន។”

³⁰⁶ ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះ? ខ្ញុំកំណុងនិយាយអំពីក្រុមដំនាំ។ នោះជាគំណើកាណាពុនេយោះ។ នោះគ្រាន់តែជាផ្លូវលីដី ដែលកកកកប្រាមដិជ្លូវ លាបពណ៌យោស់បិនានីងអ្និំទាំងអស់។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះគឺនោះទីនោះ។ ផ្លូវសំណាក់ចាស់រង់ចំង់ ហើយអ្និំនឹងដូចណាលំហើយជាកំចុះប្រុលគាមផ្លូវនៃទីនោះ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “តាក់កំណុងនិយាយអំពីក្រុមដំនាំ។ ក្រុមដំនាំដែលបានយើងឡាយបើកសំអ្និំរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រឿសបានបើកសំអ្និំ ហើយពួកគេទទួលស្ថាល់វា។ ពួកគេប្រហែលជាមិនមានដំប្រាប់ពីទីក្រុងលីកាហ្វោះទេ ប្រហែលជាមិនមានដំប្រាប់ទៅនៅក្នុងដំនានៗនេះ ចេញពីទីក្រុងលីកាហ្វោះទាំងមួលចេញមក។”

³⁰⁷ តើអូកត្រាប់គិតដល់រឿងប្រើនទេ? “ដូចនេះសម្រាប់ណាកណ្តាលរដៃ នោះកីនឹងមានការយោងមករបស់ក្នុងមនុស្សដែរ ដែលព្រលិះងទាំងប្រាំបីត្រូវបានសង្គ្រោះ។” អូ-ហុ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ចេញពីក្រុងសុជម៌? ឬឱ្យអីដែលខ្ញុំចង់មាននៅយេទេ? ខ្ញុំសង្ឃឹមថាគាត់អូកមួយភ្នាក់ត្រូវ។ យើងទេ?

³⁰⁸ ប៉ុន្មានក្រុមដំនុំខ្លួននឹងបានទទួលការងារដូច៖ ពួកគេបានទទួលស្ថាល់រាយ។ ពួកគេបានស្ថាល់ព្រះបន្ទូល។ ពួកគេបានយើងព្រះបន្ទូលនៅពេលដែលរកកំពុងត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយពួកគេចាប់បាន។ ឥឡូវនេះមិនរាយមួយនាទី គឺទូរវិនេះ។

³⁰⁹ ហើយសារដំបូងនេះ៖ នៅពេលដែលពួកគេយើងរាយ ត្រូវប់គ្នាបានប្រមុជ ដូចតាមសម្រាប់រាយ បាននិយាយថា “អូ ថាយសិរិលូដល់ព្រះ! អូ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចមិនយើងទេនេះ នោះ និងរឿងអ៊ូត្រូវ។” ហើយពួកគេទៅភ្នាម។ តាមរបៀបដែលពួកគេចូលមក។ យើងទេ?

³¹⁰ ហើយតើឡើវិនេះពួកគេគិតថា “មនហើយ ខ្ញុំមិនដឹងទេ តើអូកនឹងចូលរួមនៅឯណា? មិនមែនមកនេះទេ វានឹងក្រុាយជាតុរីនេះ។” ហើយខ្ញុំនឹងត្រូវបែណ្តូញចេញ នៅទីនេះ៖ ហើយខ្ញុំនឹងមិនមានអើសទីនេះទេ។” បងប្លុនអង្គូយចុះហើយនិយាយថា “មនហើយ តើខ្ញុំនឹងធ្វើអីប្រសិនបើខ្ញុំ...?” យើងទេ? ពួកគេនឹងមិនឈប់យុទ្ធភាពប៉ះគ្រាន់ដើម្បីទទួលស្ថាល់រាយព្រះបន្ទូលដែលព្រះបានសន្យា ត្រូវបានបង្ហាញ។ យើងទេ? ហើយពួកគេបានដើរបញ្ជីទេ។

³¹¹ ប៉ុន្មានកំពាម ស្រែមោលនៅដីពីបង្កើយ យើងទេ ពេលខ្ញុំត្រឡប់ទៅវាលិក្ស។

³¹² តើអូកចាំទេ នៅយប់រៀងអ៊ូត្រូវនេះសារដែលច្រង់បានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំត្រឡប់មកវិញនៅទីនោះ៖ នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងជាក់គ្រឹះ? ពិត្យាការដណ្តាលសំ។ បាននិយាយថា “ធ្វើកិច្ចការ...” បាននិយាយថា “នៅពេលដែលអូកចេញពីនិមិត្តនេះ៖ សូមអានដើម្បីចិត្ត ឬទេ” អូកដឹងទេ វាគ្រូវបានជាក់នៅទីនោះនៅត្រូវបង្រួចដើរកាលពីសាមសិបបីឆ្នាំមន។

³¹³ បាននិយាយថា “ធ្វើកិច្ចការរបស់អូកធ្វាយដំណឹងល្អ ធ្វើកសុតាងពេញលេញពីនិមិត្តកិច្ចរបស់អូក។” ដីពីពេលដែលនឹងមកដល់ដែលពួកគេនឹងមិនសូចាំនឹងគោលលម្អិតីធម៌ត្រូវ តែតាមសេចក្តីប៉ុងប្រាទ្យាបស់គេ នោះនឹង

ពួកគ្រឹះដែលយោស់ត្រឡប់ក ពីប្រាកាយទីផ្តើមនិទាន...ពីសេចក្តីពិតានទៅធ្វើនៅព្រៃង។”
សើមិនអញ្ញីនេះ ត្រាន់តែការមួយម៉ាត់។ [ក្នុងទទេនៅលើកសេត្ត—អង់រោ។]

³¹⁴ ប៉ុន្មែន ចំពោះ នៅយ៉ែប៉ុងម៉ោត្រ ខ្លួនដែលអានជីវិះដែលនៅសំណែនៅ
យោះពេលសាមសិបឆ្លងដែលខ្លួនបានអធិប្រាយនៅក្នុងពាងខាងក្រោមបានចេនេះ ខ្លួន
មិនដែលទៅណាង្វាយជាងនេះទេ ហើយខ្លួនកិច្ចមិនដឹងថាបាតុអ្នីដែរ។

³¹⁵ ខ្លួនតែងតែស្អែក ហុតដែលប៉ុងមួយ ខ្លួនបានយើត្រកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូនបានដីស
ក្រោង ហើយចាប់ផ្តើមអាន ហើយអានពាក់កណ្តាលនៃនំនាយ ហើយឈប់ ហើយ
និយាយចា នៅទីនោះនៅទីក្រោងកាត់ពិណិត្យ ត្រង់មានបន្ទូលចា “ហើយប៉ុងនេះ
នំនាយនេះជ្រើរបានសម្រេច។” ហេតុអ្នីបានជាថ្មង់មិនអានជីវិះដែលនៅលើប៉ោះ? វា
កាត់ទេនឹងនឹងការយោងមកជាលើកទីពីរបស់ប្រជែង។ យើត្រទេ?

³¹⁶ ហើយនៅទីនោះខ្លួនបានអានវាគារយោងមិនដឹង។ ខ្លួនដីសា ហើយនៅទីនោះ
វានៅតីមុខខ្លួន នៅ ស្រីនៃខាងក្រោម ដួងខ្សែលីណាខាងក្រោម។ នៅព្រឹកនោះ ឈរនៅ
ខាងក្រោមឯកនិយាយជាមួយយុធសែប បុស ដីបុរាណលីនឹងទ្វាន ខ្លួនបានវាយការ។
ប្រងប្រុសប្រាណហេតាប៉ោម្រាមដែលបស់គាត់—អង់រោ។ បុលបាននិយាយចា “ខ្លួន
មនុស្សទាំងអស់បានប្រភេះនឹងខ្លួន ខ្លួនមនុស្សនៅជាមួយខ្លួនទេ។ ដែម៉ាសបាន
និយាយបង់ចោលខ្លួន ស្រឡាញ់ពិភពលោកបង្ហូរូបនៅ ហើយខ្លួនដួរនេះ...” ម៉ឺន។
“ហើយជាងដែកបានធ្វើបាបខ្លួនយ៉ាងខ្លួន។”

³¹⁷ កៅមីលអ្នីដែលដែម៉ាសស្រីកតិតិតិ: “ហេតុអ្នី ខ្លួនបានយើត្របូលជ្រាយដំណឹង
លូនិងព្យាបាលអ្នកដំដឹង។ ហើយនៅទីនោះគាត់បានអង្គយ ដែនទុក ជោយខ្ពស់
គាត់ធ្លាល់ នាំដួងបណ្តុតទៅជាមួយគាត់ លូក។ ត្រប់ពេលដែលគាត់ទៅ យក
ដួងបណ្តុតទៅជាមួយ បុសម្នាក់អធិប្រាយពីព្រះ។ ហេតុអ្នី ខ្លួនយើត្រគាត់វាយុបស
ម្នាក់ខ្លាក់។ បាននិយាយចា ព្រះអម្ចាស់នឹងបន្ទាសអ្នក ហើយអ្នកនឹងខ្លាក់មួយ
ដួរកាល។ ហើយឱ្យជាងដែកគាត់គាត់ចេញពីការប្រជែង។ ខ្លួនគាត់បានគាត់បង់
អំណាចរបស់គាត់ដើម្បីរាយមនុស្សខ្លាក់។ អាន្តាស់ គាត់បានគាត់បង់អំណាចនៃ
ការព្យាបាលដីទៅការពាលស់គាត់។ ព្រះបានប្រជែងនឹងគាត់។”

³¹⁸ ខ្លួនគិតថាគារដែម៉ាសបានចូលទៅក្នុងពិភពលោកទេ ព្រះដែម៉ាសគឺជាម្នាក់...
ម្នាក់ដឹងពីប្រុក្រិតបស់គាត់។ គាត់ជាក្រុសអ្នកមាន។ ហើយគាត់ចេងទៅជាមួយ
ហ្មុងមនុស្សដែលនៅសំណែនៅ។

³¹⁹ បើនឹងបុល បុលគូចដ៏កំសត់។ តើវាតាមអ្ន? ព្រះតែងតែអនុញ្ញាតឱ្យក្រសួងមួយទូលបានដូចនោះ ហើយបន្ទាប់មកមកឃាតា

³²⁰ តាត់បានអនុញ្ញាតឱ្យព្រះយេស៊ីវេទោកនឹងមួយ។ សូមមើលនោះទៀនោះ។ នៅពេលដែលទ្រង់អាចប្រាសមនុស្សស្ថាប់បាន នៅពេលដែលទ្រង់អាចធ្វើដែលទ្រង់ចង់ធ្វើ ហើយទូទាត់បានរូបាំងម្នាក់ដឹកពុកចង្វារចេញពីព្រះភ្នំពេជ្រោះ ហើយស្អាត់ទីកមាត់ដាក់មុខទ្រង់។ បងប្រុសប្រាណាបំបញ្ញាលំទេស្អាត់ ទីកមាត់—អង់រោ រាយទ្រង់...ដាក់កន្លបដីពីព្រះភ្នំពេជ្រោះ ហើយនិយាយថា “ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងទេ ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំថា ទ្រង់ដាក់បានរបៀបណាប់ខ្លួនដីពីព្រះបាប់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ បងប្រុសប្រាណាបំបានប៉ះ អីមួយ។” បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះប្រាប់យើងថាម្នាយណាការយុទ្ធភាព” ទ្រង់ដឹងថា ម្នាយណាការយុទ្ធភាព។ អូ-ហូ។ ប្រាកដណាស់។ ទ្រង់ធ្វាប់។ យើងពីព្រះ? បើនឹងពន្លិកចូរស់ទ្រង់កំពុងរូបចំដើម្បីទីផ្សារក្រោងរដ្ឋ។

³²¹ រាយតែងតែទូលបានកនឹងនោះដែលរាយការកំដួងជាការពិត ខ្សោយពិតប្រាកដ គ្រាន់តែបាត់ទៅ បន្ទាប់មកព្រះមកឃាតា

ឯព្រះអម្ចាស់នឹងយេស៊ីវេទោកទេដឹង។ សូមឱ្យវាកើតទីនៃព្រះអម្ចាស់។

សូមអាជីវក្សាលយើងចុះ។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រះទ្រង់...

ឥឡូវថ្ងាយបង្គង់ទ្រង់។ យើងមានការបោះឆ្នោះ យើងបានលំបាត។

ហើយបានទិញសេចក្តីសិរីខ្លោះខ្ញុំ
នៅលើដើមកាលរីករាយ។

³²² សូមបើកដែរបែរយើងឥឡូវនេះទៅកាន់ទ្រង់។

ខ្ញុំ...

ឥឡូវនេះនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ មើល “ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់”

...ខ្លែស្រឡាញ់ចេង
ពីរក្រោះរៀនដែលខ្លែស្រឡាញ់ខ្លឹមន។
ហើយបានទិញសេចក្តីសរុប្បាមខ្លំ
នៅលើដើមកាលវេរ។

323 តែទូរវនេះ សូមព្យាកកយេន្ទោះដៃ
នៅក្នុងបទចម្លោះរបស់យើង យើងប្រែះដៃមួយ យើងនឹងចាប់ផែត្រា ខទិនី
យើងនឹងប្រែះដៃមកទៅប្រាប់។ ក្រោរហើយ។ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងក្រោរបានបញ្ចប់។

តែទូរ សូមប្រែះដៃ:

ចូរនាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
កុននែនទូទាត់ប្រយនិងដែន
នាមនោះនឹងចម្រើនឱ្យចិត្តដូ
យកវាក្រប់ទីកំន្លែងដែលអ្នកទៅ។

នាមវិសែស អូនាមប្រាសីរ!
គឺសង្ឃឹមនែនដែនដីនិងស្ថានសូគ់
នាមវិសែស អូនាមប្រាសីរ!
គឺសង្ឃឹមនែនដែនដី...ស្ថានសូគ់។

324 តែទូរវនេះ ចងចាំពីឱ្យនេះ តែទូរវនេះ។ ខ្លឹនឯងសូរបុនប្រុសម្នាក់ នៅថ្ងៃនេះ ដែលខ្លំ
មាននៅក្នុងបន្ទាប់បុន្ទាននាទីមុន ជា—បុនប្រុសដីមានកំឆ្លែង ជាបេសកជនទៅការនៅ
ក្រុមដំនីនៅទីក្រោមបានស្ថាននៅថ្ងៃនេះ ខ្លឹមចេចចាកត់លេយ្យៗរី ខ្លឹនឯងសូរគ្រាត់ បញ្ចប់
ដោយការអធិស្ឋានភាពមួយនៅពេលដែលយើងប្រែះដៃមួយខបន្ទាប់នេះ៖

ចូរនាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
ជាខេលពីអន្ទាក់ទាំងអស់
ហើយពេលការលួយដីជិត្យអ្នក
សូមដកដើមពីព្រះនាមដីបិសុទ្ធនោះនៅក្នុង
ការអធិស្ឋាន។

325 ចាំមឺនអារក្សចាកចេញ។ យើងបានទៅ? តែទូរវនេះ សូមចងចាំ៖

ចូលនាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ
 ជាឌខលពីអន្តាក់ទាំងអស់
 ហើយពេលការល្អដឹងជីព្យម្បក
 គ្រាន់តែឈប់ ហើយដកដើមព្រះនាមបិសុទ្ធនោះនៅក្នុង
 ការអធិស្ឋាន។

³²⁶ មើលអ្វីដែលកើតឡើង។ ត្រូវរហឿយ។ ទាំងអស់ត្រូវនេះ។

ចូលនាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ
 ជាឌខលពីអន្តាក់ទាំងអស់
 នៅពេលដែលការល្អដឹងនៅជីព្យម្បកប្រមួលដូច (ពើនូកធ្វើអ្វី
 តុម្លៃនេះ?)
 សូមដកដើមព្រះនាមដើមបិសុទ្ធនោះនៅក្នុង
 ការអធិស្ឋាន។

នាមវិសែស (នាមវិសែស!) អូ នាមប្រសើរ! (អូ នាមប្រសើរ!)
 តីសង្កែមនៃដែនដីនិងស្ថានសុទ្ធតី
 វិសែស... (...?...យើព្យាគុងប្រើតូចនោះ...?...) អូ នាម
 ប្រសើរ! (មកមីនេះ សម្ងាត់ចិត្ត។)
 តីសង្កែម...

³²⁷ ឧណារោលដែលអ្នកកំពុងលយនៅទីនេះ: ជាបើកចុងរកាយដែលខ្សោះ
 ពាងខាងសម័យ នៅទីនេះ (ម្នាយនេះបន្ទូលសិចហើយចង្វុលទៅទាក់ទាក់) ទាក់ទីនេះ:
 សិកនៅក្នុងដោរប៉ា។ នៅទីនេះ: វាកំពុងតែនៅជីព្យទីនេះ: លេងដែងមែនូមនៅ
 ថ្ងៃនេះ។ តើវាមិនស្ថាតទេប៉ុ? សារសិរភើងព្រះអម្ចាស់។ តុម្លៃនេះ: មើលនៅ
 ទីនេះ: អូសម្ងាត់ អ្នកលោតចុះហើយបង្ហាញពួកគោនៅទីនោះ: របៀបដែលអ្នក
 អាចតែជីព្យ។ យើព្យទេ?

អូ ព្រះនាមដើមីសែស (ចងចាំ ការរួមរួមយប់នេះ តុម្លៃនេះ។)
 ...ដែងមែនូមណាស់!
 តីសង្កែមនៃដែនដីនិងស្ថានសុទ្ធតី
 នាមវិសែស អូនាមប្រសើរ!
 តីសង្កែមនៃដែនដីនិងសែបកីអំណារ...

³²⁸ តុល្យរំចូរយើងខិនក្បាលចុះ។ ហើយចងចាំក្នុងវិធីនៅយ៉ារៀនេះ តុល្យនេះ ហើយវាតាយប់នែករួមបុរាណ។ ហើយអ្នកទាំងអស់ត្រាតំថា អ្នកដែលជាគ្រឹះស្ថាន យើងសូមអារ៉ីញអ្នកខុំមកទទួលយកការប្រកបជាមួយយើង។ យើងកំពុងដោចំ ពេលវេលាដីអស្សាយ។

³²⁹ គ្រឹះត្រាលប់មានតម្លៃបស់យើងនៅទីនេះ បងប្រុសនៅវីសាន និង... តើស្រឡាត្រូវបងប្រុសនៅឯណីប៉ុន្មាននាក់? និយាយថា “អាម៉ែន” គ្រឹះជំនួយឯធម៌ “អាម៉ែន” — ឬអីណាមួយ បងប្រុសនៅវីសាន។ និយាយថា គ្រឹះត្រាលម្នាក់នៅទីនេះ: នៅជាប់ជាមួយបងប្រុសនៅវីសាន។ នៅជាមួយគ្រឹះ។ យើងពីនេះ? គ្រឹះជាអ្នកបំផើបស់ព្រះគ្រឹះស្ថាន។ នៅជាមួយគ្រឹះ។ ព្រះគ្រឹះបានចែងថា “ចូរយើងប្រមូលជីខ្លួនយើងជាមួយគ្មាន” ហើយព្រឹនទៀតដូចដែលអ្នកយើងចូលចិត្តដែលគ្រឹះជាគ្រឹះដីតមកដល់។ មកកម្មវិធី មក ចូរយើងចូលទៅ ហើយនៅខាងក្រោមគ្រឹះត្រាលបស់យើង។ យើងចូលទៅ? នៅគ្រឹះមក្រឹះជាមួយ... 

ឈ្មោះប្រមាណ KHM62-1104M

(Blasphemous Names)

សារដែលរួចទីឡើងដោយបង្រីស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចេកចាយ នៅក្បីកថ្ងៃអាចិក ទី 4 ខែធ្នូកាល ឆ្នាំ 1962 នៅ ភាគខណៈសម ប្រាណាបំកុង ជំហើរសានិល ផ្ទះ គណ្តាល សហដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការទិន្នន័យបានទីឡើងដោយការរៀនដ្ឋានព័លប្រើប្រាស់ ជាសារបែន្រែងចេញពីខ្សោយគាត់ចិត្ត ចម្លាង និង បានពុម្ពដោយក្នុងចិត្តពីការសោរអង់គ្លេស។ ការបក ត្រូវបានសារដែលនេះ គឺត្រូវបានពុម្ព និង ចេកចាយដោយ សម្រួលប្រព័ន្ធមានសំណើលបានចតុក។

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចចិត្តចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្តាល់ខ្លួន ដោយសេវី តតិតិតថ្មី ដើម្បីធ្វើធម្មាយ ដំណឹងឈុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រឿសុ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ដលិតជាញ្រង់ទ្រាយដំ យកទៅជាកំក្នុងដែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេហេបចត្រូនិក បុរកប្រើដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យ រឿយៈអូហ្គ ហ្មត់វីខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ទេ។

សម្រាប់ទាំនាក់ទំនុងបន្ទែម និង បុសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទាំនាក់ទំនុង៖

រឿយស៍អូហ្គ ហ្មត់វីខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG